ชุดพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

เล่มที่ 4

แบบฝึก
เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2568

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
กระทรวงศึกษาธิการ

เล่มที่ 4

แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

คำนำ

แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ นี้ เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาสมรรถนะความฉลาดรู้ด้านการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นเอกสารเล่มที่ 4 ในชุดพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน โดยมีเอกสารประกอบในชุดทั้งหมดจำนวน 5 เล่ม ได้แก่

เล่มที่ 1 : คู่มือการใช้ชุดพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

เล่มที่ 2 : กรอบแนวคิดและรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

เล่มที่ 3 : กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

เล่มที่ 4 : แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

เล่มที่ 5 : แนวการตอบคำถามตามแบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

เอกสารทั้ง 5 เล่มนี้ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โดย สำนักบริหารงานความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา (สบว.) สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (สวก.) สำนักทดสอบทางการศึกษา (สทศ.) ศูนย์ขับเคลื่อนโครงการโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา (สนก.) ศูนย์ PISA สพฐ. และ เครือข่ายสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ได้ร่วมกันจัดทำขึ้น เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามกรอบการประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (Programme for International Student Assessment-PISA) โดยองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development-OECD)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามรูปแบบในเอกสารทั้ง 5 เล่ม สามารถนำไปใช้ได้ในการจัดการเรียนการสอนใน 4 แนวทาง ดังนี้

1) จัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติมขึ้นใหม่ เป็นการเฉพาะ จำนวน 0.5 หน่วยกิต

2) บูรณาการจัดเป็นกิจกรรมหนึ่งในการจัดการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐาน

3) บูรณาการจัดเป็นกิจกรรมหนึ่งในการจัดการเรียนรู้รายวิชาวเพิ่มเติม

4) จัดในรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ ตามบริบทและความพร้อมของโรงเรียน

แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการวิทยาศาสตร์ นี้ จัดทำขึ้นโดยนำเอาข้อสอบตามกรอบการประเมิน PISA ด้านวิทยาศาสตร์ ทั้งข้อสอบรูปแบบเอกสาร และข้อสอบรูปแบบของ Computer Based-Test : CBT ที่เผยแพร่และอนุญาติให้นำไปใช้จาก OECD มาจัดทำเป็นชุดแบบฝึก จำนวนทั้งหมด 6 ชุด ซึ่งมีการปรับปรุงให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปใช้ในการพัฒนาความฉลาดรู้ของนักเรียน ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งในและนอกชั้นเรียน เพิ่มเติมจากรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนใน **เล่มที่ 2 : กรอบแนวคิดและรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน** และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้จัดทำเป็น

ตัวอย่างใน **เล่มที่ 3 : กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน** และมีแบบฝึกเพิ่มเติม จำนวน 18 เรื่อง ที่จัดทำในลักษณะของไฟล์เอกสารที่สามารถดาวน์โหลดเพื่อให้ครูผู้สอนนำมาใช้เพื่อฝึกพัฒนาความฉลาดรู้เพิ่มเติม หรือนำไปปรับประยุกต์ให้เหมาะสมตามบริบท ทั้งในและนอกห้องเรียน

อนึ่ง ในปัจจุบัน การทดสอบต่าง ๆ ได้เริ่มให้ผู้สอบทำข้อสอบบนคอมพิวเตอร์ (Computer-Based Test) มากขึ้น ดังนั้น เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับการทำข้อสอบบนคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ครูผู้สอนควรจัดให้นักเรียนได้เข้าฝึกทำข้อสอบ PISA like ผ่านระบบออนไลน์ของ สสวท. https://pisaitems.ipst.ac.th/ และข้อสอบ PISA Style ผ่านระบบออนไลน์ของศูนย์ PISA สพฐ. https://www.pisacenterobec.org/pisa-style/ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความฉลาดรู้ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการอ่าน ด้านคณิตศาสตร์ และด้านวิทยาศาสตร์ เพิ่มเติมด้วย

การจัดทำเอกสารทั้ง 5 เล่มนี้ ได้รับความอนุเคราะห์จากครูของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ครูโรงเรียนเครือข่ายร่วมพัฒนา และครูของโรงเรียนเครือข่ายวิทยาศาสตร์พลังสิบ ในการร่วมกันระดมความคิดเพื่อนำสถานการณ์และคำถามจากข้อสอบวัดความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ตามกรอบการประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (OECD-PISA) ที่ สสวท. ได้จัดทำและเผยแพร่ มาปรับให้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ ออกแบบและจัดทำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และนำไปทดลองจัดการเรียนรู้จริงในชั้นเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แล้วนำข้อมูลจากการทดลองสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษา และหน่วยงานองค์การทางการศึกษา ในการให้คำแนะนำและคำปรึกษาในการจัดทำกิจกรรมการเรียนรู้ ดังกล่าว

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ขอขอบคุณคณะครูและผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวข้างต้นเป็นอย่างสูง และคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารทั้ง 5 เล่มนี้ จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถวางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ซึ่งความฉลาดรู้ดังกล่าวเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก ทั้งเพื่อการศึกษาเรียนรู้ เพื่อการดำรงชีวิต และเพื่อการประกอบอาชีพ จากผลการศึกษามีข้อบ่งชี้ว่า บุคคลผู้ที่มีความฉลาดรู้ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการอ่าน ด้านคณิตศาสตร์ และด้านวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับสูงจะมีโอกาสประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ สูงขึ้นตามไปด้วย

สารบัญ

	หน้า
คำชี้แจง	ก
แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ชุดที่ 1	1
เรื่องที่ 1 แคนโค (แผนกบุคคล)	2
เรื่องที่ 2 กระดานสนทนาเรื่องไก่	4
เรื่องที่ 3 นมวัว	8
แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ชุดที่ 2	15
เรื่องที่ 1 มาซอนโด	16
เรื่องที่ 2 สบาย ๆ กับรองเท้าสำหรับรองเท้าวิ่ง	19
เรื่องที่ 3 อมันดากับดัสเชส	22
แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ชุดที่ 3	28
เรื่องที่ 1 จุดหนึ่งนั้นของละครเวที	29
เรื่องที่ 2 เทคโนโลยีจำเป็นต้องมีกฎใหม่	33
เรื่องที่ 3 องค์การระหว่างประเทศ	35
แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ชุดที่ 4	39
เรื่องที่ 1 ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส	40
เรื่องที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียน	43
เรื่องที่ 3 ของขวัญ	48
แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ชุดที่ 5 (Computer Based-Test)	54
เรื่องที่ 1 ราปานุย	56
เรื่องที่ 2 อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ	64
เรื่องที่ 3 การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล	68
แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ชุดที่ 6 (Computer Based-Test)	73
เรื่องที่ 1 เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว	75
เรื่องที่ 2 รอยพ่นสีบนกำแพง	79
เรื่องที่ 3 เส้นทางสำรวจในแอฟริกา	82
แบบฝึกเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน	87
เอกสารอ้างอิง	89
คณะผู้จัดทำ	90

คำชี้แจง

ปัจจุบันทักษะหรือความสามารถในการจับใจความ ตีความ สรุปความ แปลความ ย่อความ ขยายความ วิเคราะห์ ประเมิน และวิพากษ์วิจารณ์บทอ่านหรือเรื่องที่อ่าน อันเป็นองค์ประกอบของทักษะที่เกี่ยวข้อง หรือเรียกว่าสมรรถนะ **“ความฉลาดรู้ด้านการอ่าน”** ตามแนวของ PISA เป็นเรื่องมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ผู้ที่มีทักษะหรือมีความสามารถ สมรรถนะดังกล่าวสูงจะมีโอกาสประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการศึกษาเล่าเรียน ด้านการดำรงชีวิต และด้านการประกอบอาชีพในอนาคต สูงขึ้นด้วย

ทักษะหรือความสามารถในด้านต่าง ๆ จะเกิดขึ้นในตัวนักเรียนได้ นักเรียนต้องฝึกทำ ฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ จนเกิดความชำนาญ องค์ประกอบทักษะที่เกี่ยวข้องของความฉลาดรู้ด้านการการอ่านตามแนวของ PISA ก็เช่นกัน จะเกิดขึ้นในตัวนักเรียนได้ นักเรียนต้องฝึกฝน ฝึกปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ จนเกิดความชำนาญ ดังนั้น เพื่อให้นักเรียนมีทักษะและความสามารถดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น จึงแนะนำให้นักเรียนทำแบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านนี้ ด้วยความตั้งใจ โดยพยายามอ่านและวิเคราะห์สถานการณ์ของบทอ่านในลักษณะนี้ และศึกษาค้นคว้าบทอ่าน สารสนเทศ หรือสถานการณ์ ในลักษณะนี้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อสังคม (Social Media) เพิ่มเติม และฝึกฝน ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง จนเกิดความชำนาญและเป็นสมรรถนะที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียน

วัตถุประสงค์ของแบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน นี้ คือ เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านให้เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นสมรรถนะที่สำคัญของบุคคลในการดำเนินชีวิต และประกอบอาชีพในอนาคต และนอกจากจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อตัวนักเรียนแล้ว เมื่อนักเรียนมีสมรรถนะดังกล่าวเพิ่มขึ้น จะส่งผลต่อความสามารถในการทำข้อสอบวัดความฉลาดรู้ด้านการอ่านตามกรอบการประเมิน PISA ได้ดีขึ้น และคาดหวังว่าจะช่วยทำให้คุณภาพของการศึกษาไทยดีขึ้นตามไปด้วย อีกทั้ง ยังอาจเปลี่ยนมุมมองของนานาชาติที่มีผลต่อภาพลักษณ์ของประเทศชาติ

แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านนี้ ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นเพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับลักษณะของบทอ่าน สารสนเทศ หรือสถานการณ์ตามกรอบการประเมิน PISA และการทำแบบทดสอบบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ (Computer-Based Test) โดยจัดทำเป็นแบบฝึกจำนวน 6 ชุด โดยแต่ละชุดประกอบด้วยข้อสอบด้านการอ่านตามกรอบการประเมิน PISA จำนวน 3 ข้อ รวมจำนวนข้อสอบทั้งสิ้น 18 ข้อ โดยแบ่งเป็นแบบฝึกในรูปแบบเอกสาร (Paper-Based Test) จำนวน 4 ชุด จำนวน 12 ข้อ และแบบฝึกในรูปแบบออนไลน์(Computer-Based Test) จำนวน 2 ชุด จำนวน 6 ข้อ:ซึ่งได้จัดทำเป็นลิงก์ และ QR Code พร้อมด้วยคำแนะนำในการเข้าใช้งานเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าไปฝึกฝนการทำข้อสอบได้อย่างสะดวก ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกฝนการทำข้อสอบบนหน้าจอคอมพิวเตอร์เพื่อให้เกิดความคุ้นเคย และยังได้พัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านไปพร้อมกัน

แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์กำหนดให้นักเรียนใช้เวลาในการทำแบบฝึก แต่ละชุดชุดละประมาณ 45 นาที (สามารถปรับได้ตามความเหมาะสมและบริบทของนักเรียน) โดยทุกครั้งที่นักเรียนทำแบบฝึกแต่ละชุดนั้น ขอให้นักเรียนทำด้วยความตั้งใจและมีสมาธิ อ่านและศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์แต่ละเรื่องโดยละเอียดแล้วจึงตอบคำถาม พร้อมทั้งให้ครูตรวจประเมินและให้คำแนะนำแก่นักเรียนทุกครั้ง

แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ ด้านการอ่าน ชุดที่ 1

แบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องที่ 1 แผนกบุคคล
ให้นักเรียนศึกษาวิเคราะห์บทอ่าน เรื่อง แผนกบุคคล และตอบคำถาม

บริษัทแคนโค

แผนกบุคคล

ศูนย์กลางการหางานและเปลี่ยนงานภายในและภายนอกองค์กร

ศปง. คืออะไร

ศปง. ย่อมาจาก ศูนย์กลางการหางานและเปลี่ยนงานภายในและภายนอกองค์กร เป็นการริเริ่มและดำเนินการโดยพนักงานของแผนกบุคคลร่วมกับสมาชิกจากแผนกอื่นๆ และที่ปรึกษาด้านอาชีพการงานจากภายนอก

ศปง. พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือพนักงานในการหางานใหม่ทั้งภายในและภายนอกบริษัทฯ

ศปง. ทำอะไรบ้าง

ศปง. สนับสนุนลูกจ้างที่ต้องการเปลี่ยนงานอย่างจริงจัง โดยใช้กิจกรรมต่างๆ ต่อไปนี้ :

• ฐานข้อมูลเกี่ยวกับงาน

หลังจากการสัมภาษณ์ ข้อมูลทั้งหมดของพนักงานจะถูกเก็บไว้ในฐานข้อมูลเพื่อใช้สำหรับผู้ต้องการหางานและตำแหน่งงานว่างในบริษัทแคนโคและในบริษัทอื่นๆ

• การแนะแนว

ศักยภาพของลูกจ้างจะได้รับการสำรวจโดยการปรึกษากับนักแนะแนวด้านอาชีพ

• จัดสอนวิชาต่างๆ

มีการจัดสอนวิชาต่างๆ (โดยการร่วมมือกับฝ่ายข้อมูลข่าวสาร และการอบรม) เกี่ยวกับการหางานและการวางแผนด้านอาชีพ

• โครงการเปลี่ยนอาชีพ

ศปง. ให้การสนับสนุนและประสานโครงการเพื่อช่วยให้พนักงานได้เตรียมตัวสำหรับงานอาชีพใหม่ๆ และโลกทัศน์ใหม่

• เป็นตัวแทน

ศปง. ทำหน้าที่เป็นตัวแทนสำหรับพนักงานที่ถูกให้ออกจากงาน เนื่องจากการปรับองค์กร และหาตำแหน่งงาน ให้ใหม่ถ้าจำเป็น

ศปง. คิดค่าใช้จ่ายอย่างไร

การคิดค่าใช้จ่าย จะมีการปรึกษาและได้รับความเห็นชอบจากแผนกที่คุณทำงานด้วย ส่วนใหญ่การบริการของ ศปง. หลายอย่างไม่คิดค่าใช้จ่าย คุณอาจถูกขอให้จ่ายบ้างในรูปของเงินหรือการสละเวลาทำงานให้กับเรา

ศปง. ทำงานอย่างไร

ศปง. ช่วยพนักงานที่ต้องการเปลี่ยนงานอย่างจริงจัง ไม่ว่าจะภายใน หรือภายนอกหน่วยงานที่ทำอยู่ กระบวนการเริ่มจากส่งใบสมัคร การเข้าพบนักแนะแนว จะมีประโยชน์ต่อท่านมาก ท่านควรต้องไปพูดกับนักแนะแนว เพื่อจะได้รู้ว่าท่านต้องการอะไร และพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในงานที่ท่านจะทำ นักแนะแนวจะคุ้นเคยกับความสามารถของท่านและการพัฒนาหน่วยงานที่ท่านทำอยู่

การติดต่อกับ ศปง. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตามให้นักแนะแนว สมัครงานแทนท่าน หลังจากนั้นท่านจะได้รับเชิญให้เข้าสนทนากับตัวแทนของ ศปง.

ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม

ขอข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่แผนกบุคคล

จงใช้บทอ่านข้างต้นตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : แผนกบุคคล

ตามประกาศ ท่านจะขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ศปง. ได้จากที่ใด

.....

.....

คำถามที่ 2 : แผนกบุคคล

จงบอกวิธีที่ ศปง. ช่วยคนที่จะต้องถูกออกจากงานเนื่องจากมีการปรับปรุงองค์กร มาสองวิธี

.....

.....

คำถามที่ 3 : แผนกบุคคล

จุดเริ่มต้นในการก่อตั้ง “ศูนย์กลางการหางานและเปลี่ยนงานภายในและภายนอกองค์กร” คืออะไร

.....

.....

คำถามที่ 4 : แผนกบุคคล

จากประกาศนี้ หากไม่มีนักแนะแนวในบริษัทจะส่งผลอย่างไร

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 5 : แผนกบุคคล

ท่านจะนำวิธีการทำงานของ ศปง.ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างไร

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องที่ 2 กระดานสนทนาเรื่องไก่

ให้นักเรียนศึกษาวิเคราะห์บทอ่าน เรื่อง กระดานสนทนาเรื่องไก่ และตอบคำถาม

กระดานสนทนาเรื่องไก่ (Chicken Forum)

นักเรียนเดินทางไปเยี่ยมญาติที่เพิ่งย้ายไปทำฟาร์มเลี้ยงไก่ นักเรียนถามคุณป้าว่า “ป้ารู้วิธีเลี้ยงไก่ได้อย่างไร” คุณป้าตอบว่า “เราได้พูดคุยกับผู้ที่เลี้ยงไก่หลายๆ คน และยังมีแหล่งเรียนรู้มากมายในอินเทอร์เน็ต เช่น มีกระดานสนทนาเรื่อง สุขภาพของไก่ที่ป้าชอบเข้าไปดู ซึ่งมันช่วยได้อย่างมากตอนที่แม่ไก่ตัวหนึ่งมีอาการเจ็บขาเมื่อไม่นานมานี้ ป้าจะให้ดูบทสนทนาที่ป้าเก็บไว้”

www.chickenhealth.com/forum/aspirin-chickens

สุภาพไก่

แหล่งเรียนรู้ออนไลน์เพื่อไก่สุขภาพดี

เกี่ยวกับเรา	กระดานสนทนา	รูปภาพ

การให้แอสไพรินกับไก่

อุษา_88 ผู้ตั้งกระทู้ โพสต์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม เวลา 18.12 น.

สวัสดีทุกคน !

จะเป็นอะไรไหมถ้าฉันให้แอสไพรินกับแม่ไก่ของฉัน มันอายุ 2 ปี และฉันคิดว่ามันมีอาการเจ็บขา ฉันพามันไปหาสัตวแพทย์ไม่ได้จนกว่าจะถึงวันจันทร์และคุณหมอก็ไม่รับโทรศัพท์ แม่ไก่ดูจะเจ็บปวดมาก ฉันอยากให้อะไรบางอย่างกับมันเพื่อทำให้มันรู้สึกดีขึ้นจนกว่าฉันจะได้พามันไปหาหมอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือ

นิวB79 โพสต์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม เวลา 18.36 น.

ฉันไม่รู้ว่าแอสไพรินปลอดภัยกับแม่ไก่หรือไม่ ฉันจะตรวจสอบกับสัตวแพทย์อยู่เสมอก่อนจะให้ยากับนกของฉัน ฉันรู้มาว่ายาที่ปลอดภัยกับมนุษย์บางชนิดอาจเป็นอันตรายร้ายแรงกับนกได้

มล โพสต์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม เวลา 18.52 น.

ฉันเคยให้แอสไพรินกับแม่ไก่ของฉันตัวหนึ่งตอนที่มันบาดเจ็บ ไม่มีปัญหาอะไรเลย วันต่อมาฉันพามันไปพบสัตวแพทย์แต่มันก็อาการดีขึ้นแล้ว ฉันคิดว่าอันตรายอาจเกิดจากการให้ยาในปริมาณที่มากเกินไป ดังนั้น อย่าให้ยาเกินขนาด ! ฉันหวังว่ามันจะอาการดีขึ้น !

สินค้า_สัตว์ปีก โพสต์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม เวลา 19.07 น.

สวัสดี ! อย่าลืมเข้ามาดูข้อเสนอพิเศษสำหรับสินค้าทุกชนิดที่เกี่ยวกับนก กำลังจัดรายการลดราคาพิเศษในตอนนี้ !

บอย โพสต์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม เวลา 19.15 น.

ใครก็ได้ช่วยกรุณาบอกผมหน่อยว่า จะรู้ได้อย่างไรว่าไก่มีอาการป่วย ขอบคุณครับ

ภาณุ โพสต์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม เวลา 19.21 น.

สวัสดิ์ อุษา

ผมเป็นสัตวแพทย์ที่เชี่ยวชาญในด้านนก การให้แอสไพรินกับไก่ที่บาดเจ็บนั้นทำได้ถ้ามันแสดงอาการให้เห็นว่าเจ็บปวด เมื่อต้องจ่ายแอสไพรินให้นก ผมจะทำตามคำแนะนำที่ตีพิมพ์โดยเวชศาสตร์คลินิกสัตว์ปีก ไก่ควรได้รับแอสไพริน 5 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัวหนึ่งกิโลกรัม คุณสามารถให้ยาในปริมาณนี้ 3-4 ครั้งต่อวันจนกว่าคุณจะสามารถพามันไปพบสัตวแพทย์ได้ การติดตามอาการด้วยการพาไปพบสัตวแพทย์เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ขอให้โชคดี !

จากเรื่อง “กระดานสนทนาเรื่องไก่” ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : กระดานสนทนาเรื่องไก่

อุษา_88 ต้องการรู้ในเรื่องใด

1. เธอสามารถใช้แอสไพรินกับแม่ไก่ที่บาดเจ็บได้หรือไม่
2. เธอสามารถใช้แอสไพรินกับแม่ไก่ที่บาดเจ็บได้บ่อยเพียงใด
3. เธอจะติดต่อสัตวแพทย์เกี่ยวกับเรื่องแม่ไก่ที่บาดเจ็บได้อย่างไร
4. เธอสามารถวินิจฉัยระดับความเจ็บปวดของแม่ไก่ที่บาดเจ็บได้หรือไม่

คำถามที่ 2 : กระดานสนทนาเรื่องไก่

เพราะเหตุใด อุษา_88 จึงตัดสินใจโพสต์ถามคำถามของเธอลงบนกระดานสนทนาในอินเทร์เน็ต

1. เพราะเธอไม่รู้ว่าจะค้นหาสัตวแทพย์ได้อย่างไร
2. เพราะเธอคิดว่าปัญหาของแม่ไก่ไม่ได้รุนแรง
3. เพราะเธอต้องการช่วยแม่ไก่ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้
4. เพราะเธอมีเงินไม่มากพอที่จะไปหาสัตวแพทย์

คำถามที่ 3 : กระดานสนทนาเรื่องไก่

บนกระดานสนทนามีบางโพสต์ที่เกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง แต่บางโพสต์ก็ไม่เกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง **ใช่** หรือ **ไม่ใช่** เพื่อระบุว่าโพสต์ที่อยู่ในตารางข้างล่างเกี่ยวกับปัญหาของ อุษา_88 หรือไม่

โพสต์นี้เกี่ยวกับปัญหาของ อุษา_88 ใช่หรือไม่	**ใช่**	**ไม่ใช่**
โพสต์ของนิวB79		
โพสต์ของมล		
โพสต์ของสินค้า_สัตว์ปีก		
โพสต์ของบอย		
โพสต์ของภาณุ		

คำถามที่ 4 : กระดานสนทนาเรื่องไก่

ผู้ที่เคยมีประสบการณ์ด้านบวกในการใช้แอสไพรินกับแม่ไก่ที่บาดเจ็บ คือใคร

1. อุษา_88
2. นิวB79
3. มล
4. บอย

คำถามที่ 5 : กระดานสนทนาเรื่องไก่

เพราะเหตุใด สินค้า_สัตว์ปีก จึงตอบโพสต์ของ อุษา_88

1. เพื่อเป็นการโฆษณาธุรกิจ
2. เพื่อตอยคำถามของอุษา_88
3. เพื่อเสริมคำแนะนำของมล
4. เพื่อแสดงถึงความเชี่ยวชาญในเรื่องนก

คำถามที่ 6 : กระดานสนทนาเรื่องไก่

ใครคือผู้ที่โพสต์ตอบคำถามของ อุษา_88 ได้น่าเชื่อถือมากที่สุด

1. นิวB79
2. มล
3. สินค้า_สัตว์ปีก
4. ภาณุ

จงให้เหตุผลอธิบายคำตอบของนักเรียน

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 7 : กระดานสนทนาเรื่องไก่

เพราะเหตุใดภาณุจึงไม่สามารถบอกปริมาณที่แน่นอนของแอสไพรินสำหรับแม่ไก่ของ อุษา_88 ได้

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 8 : กระดานสนทนาเรื่องไก่

หากแม่ไก่ตัวอื่นของ อุษา_88 มีอาการเจ็บขาและสามารถพามันไปหาสัตวแพทย์ได้ อุษา_88 จำเป็นต้องให้แอสไพรินกับแม่ไก่ก่อนหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 9 : กระดานสนทนาเรื่องไก่

สมมุติว่า แม่ไก่ตัวที่มีอาการเจ็บขามีน้ำหนัก 1,530 กรัม แม่ไก่ตัวนี้สามารถได้รับแอสไพรินสูงสุดต่อวันในปริมาณเท่าใด

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 10 : กระดานสนทนาเรื่องไก่

จากกระดานสนทนาเรื่องไก่ สะท้อนให้เห็นว่า อินเทอร์เน็ตมีประโยชน์อย่างไร

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องที่ 3 นมวัว
ให้นักเรียนศึกษาวิเคราะห์บทอ่าน เรื่อง นมวัว และตอบคำถาม

นมวัว
(Cows Milk)

ในสถานที่บางแห่ง เช่น สหรัฐอเมริกา การดื่มนมวัวเป็นเรื่องปกติ

ลองนึกดูว่า นักเรียนสามคน ได้แก่ แอนนา คริสโตเฟอร์ และแซม อยู่ที่ร้านกาแฟในสหรัฐอเมริกา เจ้าของร้านกาแฟได้ติดป้ายไว้ที่หน้าต่างซึ่งระบุว่า “หลังจากวันที่ 5 เมษายน ที่นี่จะไม่มีการใช้นมวัวอีกต่อไป แต่เราจะใช้นมที่ทำจากถั่วเหลืองแทน” แอนนา คริสโตเฟอร์ และแซม อยากรู้ว่าเพราะเหตุใดร้านกาแฟจึงเลิกใช้นมวัว แอนนาจึงใช้สมาร์ตโฟนเพื่อสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับ “นมวัว” พวกเขาดูผลการสืบค้นอันดับแรก และพูดคุยกันในเรื่องนี้

คุณค่าทางโภชนาการของนม : ประโยชน์มากล้น !

ผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม ประกอบด้วยสารอาหารสำคัญ ได้แก่ แคลเซียม โปรตีน วิตามินดี วิตามินบี 12 ไรโบฟลาวิน และโพแทสเซียม วิตามินและเกลือแร่เหล่านี้ทำให้ผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม เป็นส่วนสำคัญของมื้ออาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพการบริโภคผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม ทุกวันเป็นวิธีที่ดีที่จะมั่นใจได้ว่าคุณได้รับ วิตามินและเกลือแร่ที่จำเป็นต่อร่างกาย

การบริโภคผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม ช่วยในการลดน้ำหนักตัวให้ได้ผลดีขึ้น และควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม นมช่วยเพิ่มความแข็งแรงและความหนาแน่นของกระดูก นอกจากนี้ นมช่วยให้สุขภาพของหัวใจและหลอดเลือดดีขึ้น และยังช่วยป้องกันมะเร็ง นมหนึ่งแก้วอัดแน่นไปด้วยวิตามิน เกลือแร่ และอุดมไปด้วยประโยชน์ต่อสุขภาพ

นายแพทย์บิล เซียร์ รองศาสตราจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านกุมารเวชศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนีย ทีเออร์ไวน์ กล่าวว่า นมเป็นแหล่งรวมสารอาหารที่สำคัญไว้มากมายในที่เดียว สมาคมอาหารฟาร์มโคนมสากล (IDFA) สนับสนุนแนวคิดนี้ อันที่จริง IDFA กล่าวว่า ผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มคนทำงานด้านสุขภาพจำนวนมากก็คงจะเห็นด้วยว่า

นมมีสารอาหารครบถ้วนและเป็นสารอาหารที่จำเป็นถึง 9 ชนิด นอกจากจะเป็นแหล่งอันอุดมสมบูรณ์ของแคลเซียมและวิตามินดี นมยังเป็นแหล่งของวิตามินเอ โปรตีน และโพแทสเซียม อยู่ในปริมาณมาก ผลิตภัณฑ์จากนมจึงเป็นสิ่งที่แพทย์แนะนำ การใช้ผลิตภัณฑ์จากนมเป็นส่วนสำคัญของอาหารเพื่อสุขภาพได้รับการยอมรับมานานแล้วจากกลุ่มผู้ที่ทำงานด้านโภชนาการและวิทยาศาสตร์ รวมถึงมูลนิธิโรคกระดูกพรุนแห่งชาติ สมาคมศัลยแพทย์ สถาบันสุขภาพแห่งชาติ องค์การด้านการแพทย์แห่งสหรัฐอเมริกา และองค์กรชั้นนำทางด้านสุขภาพจำนวนมาก

สมาคมอาหารฟาร์มโคนมสากล วันที่ 27 กันยายน ค.ศ. 2007

จากเรื่อง “นมวัว” ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : นมวัว

จากความเห็นของ IDFA ข้อความใดที่ผู้เชี่ยวชาญและองค์กรชั้นนำทางด้านสุขภาพมีความเห็นตรงกัน

1. การบริโภคนมและผลิตภัณฑ์จากนมเป็นเหตุให้เกิดโรคอ้วน
2. นมเป็นแหล่งอาหารที่มีวิตามินและเกลือแร่ที่จำเป็นอยู่มาก
3. นมมีวิตามินมากกว่าเกลือแร่
4. การดื่มนมเป็นสาเหตุหลักของโรคกระดูกพรุน

คำถามที่ 2 : นมวัว

จุดประสงค์หลักของเนื้อเรื่องคืออะไร

1. เพื่อโต้แย้งว่าผลิตภัณฑ์นมช่วยในการลดน้ำหนักตัวได้มากขึ้น
2. เพื่อเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม กับ ผลิตภัณฑ์นมอื่นๆ
3. เพื่อแจ้งให้สาธารณะทราบถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวกับโรคหัวใจ
4. เพื่อสนับสนุนการใช้ผลิตภัณฑ์จาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม

คำถามที่ 3 : นมวัว

ผู้ผลิตอาหารเพื่อสุขภาพควรหาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณสมบัติอย่างไรมาทดแทนในกรณีที่ไม่สามารถนำผลิตภัณฑ์จากนมมาใช้เป็นส่วนประกอบสำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แอนนา คริสโตเฟอร์ และแซม กำลังพูดคุยเกี่ยวกับการตัดสินใจของเจ้าของร้านกาแฟที่เลิกจำหน่ายนมวัว แซมพูดว่า “เป็นไปได้ว่านมวัวอาจจะแพงเกินไป” คริสโตเฟอร์กำลังมองดูที่สมาร์ตโฟนของเขา แล้วพูดว่า “เป็นไปได้นะ แต่ฉันได้สืบค้นข้อมูลในเว็บเรื่องนมวัวด้วยเหมือนกัน เดียวฉันจะส่งลิงก์ของบทความใหม่ๆ ให้พวกเธอซึ่งอาจช่วยอธิบายเรื่องนี้ได้” แอนนาและแซม เปิดลิงก์ที่คริสโตเฟอร์ส่งมา และอ่านบทความเรื่อง “แค่พูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว!”

แค่พูดว่า “ไม่เอา” นมวัว

โดย ดร.วิภาดา นีรนันท์ ผู้รายงานข่าวสุขภาพ

นมวัวเป็นส่วนสำคัญของชีวิตผู้คนจำนวนมากในสหรัฐอเมริกา เด็กทารกดูดนมวัวจากขวดนม เด็กๆ กินธัญพืชที่ราดนมวัวจนชุ่ม แม้แต่ผู้ใหญ่เองก็ยังชอบดื่มนมเย็นๆ สักแก้วเป็นบางครั้งบางคราว ใช่แล้ว นมวัวเข้ามาเป็นส่วนสำคัญมากกับอาหารการกินของมนุษย์ในหลายๆ ที่ทั่วโลก อย่างไรก็ตาม งานวิจัยจำนวนมากกลับชี้ให้เห็นว่านมอาจจะไม่ได้ “ดีต่อร่างกาย” อย่างที่คำโฆษณาติดหูของชาวอเมริกันกล่าวอ้าง

กรมการเกษตรของสหรัฐอเมริกา สภาผลิตภัณฑ์นมอเมริกัน บริษัทบริหารจัดการผลิตภัณฑ์นม และองค์กรอื่นๆ ได้ทำงานอย่างหนักเพื่อส่งเสริมเรื่องนมมาเป็นเวลาหลายปี พวกเขาส่งเสริมให้ผู้ใหญ่ดื่มนมอย่างน้อยวันละสามแก้ว อย่างไรก็ตามการศึกษามากมายในทศวรรษที่ผ่านมาได้ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับความสามารถของนมในการเสริมสร้างความแข็งแรงของกระดูก และคำกล่าวอ้างอื่นๆ เกี่ยวกับประโยชน์ของนมที่มีต่อสุขภาพ ซึ่งผลการศึกษาเหล่านี้อาจทำให้คุณประหลาดใจ

การศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการดื่มนมที่สำคัญและใหม่สุดชิ้นหนึ่งได้ถูกตีพิมพ์ในวารสาร British Medical Journal เมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. 2014 ผลจากการศึกษานี้นำไปสู่การยืนยันอย่างหนักแน่นเกี่ยวกับผลจากการบริโภคนม ในการศึกษาครั้งนี้ได้ติดตามคนในสวีเดนมากกว่า 100,000 คน ในช่วงระยะเวลา 20-30 ปี นักวิจัยพบว่า ผู้หญิงที่ดื่มนมเป็นประจำประสบปัญหาการแตกหักของกระดูกมากขึ้น นอกจากนี้ ทั้งผู้ชายและผู้หญิงที่ดื่มนมเป็นประจำมีแนวโน้มมากขึ้นที่จะประสบปัญหาจากโรคหัวใจและโรคมะเร็ง ผลการศึกษาที่พลิกความคาดหมายเหล่านี้คล้ายคลึงกับผลจากการศึกษาอื่นๆ

คณะกรรมการด้านการแพทย์ที่รับผิดชอบทางด้านยา (PCRM) ให้ข้อคิดเห็นต่อปัญหาสุขภาพบางปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคนม PCRM กล่าวอ้างว่านมและผลิตภัณฑ์จากนม “มีประโยชน์ต่อกระดูกเพียงเล็กน้อยหรือแทบไม่มีประโยชน์เลย” PCRM ยังได้อธิบายเพิ่มเติมถึงปัญหาที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับนมไว้ว่า “โปรตีนจากนม น้ำตาลจากนม ไขมัน และไขมันอิ่มตัวในผลิตภัณฑ์จากนมก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพสำหรับเด็ก และกระตุ้นให้เกิดโรคอ้วน โรคเบาหวาน และโรคหัวใจ”

คำกล่าวอ้างเหล่านี้เป็นเรื่องที่รุนแรงและจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อยืนยันผลการศึกษา อย่างไรก็ตาม มีหลักฐานมากมายที่พิสูจน์ว่าการดื่มนมวัวไม่น่าจะให้ประโยชน์ต่อสุขภาพได้มากเท่ากับที่เคยเข้าใจกัน หากคำกล่าวอ้างเหล่านี้กลายเป็นข้อเท็จจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ มันก็อาจจะถึงเวลาแล้วที่เราจะพูดว่า “ไม่เอา” นมวัว !

จากเรื่อง “แค่พูดว่าไม่เอานมวัว” ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 4 : นมวัว

ข้อความต่อไปนี้แสดงถึงจุดประสงค์ของ ดร.วิภาดา ในการเขียนบทความใช่หรือไม่ ทำเครื่องหมาย √ ในช่อง **ใช่** หรือ **ไม่ใช่** ในแต่ละข้อความ

ข้อความต่อไปนี้แสดงถึงจุดประสงค์ของบทความใช่หรือไม่	**ใช่**	**ไม่ใช่**
เพื่อตั้งข้อสงสัยถึงประโยชน์ของผลิตภัณฑ์จากนมที่มีต่อสุขภาพโดยทั่วไป		
เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเลิกดื่มนมในทันที		
เพื่ออภิปรายผลการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับนมวัว		
เพื่อชี้ให้เห็นว่ายังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับนม และผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากนม		

คำถามที่ 5 : นมวัว

ดร.วิภาดา นำเสนอผลการวิจัยบางเรื่องที่อาจทำให้ผู้อ่าน “ประหลาดใจ” จงระบุเหตุผลจากการวิจัยมาหนึ่งเรื่อง

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 6 : นมวัว

ประเด็นโต้แย้งของบทอ่าน “แค่พูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว !” คืออะไร

.....

.....

.....

.....

อิ่มอุ่นฟาร์มนม

เกี่ยวกับเรา	ผลิตภัณฑ์	โภชนาการ

คุณค่าทางโภชนาการของนม : ประโยชน์มากล้น !

ผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม ประกอบด้วยสารอาหารสำคัญ ได้แก่ แคลเซียม โปรตีน วิตามินดี วิตามินบี 12 ไรโบฟลาวิน และโพแทสเซียม วิตามินและเกลือแร่เหล่านี้ทาให้ผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม เป็นส่วนสำคัญของมื้ออาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพการบริโภคผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม ทุกวันเป็นวิธีที่ดีที่จะมั่นใจได้ว่าคุณได้รับ วิตามินและเกลือแร่ที่จำเป็นต่อร่างกาย

การบริโภคผลิตภัณฑ์นมจาก อิมอุ่นฟาร์มนม ช่วยในการลดน้ำหนักตัวให้ได้ผลดีขึ้น และควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม นมช่วยเพิ่มความแข็งแรงและความหนาแน่นของกระดูก นอกจากนี้ นมช่วยให้สุขภาพของหัวใจและหลอดเลือดดีขึ้น และยังช่วยป้องกันมะเร็ง นมหนึ่งแก้วอัดแน่นไปด้วยวิตามิน เกลือแร่ และอุดมไปด้วยประโยชน์ต่อสุขภาพ

นายแพทย์บิล เซียร์ รองศาสตราจารย์ผู้เชียวชาญด้านกุมารเวชศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนีย ทีเออร์ไวน์ กล่าวว่า นมเป็นแหล่งรวมสารอาหารที่สำคัญไว้มากมายในที่เดียว สมาคมอาหารฟาร์มโคนมสากล (IDFA) สนับสนุนแนวคิดนี้ อันที่จริง IDFA กล่าวว่า ผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มคนทำงานด้านสุขภาพสำนวนมากก็คงจะเห็นด้วยว่า

นมมีสารอาหารครบถ้วนและเป็นสารอาหารที่จำเป็นถึง 9 ชนิด นอกจากจะเป็นแหล่งอันอุดมสมบูรณ์ของแคลเซียมและวิตามินดี นมยังเป็นแหล่งของวิตามินเอ โปรตีน และโพแทสเซียม อยู่ในปริมาณมาก ผลิตภัณฑ์จากนมจึงเป็นสิ่งที่แพทย์แนะนำ การใช้ผลิตภัณฑ์จากนมเป็นส่วนสำคัญของอาหารเพื่อสุขภาพได้รับการยอมรับมานานแล้วจากกลุ่มผู้ที่ทำงานด้านโภชนาการและวิทยาศาสตร์ รวมถึงมูลนิธิโรคกระดูกพรุนแห่งชาติ สมาคมศัลยแพทย์ สถาบันสุขภาพแห่งชาติ องค์การด้านการแพทย์แห่งสหรัฐอเมริกา และกองค์กรชั้นนำทางด้านสุขภาพจำนวนมาก

สมาคมอาหารฟาร์มโคยมสากล วันที่ 27 กันยายน ค.ศ. 2007

จากทั้งสองแหล่งข้อมูล ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 7 : นมวัว

จากบทความเกี่ยวกับนมทั้งสองเนื้อเรื่อง ข้อความในตารางข้างล่างเป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นทำเครื่องหมาย √ ในช่อง **ข้อเท็จจริง** หรือ **ความคิดเห็น** ในแต่ละข้อความ

ข้อความต่อไปนี้แสดงถึงจุดประสงค์ของบทความใช่หรือไม่	ข้อเท็จจริง	ความคิดเห็น
การศึกษาล่าสุดเกี่ยวกับประโยชน์ต่อสุขภาพของนมให้ผลที่น่าประหลาดใจ		
การศึกษาต่างๆ ได้แสดงให้เห็นว่า การดื่มนมมีผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ		
หลายการศึกษาได้ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับความสามารถของนมในการเสริมสร้างความแข็งแรงของกระดูก		
การดื่มนมและผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากนมเป็นวิธีการลดน้ำหนักที่ดีที่สุด		

คำถามที่ 8 : นมวัว

ผู้เขียนของทั้งสองเนื้อเรื่องมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันเกี่ยวกับบทบาทของนมในมื้ออาหารโดยทั่วไป ประเด็นหลักที่ผู้เขียนทั้งสองมีความคิดเห็นไม่ตรงกันคือเรื่องใด

1. ผลกระทบของนมต่อสุขภาพและบทบาทของนมในมื้ออาหารของมนุษย์
2. จำนวนของวิตามินและเกลือแร่ที่พบในนม
3. รูปแบบที่ดีที่สุดของผลิตภัณฑ์จากนมในการบริโภคเป็นประจำ
4. องค์กรที่มีบทบาทหน้าที่หลักเกี่ยวกับนม

คำถามที่ 9 : นมวัว

แอนนา คริสโตเฟอร์ และแซม กำลังพูดคุยถึงบทความทั้งสองเนื้อเรื่อง

คริสโตเฟอร์ : ไม่ว่าเจ้าของร้านกาแฟจะทำอะไร ฉันก็ยังจะ ดื่มนมต่อไปทุกวัน มันดีต่อเราจริงๆ

แอนนา : ฉันไม่เอาด้วยหรอก ! จากนี้ไปฉันจะดื่มนมให้น้อยลงเพราะมันไม่ดีต่อเรา

แซม : ไม่รู้สิ ฉันคิดว่าพวกเราจำเป็นต้องรู้ข้อมูลมากกว่านี้ก่อนที่พวกเราจะลงข้อสรุปนะ

นักเรียนเห็นด้วยกับใคร

1. คริสโตเฟอร์
2. แอนนา
3. แซม

จงอธิบายคำตอบของนักเรียน โดยอ้างถึงข้อมูลจากเนื้อเรื่อง อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 10 : นมวัว

หากนำทั้ง 2 บทอ่านมารวมกัน แล้วตั้งชื่อใหม่ว่า “นมวัวและผลิตภัณฑ์จากนมวัว : มีคุณอนันต์โทษมหันต์” นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ ด้านการอ่าน ชุดที่ 2

แบบฝึกชุดที่ 2 เรื่องที่ 1 มาซอนโด
ให้นักเรียนศึกษาวิเคราะห์บทอ่าน เรื่อง มาซอนโด และตอบคำถาม

มาซอนโด

ด้วยความละลานตาของสิ่งประดิษฐ์ที่น่าพิศวง ชาวเมืองมาซอนโดไม่รู้ด้วยซ้ำว่าความมหัศจรรย์นั้นเริ่มต้นจากตรงไหน พวกเขายอมอดหลับอดนอนทั้งคืนเพื่อจ้องดูหลอดไฟสีนวลที่มีกระแสไฟป้อนมาจากเครื่องปั่นไฟที่ ออร์เรเลียโน ทริสเต บรรทุกมากับรถไฟเที่ยวที่สอง และพยายามทน เพื่อให้คุ้นกับเสียง ตูม ตูม ของเครื่องประหลาดนั่น ต่อมาพวกเขาก็เริ่มไม่พอใจกับการชมภาพยนตร์ที่เคลื่อนไหวเหมือนมีชีวิตที่ ดอน บรูโน เครสปี พ่อค้า ผู้ร่ำรวย นำมาฉายในโรงฉายที่มีช่องขายตั๋วทำเป็นหัวสิงโต เพราะว่าตัวละครที่ตายและถูกฝังแล้วในเรื่องหนึ่ง ซึ่งพวกเขาได้เศร้าโศกและเสียน้ำตาไปอย่างมาก กลับมีชีวิตขึ้นมาและกลายเป็นชาวอาหรับในเรื่องใหม่

ผู้ชมต้องจ่ายเงิน สองเซ็นตาโวเป็นค่าตั๋วเข้าชมเพื่อร่วมเสียใจกับความทุกข์ยากของตัวละคร พวกเขาไม่ยอมถูกหลอกให้ดูของไม่จริงอีกต่อไป จึงแสดงความโกรธด้วยการทุบทำลายเก้าอี้ ดอนบรูโน เครสปี ได้ขอร้องให้นายกเทศมนตรีช่วย ประกาศว่าภาพยนตร์เป็นเพียงภาพลวงตา ไม่ควรนำมาเป็นอารมณ์ และไม่มีค่าควรแก่การที่ผู้ชมจะระเบิดความโกรธแค้น

จากคำชี้แจงที่เตือนสตินี้เองทำให้หลายคนรู้สึกว่าตนตกเป็นเหยื่อของธุรกิจหนังเร่จึงตัดสินใจไม่ดูภาพยนตร์อีก เพราะคิดว่าตัวเองก็มีความทุกข์ยากมากเกินกว่าที่จะไปร้องไห้กับสิ่งที่เป็นเพียงภาพลวงตาเหล่านั้น

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยใช้ข้อมูลข้างต้น

คำถามที่ 1 : มาซอนโด

ลักษณะอย่างใดของภาพยนตร์ ที่ทำให้คนในเมืองมาซอนโดโกรธแค้นประมาณ 2 เมตร

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 2 : มาซอนโด

ทำไมชาวมาซอนโดจึงตัดสินใจไม่กลับไปดูภาพยนตร์นั้นอีก

1. พวกเขาต้องการความบันเทิงและหย่อนใจ แต่พบว่าภาพยนตร์เป็นเรื่องจริงจังและทำให้ใจห่อเหี่ยว
2. พวกเขาไม่มีเงินค่าตั๋ว
3. พวกเขาต้องการเก็บอารมณ์ของตนไว้สำหรับสภาพการณ์ในชีวิตจริงของตัวเอง
4. พวกเขาอยากจะมีอารมณ์ร่วม แต่พบว่าภาพยนตร์น่าเบื่อ ไม่น่าเชื่อและมีคุณภาพต่ำ

คำถามที่ 3 : มาซอนโด

อะไร คือ “สิ่งที่เป็นเพียงภาพลวงตา” ที่กล่าวถึงในบรรทัดสุดท้าย

1. ผี
2. สิ่งที่ประดิษฐ์ขึ้นในงานออกร้าน
3. ตัวละครในภาพยนตร์
4. นักแสดง

คำถามที่ 4 : มาซอนโด

นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่กับการตัดสินใจของชาวเมืองมาซอนโดเกี่ยวกับคุณค่าของภาพยนตร์

จงอธิบายคำตอบโดยเปรียบเทียบความรู้สึกของนักเรียนกับของชาวเมืองมาซอนโดที่มีต่อภาพยนตร์

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 5 : มาซอนโด

“พวกเขาไม่ยอมถูกหลอกให้ดู**<u>ของไม่จริง</u>**อีกต่อไป” คำที่ขีดเส้นใต้ในเนื้อความจากบทอ่านเรื่องมาซอนโด มีความหมายเหมือนกับคำที่ขีดเส้นใต้ในข้อความนี้ “เวลาได้พิสูจน์แล้วว่าผู้จัดการคนใหม่เป็น**<u>ของปลอม</u>**” หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 6 : มาซอนโด

นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อพฤติกรรมของชาวมาซอนโดที่ปรากฏในบทอ่านว่า “จึงแสดงความโกรธด้วยการทุบทำลายเก้าอี้” เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 7 : มาซอนโด

“เหยื่อของธุรกิจหนังเร่” ในความคิดของชาวมาซอนโด มีความหมายว่าอย่างไร

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกชุดที่ 2 เรื่องที่ 2 ร้องเท้าวิ่ง
ให้นักเรียนศึกษาวิเคราะห์บทอ่าน เรื่อง ร้องเท้าวิ่ง และตอบคำถาม

สบาย ๆ กับรองเท้าสำหรับวิ่ง

เป็นเวลา 14 ปีมาแล้วที่ศูนย์การแพทย์กีฬาแห่งเมืองลีออง (ฝรั่งเศส) ได้ศึกษาเรื่องการบาดเจ็บของนักกีฬารุ่นเยาว์ และนักกีฬาอาชีพ พบว่าสิ่งที่ดีที่สุด คือ การป้องกัน... และใส่รองเท้าที่ดี

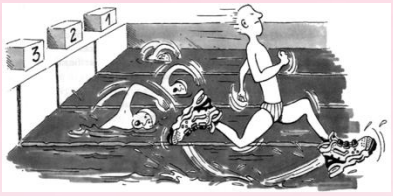

กระแทก ล้ม รองเท้าไม่พอดี

นักกีฬารุ่นเยาว์อายุระหว่าง 8-12 ปี 18% เคยได้รับบาดเจ็บข้อเท้าเคล็ดจนถึงข้อเท้าแพลง และ 25% ของนักกีฬาอาชีพค้นพบด้วยตนเองว่ากระดูกอ่อนของข้อเข่าอาจถูกกระทบกระเทือนหรือได้รับบาดเจ็บจนถึงขั้นรักษาไม่หายและถ้าไม่ได้รับการดูแลให้ดีตั้งแต่วัยเด็ก (10-12 ปี) อาจทำให้เป็นโรคกระดูกเสื่อมก่อนวัย สะโพกก็อาจได้รับบาดเจ็บอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะเหนื่อย ยิ่งเสี่ยงต่อกระดูกร้าวหรือหักจากการล้มหรือถูกกระแทก

ตามรายงานของการศึกษานักฟุตบอลที่เล่นมานานกว่า 10 ปี จะมีกระดูกใหญ่ผิดปกติบริเวณหน้าแข้ง หรือบริเวณส้นเท้าที่เรียกกันว่า “เท้านักฟุตบอล” ซึ่งเป็นลักษณะของเท้าที่เปลี่ยนรูปไป เนื่องจากรองเท้าที่มีพื้นรับฝ่าเท้าและข้อเท้าหลวม หรือยืดหยุ่นมากเกินไป

ปกป้อง รองรับ ช่วยการทรงตัวและรับแรงกระแทก

ถ้ารองเท้าคับเกินไปจะจำกัดการเคลื่อนไหว แต่ถ้ายืดหยุ่นเกินไป จะทำให้เสี่ยงต่อการบาดเจ็บ หรือข้อเท้าแพลงได้ รองเท้ากีฬาที่ดีควรมีคุณสมบัติครบทั้ง 4 ประการ คือ

ประการแรกจะต้องป้องกันอันตรายจากภายนอก : ป้องกันการกระแทกจากลูกบอลหรือผู้เล่นอื่นจากพื้นสนามที่ไม่เรียบและช่วยให้เท้าอุ่นและแห้งถึงแม้อากาศจะหนาวหรือฝนตกก็ตาม

ต้องรองรับกับเท้าได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะบริเวณข้อเท้าเพื่อป้องกันข้อเท้าแพลง บวม หรือปัญหาอื่น ๆ ที่อาจทำให้บาดเจ็บถึงหัวเข่าได้

ต้องช่วยให้นักกีฬาทรงตัวได้ดี ไม่ลื่นไถลบนพื้นที่เปียกหรือไม่สะดุดพื้นแห้ง

ประการสุดท้ายจะต้องรับแรงกระแทกได้ดี โดยเฉพาะนักกีฬาวอลเลย์บอลและบาสเกตบอลที่ต้องกระโดดอยู่ตลอดเวลา

เพื่อเท้าแห้ง

เพื่อหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บแม้จะเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น รองเท้ากัด หรือโรคน้ำกัดเท้า (เท้าเปื่อยจากเชื้อรา) รองเท้าจะต้องระบายเหงื่อได้ดี และกันความชื้นจากภายนอกได้ วัสดุที่ดีที่สุดคือ หนัง ซึ่งกันน้ำและไม่เปียกโชกทันทีที่ถูกฝน

จากบทความข้างต้น โปรดตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : รองเท้าวิ่ง

ผู้เขียนต้องการบอกให้ทราบอะไร

1. คุณภาพของรองเท้ากีฬาต่างๆ มีการพัฒนาไปอย่างมาก
2. ทางที่ดีไม่ควรเล่นฟุตบอล ถ้าอายุต่ำกว่า 12 ปี
3. เยาวชนได้รับบาดเจ็บมากขึ้น เนื่องจากสภาวะทางกายภาพไม่ดี
4. เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักกีฬารุ่นเยาว์ ต้องสวมรองเท้าที่ดี

คำถามที่ 2 : รองเท้าวิ่ง

ตามบทความข้างต้น ทำไมรองเท้ากีฬาจึงไม่ควรคับจนเกินไป

.....

.....

คำถามที่ 3 : รองเท้าวิ่ง

เนื้อความตอนหนึ่งกล่าวว่า “รองเท้ากีฬาที่ดีควรมีคุณสมบัติครบทั้ง 4 ประการ” คุณสมบัติเหล่านี้ คืออะไรบ้าง

.....

.....

ในย่อหน้าสุดท้าย ซึ่งมี 2 ส่วนดังนี้

(ส่วนแรก) “เพื่อหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บเล็กๆ น้อยๆ เช่น รองเท้ากัด หรือโรคน้ำกัดเท้า (เท้าเปื่อยจากเชื้อรา)...”

(ส่วนที่สอง) “...รองเท้าจะต้องระบายเหงื่อได้ดี และกันความชื้นจากภายนอกได้”

คำถามที่ 4 : รองเท้าวิ่ง

ส่วนแรก และส่วนที่สอง สัมพันธ์กันอย่างไร

1. ส่วนที่สองขัดแย้งกับส่วนแรก
2. ส่วนที่สองซ้ำกับส่วนแรก
3. ส่วนที่สองขยายปัญหาที่บรรยายไว้ในส่วนแรก ให้ชัดเจนขึ้น
4. ส่วนที่สองเสนอการแก้ปัญหาที่บรรยายไว้ในส่วนแรก

คำถามที่ 5 : รองเท้าวิ่ง

คำกล่าวที่ว่า “ถ้ารองเท้าคับเกินไปจะจำกัดการเคลื่อนไหว แต่ถ้ายืดหยุ่นเกินไปจะทำให้เสี่ยงต่อการบาดเจ็บหรือข้อเท้าแพลงได้” สามารถตีความได้ว่าอย่างไร

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 6 : รองเท้าวิ่ง

นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่กับคำกล่าวที่ว่า “หากไม่มีรองเท้าสตัด (stud shoes) ดี ๆ อย่าคิดเล่นฟุตบอลเลยจะดีกว่า” เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 7 : รองเท้าวิ่ง

หากคนทั่วไปต้องการสวมรองเท้ากีฬาเพื่อทำกิจวัตรประจำวัน นักเรียนคิดว่า คุณสมบัติใดของรองเท้ากีฬาที่ดีมีความจำเป็น**<u>น้อย</u>**ที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกชุดที่ 2 เรื่องที่ 3 อมันดากับกับเชส
ให้นักเรียนศึกษาวิเคราะห์บทอ่าน เรื่อง อมันดากับกับเชส และตอบคำถาม

อมันด้ากับดัชเชส

บทความที่ 1

เนื้อเรื่องย่อ: นับตั้งแต่เลอโอคาเดียเสียชีวิตลง เจ้าชายผู้ซึ่งหลงรักเธอเสียใจอย่างสุดซึ้ง ที่ร้านชื่อ *เอสเซดา โซเออร์* ดัชเชส ผู้เป็นป้าของเจ้าชายไปพบเด็กสาวคนขายของ ชื่อ อมันด้า ซึ่งมีหน้าตาละม้ายคล้ายคลึงกับเลอโอคาเดียอย่างน่าอัศจรรย์ ดัชเชสต้องการให้อมันด้าช่วยให้เจ้าชายลืมความทุกข์ เพราะพลัดพรากจากหญิงอันเป็นที่รักของเขา

บริเวณสี่แยกในลานปราสาทมีที่นั่งรอบอนุสาวรีย์เล็กๆ...เวลาพลบค่ำ...

อมันด้า

ดิฉันไม่เข้าใจค่ะ ว่าจะช่วยเขาได้อย่างไร ดิฉันไม่เชื่อเลยนะคะว่าคุณคิดทำอะไรแบบนี้... แล้วทำไมต้องเป็นดิฉันด้วยล่ะ ดิฉันไม่ใช่คนสวย และคงไม่มีใครหรอกค่ะ ที่จะทำให้เขาลืมความหลังได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าจะสวยสักแค่ไหนก็ตาม?

ดัชเชส

ใช่ – ไม่มีใคร นอกจากเธอ

อมันด้า

(น้ำเสียงประหลาดใจ)

ฉันน่ะหรือคะ?

ดัชเชส

โลกของเธอน่ะช่างแคบเหลือเกิน เด็กโง่ นี่คงเห็นแต่โลกในสำนักงาน คงยังไม่มีใครเคยบอกเธอซินะ แต่ฉันเชื่อจิตใต้สำนึกของฉัน รู้ไหมฉันเกือบจะตะโกนออกมาตอนที่ฉันเห็นเธอครั้งแรก ใครๆ คงไม่รู้หรอกว่า เธอน่ะช่างเหมือนเลอโอคาเดียเสียจริงๆ

ความเงียบสงัดเยี่ยมกรายเข้ามา นกกลางคืนเริ่มออกหากินแทนนกที่หากินตอนกลางวัน ลานปราสาทปกคลุมด้วยร่มเงาของแมกไม้

อมันด้า

(กระซิบเสียงแผ่วเบา)

ดิฉันไม่คิดว่าจะทำได้ มาดาม ฉันเป็นคนธรรมดาไม่มีอะไรเลย และทั้งคู่เขารักกันมาก ดิฉันยังอดชื่นชมความรักนั้นไม่ได้ คุณไม่เห็นหรือคะ

เธอลุกขึ้น พร้อมหยิบกระเป๋าเสื้อผ้า ใบเล็กขึ้นมาเตรียมเดินจากไป

ดัชเชส

(กระซิบเสียงแผ่วเช่นกัน อย่างสิ้นหวัง)

จริงของเธอ ฉันขอโทษ *เธอลุกขึ้น อย่างทุลักทุเลเหมือนกับคนสูงอายุทั่วไป เสียงกระดิ่งจักรยานแว่วมา เธอเริ่มพูดต่อ*

ฟัง... นั่นแหละ เขาล่ะ เพียงให้เขาเห็นเธอยืนพิงเสาอนุสาวรีย์นี้ นี่เป็นสถานที่แห่งแรกที่เขาพบ

หล่อน ลองให้เขาเห็นเธอ เพียงแค่นี้เท่านั้น เพียงครั้งเดียว ให้เขาเรียกเธอ ให้โอกาสที่เขาจะสนใจในความเหมือนของเธอกับคนรักของเขา แล้วฉันจะสารภาพแผนการนี้กับเขาพรุ่งนี้ ถ้าจะทำให้เขาเกลียดฉันไปตลอดฉันก็ยอม แต่ฉันไม่ยอมให้คนที่เสียชีวิตไปแล้วพรากเขาไปจากฉัน ฉันแน่ใจ... *(ดัชเชสจูงมือเธอ)* เธอจะทำเพื่อฉันสักครั้งได้ไหม ฉันขอร้องเธอนะ สาวน้อย *(ดัชเชสมองเธอ ด้วยสายตาที่อ้อนวอน และพูดขึ้นมาทันทีทันใด)* วิธีนี้เธอก็จะเห็นเขาด้วย และ...ฉันรู้สึกเหมือนเป็นสาวขึ้นมาอีกครั้งที่พูดอย่างนี้กับเธอ ชีวิตมันบ้าดีนะ ฉันรู้สึกอย่างนี้มา 3 ครั้งแล้วในรอบ 60 ปี และรู้สึกเป็นครั้งที่สองแล้วใน 10 นาทีนี้ เธอจะเห็นเขา และถ้าเขา *(ทำไมถึงเป็นเขาไม่ได้ล่ะ ก็เขาทั้งหล่อและมีเสน่ห์)* และถ้าเขาจะมีโชค ทั้งสำหรับเขาและฉันด้วย ที่จะได้เห็นภาพจากตัวเธอสักชั่วครู่... *เสียงกระดิ่งดังใกล้เข้ามาอีกครั้งในเงามืด*

อมันด้า

(กระซิบ)

ดิฉันจะพูดอะไรกับเขาดีล่ะคะ ?

ดัชเชส

(บีบแขนอมันด้า)

ก็แค่พูดง่ายๆ ว่า “ขอโทษค่ะคุณ ทางไปทะเลไปทางไหนคะ ?”

เธอหลบเข้าไปในเงาไม้ที่มืดมิดอย่างรวดเร็ว ทันใดนั้นก็ปรากฏภาพสลัวลางขึ้นเป็นเจ้าชายบนจักรยานนั่นเอง เขาผ่านเข้ามาใกล้ ภาพสลัวของ อมันด้าที่ยืนอยู่ชิดเสา หล่อนพูดออกมาเบาๆ

อมันด้า

ขอโทษค่ะ คุณ...

เขาหยุดรถจักรยาน ก้าวลงมา ถอดหมวกพร้อมกับมองเธอ

เจ้าชาย

อะไรหรือ ครับ?

อมันด้า

ทางไปทะเล ไปทางไหนคะ ?

เจ้าชาย

ถึงแยกที่สอง แล้วเลี้ยวซ้าย *เขาโค้งศรีษะ อย่างเศร้าสร้อยและสุภาพแล้วขี่จักรยานห่างออกไป เสียงกระดิ่งดังแว่วๆ ดัชเชสก้าวออกมาจากเงามืด ดูเหมือนแก่ขึ้นไปอีก*

อมันด้า

(นิ่งไปอึดใจ แล้วพูดเสียงแผ่วเบา)

เขาจำฉันไม่ได้...

ดัชเชส

มันคงมืด...อีกอย่าง ใครจะรู้ใจ เขาอาจเห็นหน้าเธอเป็นใครก็ไม่รู้ ในความเลอะเลือนของเขา *(หล่อนเอ่ยอย่างกระดาก)* รถไฟเที่ยวสุดท้ายผ่านไปแล้วสาวน้อย คืนนี้เธออยากไปพักกับฉันที่คฤหาสน์ไหม ?

อมันด้า

(ตอบด้วยน้ำเสียงที่เธอเองก็แทบจำเสียงตัวเองไม่ได้)

ค่ะมาดาม *มืดสนิทจนมองไม่เห็นคนทั้งสองอีกเลย มีเพียงเสียงลมเท่านั้นที่กระซิบแผ่วจากต้นไม้ใหญ่บริเวณนั้น*

***** ฉากปิดลง *****

บทความที่ 2

นิยามของบางอาชีพเกี่ยวกับการแสดง

นักแสดง : แสดงบทบาทต่างๆ บนเวที

ผู้กำกับ : ควบคุมและดูแลภาพรวมในทุกมุมมองของละคร ไม่เพียงแต่ดูตำแหน่งของนักแสดง จัดคิวนักแสดงการเข้าและออกฉาก ชี้นำการแสดง แต่ยังแนะนำเรื่องการแปลความหมายของบทละครต้นฉบับที่ได้รับ

ช่างเสื้อ : ตัดชุดการแสดงตามแบบ

ผู้ออกแบบฉาก : ออกแบบตัวหุ่นในฉากและชุดเสื้อผ้า ตัวหุ่นนี้จะถูกแปลงออกมาให้มีขนาดเท่าของจริงในโรงถ่ายหรือโรงละคร

ผู้จัดเครื่องใช้ประกอบฉาก : รับผิดชอบการจัดเรื่องเครื่องประดับฉาก เช่น เก้าอี้นั่ง ตะเกียง ช่อดอกไม้ ฯลฯ ซึ่งไม่รวมเรื่องฉากและเสื้อผ้า

ช่างเสียง : รับผิดชอบด้านการควบคุมเสียงขณะแสดง

ช่างแสง : รับผิดชอบด้านการควบคุมแสงขณะแสดง หากใช้เครื่องมือชั้นสูงจะต้องใช้ช่างแสงอย่างน้อย 10 คน

ในสองหน้าที่ผ่านมาเป็นบทความสองบทความ บทความที่ 1 ตัดตอนจากบทละคร เรื่อง “เลอ โอคาเดีย” โดย ยีน อะนอท์ และบทความที่ 2 ให้คำจำกัดความของอาชีพต่างๆ ในการจัดละครเวที ให้ใช้บทความทั้งสองตอบคำถามต่อไปนี้

ในสองหน้าที่ผ่านมาเป็นบทความสองบทความ บทความที่ 1 ตัดตอนจากบทละคร เรื่อง “เลอ โอคาเดีย” โดย ยีน อะนอท์ และบทความที่ 2 ให้คำจำกัดความของอาชีพต่างๆ ในการจัดละครเวที **ให้ใช้บทความทั้งสองตอบคำถามต่อไปนี้**

คำถามที่ 1 : อมันด้ากับดัชเชส

บทที่ตัดจากละครนี้เกี่ยวกับเรื่องอะไร?

ดัชเชสคิดอุบายเพื่ออะไร

1. ทำให้เจ้าชายมาเยี่ยมเธอบ่อยขึ้น
2. ทำให้เจ้าชายตัดสินใจแต่งงาน
3. ให้อมันด้าช่วยดับความทุกข์ของเจ้าชาย
4. ช่วยให้อมันด้ามาอยู่ที่คฤหาสน์กับเธอ

คำถามที่ 2 : อมันด้ากับดัชเชส

ในบทละคร นอกจากบทสนทนาระหว่างตัวละคร ยังมีส่วนที่บอกท่าทางสำหรับนักแสดง และช่างเทคนิคให้ทำตามด้วย รู้ได้อย่างไรว่าในบทละครมีตัวบอกให้ทราบถึงส่วนนี้

.....

.....

คำถามที่ 3 : อมันด้ากับดัชเชส

ตารางข้างล่าง เป็นรายชื่อช่างเทคนิคที่เกี่ยวข้องในการจัดฉากละครที่ตัดมาจากเรื่องเลอโอคาเดียนี้ จงระบุข้อความที่บรรยายถึงฉากหรือเหตุการณ์ 1 อย่าง ที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของช่างเทคนิคแต่ละคน โดยใช้เนื้อหาในบทความที่ 1 (ข้อแรกเป็นตัวอย่าง)

ช่างเทคนิคละครเวที	ผู้กำกับเวที
นักออกแบบฉาก	ที่นั่งรอบอนุสาวรีย์เล็กๆ
ผู้จัดเครื่องใช้ประกอบฉาก	
ช่างเสียง	
ช่างแสง	

คำถามที่ 4 : อมันด้ากับดัชเชส

ผู้กำกับ จัดตำแหน่งนักแสดงบนเวที ผู้กำกับใช้อักษร “อ” แทน อมันด้า และดัชเชส แทนด้วยอักษร “ด” โปรดใส่อักษร “อ” และ “ด” บนแผนภาพข้างล่างนี้ ที่จะแสดงตำแหน่งอย่างคร่าวๆ ที่อมันด้า และดัชเชส ยืนอยู่ ขณะที่เจ้าชายมาถึง

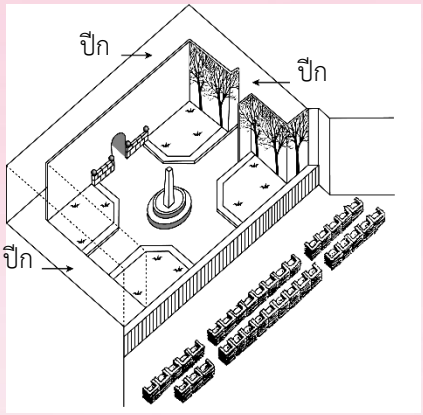

คำถามที่ 5 : อมันด้ากับดัชเชส

ตอนจบฉาก ที่คัดมาจากบทละคร อมันด้าพูดว่า “เขาจำฉันไม่ได้...”

เธอหมายความว่าอย่างไร

1. เจ้าชายไม่ได้มองอมันด้า
2. เจ้าชายทราบว่าอมันด้าเป็นผู้ช่วยร้านขายของ
3. เจ้าชายไม่ทราบว่าเคยพบอมันด้ามาก่อน
4. เจ้าชายไม่ได้สังเกตว่าอมันด้าคล้ายเลอโอคาเดีย

คำถามที่ 6 : อมันด้ากับดัชเชส

คำที่ขีดเส้นใต้ในคำกล่าวที่ว่า “...และคงไม่มีใครหรอกค่ะ ที่จะทำให้เขาลืม**ความหลัง**ได้อย่างง่ายดาย...”

หมายความว่าอย่างไร

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 7 : อมันด้ากับดัชเชส

แนวคิดสำคัญของคำกล่าวที่ว่า “...ดิฉันไม่ใช่คนสวย และคงไม่มีใครหรอกค่ะที่จะทำให้เขาลืมความหลังได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าจะสวยสักแค่ไหนก็ตาม ?” คืออะไร

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 8 : อมันด้ากับดัชเชส

เจตนาที่แท้จริงของคำพูดที่ว่า “ขอโทษค่ะคุณ ทางไปทะเลไปทางไหนคะ ?” คืออะไร

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 9 : อมันด้ากับดัชเชส

คำที่ขีดเส้นใต้ในคำกล่าวที่ว่า “...แล้วฉันจะสารภาพแผนการนี้กับเขาพรุ่งนี้ ถ้าจะทำให้เขาเกลียดฉันไปตลอด ฉันก็ยอม แต่ฉันไม่ยอมให้**<u>คนที่เสียชีวิตไปแล้วพรากเขาไปจากฉัน</u>**” หมายความว่าอย่างไร

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 10 : อมันด้ากับดัชเชส

คำกล่าวที่ว่า “มันคงมืด...อีกอย่าง ใครจะรู้ใจ เขาอาจเห็นหน้าเธอเป็นใครก็ไม่รู้ ในความเลอะเลือนของเขา (หล่อนเอ่ยอย่างกระดาก)” สามารถตีความได้ว่าอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้

ด้านการอ่าน ชุดที่ 3

แบบฝึกชุดที่ 3 เรื่องที่ 1 จุดหนึ่งนั้นของละครเวที
ให้นักเรียนศึกษาวิเคราะห์บทอ่าน เรื่อง จุดหนึ่งนั้นของละครเวที และตอบคำถาม

จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

เรื่องราวเกิดขึ้นในปราสาทที่อยู่ติดกับชายหาดในอิตาลี

องก์ที่ 1

ห้องรับแขกที่ประดับอย่างสวยงามในปราสาทที่ ตั้งอยู่ริมชายหาดอันงดงาม มีประตูอยู่ด้านขวา และด้านซ้าย ห้องนั่งเล่นจัดให้อยู่กลางเวที มีโซฟา โต๊ะ และเก้าอี้เท้าแขนสองตัว หน้าต่างบานใหญ่อยู่ด้านหลัง เป็นคืนที่มีดาวพร่างพราย บนเวทีมืดสนิท เมื่อม่านเปิดขึ้นเราได้ยินเสียงผู้ชายคุยกันเสียงดังอยู่หลังประตูทางด้านซ้าย ประตูเปิดออกสุภาพบุรุษในชุดทักซิโด้ 3 คนเดินเข้ามา หนึ่งในนั้นเปิดไฟในทันที พวกเขาเดินไปตรงกลางอย่างเงียบๆ และยืนอยู่รอบโต๊ะแล้วนั่งลงพร้อมกัน กัลนั่งเก้าอี้เท้าแขนทางด้านซ้าย ทูไรนั่งเก้าอี้ทางด้านขวา อดัมนั่งโซฟาตรงกลาง ในความเงียบอันยาวนานจนเกือบจะเป็นความอึดอัด ทุกคนนั่งยืดตัวตามสบายอยู่ในความเงียบ จากนั้น

กัล

ทำไมคุณถึงคิดนานขนาดนั้น

ทูไร

ผมกำลังคิดว่ามันยากขนาดไหนในการเริ่มต้นการแสดง ที่จะต้องแนะนำตัวละครหลักทั้งหมดตั้งแต่เริ่มแสดง

อดัม

ผมก็คิดว่ามันยาก

ทูไร

มันยากอย่างร้ายกาจ เมื่อการแสดงเริ่ม ผู้ชมอยู่ในความเงียบ นักแสดงขึ้นบนเวทีและความอึดอัดก็เริ่มขึ้น มันนานเหมือนชั่วนิรันดร์ บางครั้งนานถึง 15 นาทีกว่าผู้ชมจะรู้เรื่องว่าใครเป็นใครและทำอะไรกัน

กัล

สมองคุณแปลกนะนี่ จะลืมเรื่องงานสักนาทีไม่ได้เลยหรือ

ทูไร

ทำแบบนั้นไม่ได้

กัล

ยังไม่เคยเกินครึ่งชั่วโมงสักครั้งเลยที่คุณจะไม่พูดถึงโรงละครนักแสดง และละครในโลกนี้ยังมีอย่างอื่นอยู่อีกนะ

ทูไร

ไม่มีอย่างอื่นหรอก ผมเป็นคนเขียนบทละคร ผมถูกสาปมา

กัล

คุณไม่ควรตกเป็นทาสของงาน

ทูไร

ถ้าคุณไม่เป็นนายมัน คุณก็เป็นทาสของมัน ไม่มีจุดกลางหรอก เชื่อผมเถอะ มันไม่ตลกที่จะเริ่มละครให้ดี มันเป็นหนึ่งในปัญหาที่ยากที่สุดของผู้กำกับเวที ทันทีที่ละครเริ่ม คุณแนะนำตัวละครของคุณเลยได้ไหม ดูฉากนี้สิมีเราสามคน สุภาพบุรุษสามคนในชุดทักซิโด้ บอกได้ไหมว่าพวกเขาไม่ได้เข้ามาในห้องของปราสาทที่สง่างาม แต่มันเป็นเวที เขาจะพูดคุยกันถึงเรื่องที่ไร้สาระมากมายจนกว่าจะรู้ว่าเราเป็นใคร มันจะไม่ง่ายกว่าหรือถ้าจะเริ่มต้นโดยยืนขึ้นแนะนำตัวเอง ยืนขึ้น สวัสดี พวกเราทั้งสามคนเป็นแขกในปราสาทนี้ พวกเราออกมาจากห้องอาหารได้ไม่นาน เรากินอาหารเย็นอันแสนวิเศษและดื่มแชมเปญไป 2 ขวด ผมชื่อ ซานเดอร์ ทูไร ผมเป็นนักเขียนบทละคร ผมเขียนบทละครมาแล้ว 30 ปี มันเป็นอาชีพของผม จบ ทีนี้ก็ถึงตาคุณละ

กัล

ยืนขึ้น ผมชื่อกัล ผมก็เป็นนักเขียนบทละครเหมือนกัน ผมเขียนบทละครด้วยกันทุกเรื่องกับสุภาพบุรุษผู้นี้ เราเป็นคู่หูนักเขียนบทละครที่มีชื่อเสียง จะเห็นว่าป้ายการแสดงของละครตลกขบขันและละครเพลงทุกป้าย จะบอกว่า เขียนบทโดย กัล และ ทูไร โดยธรรมชาติแล้วนี่ก็คืออาชีพของผมเช่นกัน

กัล และ ทูไร

พร้อมกัน และชายหนุ่มคนนี้...

อดัม

ยืนขึ้น ชายหนุ่มคนนี้คือ ผมขออนุญาตแนะนำตัวผม อัลเบิร์ต อดัม อายุ 25 ปี เป็นนักแต่งเพลง ผมแต่งเพลงให้สุภาพบุรุษใจดีสองท่านนี้ในการแสดงละครเพลงเรื่องล่าสุดของพวกเขา และนี่คืองานชิ้นแรกของผมสำหรับการแสดงบนเวที ทูตสวรรค์ผู้สูงวัยสองท่านนี้เป็นผู้ค้นพบตัวผมและที่มานี้ก็ด้วยความช่วยเหลือของพวกเขา ผมอยากจะมีชื่อเสียง พวกเขาทำให้ผมได้รับเชิญมาที่ปราสาทแห่งนี้ พวกเขาตัดเสื้อโค้ทและชุดทักซิโด้ให้ ถ้าจะมองในอีกมุมหนึ่งตอนนี้ผมจนและไม่มีใครรู้จัก ยิ่งไปกว่านี้ผมยังเป็นเด็กกำพร้า และคุณย่าเป็นคนเลี้ยงผมมา คุณย่าได้เสียไปแล้ว ผมเหลือตัวคนเดียวในโลกนี้ ผมไม่มีชื่อเสียง ผมไม่มีเงิน

ทูไร

แต่คุณยังหนุ่ม

กัล

และมีพรสวรรค์

อดัม

และผมหลงรักนักร้อง

ทูไร

คุณไม่ควรพูดตรงนั้น ยังไงผู้ชมทุกท่านในที่นี้จะรู้ได้เอง

พวกเขาทุกคนนั่งลง

ทูไร

นี่ไม่ใช่วิธีที่ง่ายที่สุดในการเริ่มต้นละครหรอกหรือ

กัล

ถ้าเราทำแบบนี้ได้ เราจะเขียนบทได้ง่าย

ทูไร

เชื่อผม มันไม่ได้ยากขนาดนั้น เพียงแค่คิดว่าทั้งหมดนี้คือ...

ทูไร

คุณไม่ควรพูดตรงนั้น ยังไงผู้ชมทุกท่านในที่นี้จะรู้ได้เอง

พวกเขาทุกคนนั่งลง

ทูไร

นี่ไม่ใช่วิธีที่ง่ายที่สุดในการเริ่มต้นละครหรอกหรือ

กัล

ถ้าเราทำแบบนี้ได้ เราจะเขียนบทได้ง่าย

ทูไร

เชื่อผม มันไม่ได้ยากขนาดนั้น เพียงแค่คิดว่าทั้งหมดนี้คือ...

กัล

เอาละ เอาละ เอาละ ขอแค่อย่าเริ่มพูดเรื่องละครอีก ฉันเบื่อมันเต็มทีแล้ว เราจะคุยกัน วันพรุ่งนี้ถ้าคุณต้องการ

“จุดหนึ่งนั้นของละครเวที” เป็นการเริ่มเรื่องของบทละครที่เขียนโดยนักเขียนบทละครชาวฮังการีชื่อ เฟอเรนส์ มอลนาร์

จงใช้ “จุดหนึ่งนั้นของละครเวที” ในสองหน้าที่แล้ว เพื่อตอบคำถามต่อไปนี้ (หมายเหตุ กำหนดเลขบรรทัดไว้ให้ที่ด้านข้างของบทละครเพื่อช่วยนักเรียนในการหาส่วนที่คำถามอ้างถึง)

คำถามที่ 1 : จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

ในเวลาไม่นานก่อนจะเปิดม่าน ตัวละครในเรื่องได้ทำอะไรกัน

.....

.....

คำถามที่ 2 : จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

“มันนานเหมือนชั่วนิรันดร์ บางครั้งนานถึง 15 นาที...” (บรรทัดที่ 24-25)

ตามที่ทูไรกล่าว ทำไมเวลา 15 นาที จึง “เหมือนชั่วนิรันดร์”

1. มันเป็นเวลานานมากที่จะคาดหวังให้ผู้ชมนั่งนิ่งๆ ในโรงละครที่เต็มไปด้วยผู้ชม
2. มันดูเหมือนใช้เวลาไม่มีที่สิ้นสุดในการทำให้เรื่องราวตอนเริ่มของละครเป็นที่รู้เรื่องเข้าใจกัน
3. มันดูเหมือนว่าทุกครั้งใช้เวลายาวนานที่นักเขียนบทละครจะเขียนตอนเริ่มของบทละคร
4. มันดูเหมือนเวลาเดินไปอย่างช้าๆ เมื่อเกิดเหตุการณ์สำคัญขึ้นในละคร

คำถามที่ 3 : จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

ผู้อ่านคนหนึ่งกล่าวว่า “อดัมคงจะเป็นตัวละครที่ตื่นเต้นมากที่สุดในบรรดาตัวละครทั้งสามที่มาในปราสาท” ผู้อ่านสามารถกล่าวสนับสนุนความคิดเห็นนี้ได้อย่างไร จงใช้เนื้อเรื่องเพื่อให้เหตุผลประกอบคำตอบของนักเรียน

.....

.....

คำถามที่ 4 : จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

ทั้งหมดนี้ มอลนาร์ นักเขียนบทละคร กำลังทำอะไรในบทละครที่ตัดตอนมานี้

1. เขากำลังแสดงวิธีที่ตัวละครแต่ละตัวจะแก้ปัญหาของตัวเอง
2. เขากำลังทำให้ตัวละครของเขาแสดงให้เห็นว่าเหมือนชั่วนิรันดร์ในละครเป็นเช่นไร
3. เขากำลังยกตัวอย่างการเปิดการแสดงโดยทั่วไปและประเพณีปฏิบัติ
4. เขากำลังใช้ตัวละครเพื่อแสดงถึงปัญหาหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานของตัวเขาเอง

คำถามที่ 5 : จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

ข้อความที่ขีดเส้นใต้ในคำกล่าวที่ว่า “ยังไม่เคยเกินครึ่งชั่วโมงสักครั้งเลยที่คุณจะไม่พูดถึงโรงละคร นักแสดง และละคร **<u>ในโลกนี้ยังมีอย่างอื่นอยู่อีกนะ</u>**” สามารถตีความได้ว่า ทูไรมีบุคลิกลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

คำถามที่ 6 : จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

คำกล่าวที่ว่า “คุณไม่ควรตกเป็นทาสของงาน” สามารถตีความได้ว่า กัลต้องการแนะนำทูไรว่าอย่างไร

.....

.....

.....

คำถามที่ 7 : จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

นักเรียนจะสร้าง “จุดกลาง” ตามความหมายของทูไร (บรรทัดที่ 39) ให้เกิดขึ้นได้อย่างไร

.....

.....

.....

แบบฝึกชุดที่ 3 เรื่องที่ 2 เทคโนโลยีทำให้จำเป็นต้องมีกฎใหม่
ให้นักเรียนศึกษาวิเคราะห์บทอ่าน เรื่อง เทคโนโลยีทำให้จำเป็นต้องมีกฎใหม่ และตอบคำถาม

บทบรรณาธิการ

เทคโนโลยีทำให้จำเป็นต้องมีกฎใหม่

วิทยาศาสตร์ได้ก้าวล้ำหน้ากฎหมายและจริยธรรม มันเกิดมาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1945 เมื่อมีการทำลายล้างชีวิตมนุษย์ด้วยระเบิดปรมาณู และทุกวันนี้มีวิทยาการใหม่ที่เกิดขึ้นคือ การสร้างชีวิตด้วยวิธีนอกเหนือธรรมชาติสำหรับบุคคลที่เป็นหมัน

เราส่วนใหญ่คงจำได้ถึงความยินดีกับครอบครัวบราวน์ ชาวอังกฤษที่เด็กหลอดแก้วคนแรกถือกำเนิดขึ้น และเมื่อเร็ว ๆ นี้ มีเด็กที่เกิดจากตัวอ่อนแช่แข็งรอการฝังในครรภ์ของหญิงที่จะมาเป็นแม่

เรื่องที่ปลุกกระแสการคัดค้านเชิงกฎหมายและจริยธรรมเกิดขึ้นเนื่องจากกรณีตัวอ่อนแช่แข็ง 2 ตัว ในประเทศออสเตรเลีย ตัวอ่อนนี้เตรียมไว้สำหรับฝากในครรภ์ของเวลซา ริโอส์ ภรรยาของ มาริโอ ริโอส์ ตัวอ่อนแรกได้รับการฝัง เพื่อให้เติบโตในครรภ์ของ เวลซา แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ สามีภรรยาคู่นี้ต้องการแก้ตัวใหม่ แต่ก่อนที่ทุกอย่างจะดำเนินไปตามแผน ทั้งคู่ประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตกเสียก่อน

โรงพยาบาลของออสเตรเลียจะทำอย่างไรกับตัวอ่อนที่เหลือ ควรจะฝากในครรภ์หญิงอื่นหรือไม่ ซึ่งมีหญิงจำนวนมากอาสาเป็นแม่ให้ แต่ตัวอ่อนนี้จะมีสิทธิในทรัพย์สินของริโอส์หรือไม่ หรือตัวอ่อนควรถูกทำลายไป เท่าที่ทราบกัน สามีภรรยาคู่นี้มิได้แจ้งความจำนงใด ๆ ถึงอนาคตของตัวอ่อนนี้

ชาวออสเตรเลียได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาเฉพาะกรณีนี้ เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว กรรมการรายงานว่าตัวอ่อนควรถูกสลายไป เพราะมีข้อกฎหมายระบุว่าผู้รับบริจาคตัวอ่อนจากผู้อื่นต้องได้รับคำยินยอมจากเจ้าของก่อน สำหรับในกรณีนี้ไม่มีคำยินยอมใดจากเจ้าของเดิม คณะกรรมการยังพิจารณาอีกว่าสภาพของตัวอ่อนขณะนี้ไม่มีชีวิตและไม่มีสิทธิ์ใด ๆ จึงควรทำลายเสีย

อย่างไรก็ตามคณะกรรมการชุดนี้คำนึงถึงข้อกฎหมายและพื้นฐานทางจริยธรรม จึงให้เวลาอีก 3 เดือน เพื่อรับฟังความคิดเห็นของสาธารณชน ถ้ามีเสียงคัดค้านการทำลายตัวอ่อนมาก คณะกรรมการจะนำข้อพิจารณามาทบทวนอีกครั้ง

ปัจจุบันหากมีคู่สามีภรรยาใดสมัครใจใช้วิธีแช่แข็งตัวอ่อนที่โรงพยาบาลควีนวิคตอเรียในซิดนีย์ จะต้องแจ้งให้ชัดเจนว่าจะทำอย่างไรกับตัวอ่อนหากมีอะไรไม่คาดคิดเกิดกับคู่สามีภรรยานั้น

ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่เกิดกรณีซ้ำรอยแบบคู่ของริโอส์อีก แต่ยังมีปัญหาที่ยุ่งยากอื่น ๆ อะไรอีก เมื่อเร็ว ๆ นี้ ที่ฝรั่งเศสมีหญิงสาวขึ้นศาลเพื่อขออนุญาตให้เธอกำเนิดลูกจากเสปิร์มแช่แข็งของสามีที่เสียชีวิตไปแล้ว ควรทำอย่างไรกับคำขอนี้ หรือจะทำอย่างไรหากแม่ที่รับฝากทารกในครรภ์เกิดเปลี่ยนใจไม่ยอมคืนทารกตามสัญญารับฝากทารกในครรภ์ที่ทำไว้

สังคมของเราทุกวันนี้ล้มเหลวในการใช้ กฎระเบียบเพื่อควบคุมการเพิ่มศักยภาพการพัฒนาของพลังนิวเคลียร์ที่ใช้ทำลายล้างกัน เราจะต้องเผชิญกับฝันร้ายอย่างหนักหน่วงกับความล้มเหลวนั้น โอกาสที่จะนำความสามารถของนักวิทยาศาสตร์ไปใช้ในทางที่ผิดจะมีขึ้นมากมายอย่างชัดเจน จึงต้องมีการจำกัดขอบเขตทางด้านกฎหมายและจริยธรรมก่อนที่เราจะไปกันไกลเกินไป

ให้ใช้บทบรรณาธิการข้างต้นจากหนังสือพิมพ์ เรื่อง “เทคโนโลยีทำให้จำเป็นต้องมีกฎใหม่” ตอบคำถามข้อต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : กฎใหม่

จงขีดเส้นใต้ประโยคที่อธิบายสิ่งที่ชาวออสเตรเลียได้ดำเนินการ เพื่อช่วยตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรกับตัวอ่อนแช่แข็งของคู่สามีภรรยาที่ประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตก

.....

.....

คำถามที่ 2 : กฎใหม่

จงยกตัวอย่าง 2 ตัวอย่าง จากบทบรรณาธิการที่แสดงว่าเทคโนโลยีปัจจุบัน เช่น การฝากตัวอ่อนแช่แข็งในครรภ์สร้างความจำเป็นที่จะต้องมีกฎใหม่

.....

.....

คำถามที่ 3 : กฎใหม่

จุดมุ่งหมายของผู้เขียนบทบรรณาธิการข้างต้นคืออะไร

.....

.....

คำถามที่ 4 : กฎใหม่

ประเด็นโต้แย้งของบทบรรณาธิการดังกล่าวคืออะไร

.....

.....

คำถามที่ 5 : กฎใหม่

นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่กับคำกล่าวที่ว่า “การสร้างชีวิตด้วยวิธีนอกเหนือธรรมชาติสำหรับบุคคลที่เป็นหมันนั้นเหมือนดาบสองคม” เพราะเหตุใด

.....

.....

แบบฝึกชุดที่ 3 เรื่องที่ 3 องค์การระหว่างประเทศ

ให้นักเรียนศึกษาวิเคราะห์บทอ่าน เรื่อง องค์การระหว่างประเทศ และตอบคำถาม

ผลการดำเนินงานของโครงการ PLAN ในปีงบประมาณ 1996

ภูมิภาคอัฟริกาใต้และตะวันออก	RESA									
เติบโตอย่างมีสุขภาพดี	อียิปต์	เอธิโอเปีย	เคนยา	มาลาวี	ซูดาน	แทนซาเนีย	อูกานดา	แซมเบีย	ซิมบับเว	รวม
สถานีอนามัยขนาด 4 ห้องหรือเล็กกว่า	1	0	6	0	7	1	2	0	9	**26**
ฝึกอบรมพนักงานอนามัยเป็นเวลา 1 วัน	1 053	0	719	0	425	1 003	20	80	1 085	**4 385**
เด็กๆได้รับอาหารเสริม > 1 สัปดาห์	10 195	0	2 240	2 400	0	0	0	0	251 402	**266 237**
เด็กๆได้รับเงินช่วยเหลือด้านสุขภาพ/ทันตกรรม	984	0	396	0	305	0	581	0	17	**2 283**
การศึกษา										
อบรมครู 1 สัปดาห์	0	0	367	0	970	115	565	0	303	**2 320**
ซื้อ/รับบริจาคหนังสือแบบฝึกหัด	667	0	0	41 200	0	69 106	0	150	0	**111 123**
ซื้อ/รับบริจาคหนังสือเรียน	0	0	45 650	9 600	1 182	8 769	7 285	150	58 387	**131 023**
ซื้อ/รับบริจาคเครื่องแบบนักเรียน	8 897	0	5 761	0	2 000	6 040	0	0	434	**23 132**
นักเรียนได้รับความช่วยเหลือด้านค่าเล่าเรียน/ทุนการศึกษา	12 321	0	1 598	0	154	0	0	0	2 014	**16 087**
โรงเรียนซื้อ/รับบริจาคโต๊ะเรียน	3 200	0	3 689	250	1 564	1 725	1 794	0	4 109	**16 331**
สร้างห้องเรียนถาวร	44	0	50	8	93	31	45	0	82	**353**
ปรับปรุงห้องเรียน	0	0	34	0	0	14	0	0	33	**81**
ผู้ใหญ่รับการอบรมให้อ่านออกเขียนได้ในปีงบประมาณนี้	1 160	0	3 000	568	3 617	0	0	0	350	**8 695**

ผลการดำเนินงานของโครงการ PLAN ในปีงบประมาณ 1996

ภูมิภาคอัฟริกาใต้และตะวันออก	RESA									
ที่อยู่อาศัย	อียิปต์	เอธิโอเปีย	เคนยา	มาลาวี	ซูดาน	แทนซาเนีย	อูกันดา	แซมเบีย	ซิมบับเว	รวม
ขุด/สร้างส้วมซึม	50	0	2 403	0	57	162	23	96	4 311	**7 102**
ท่อระบายแบบใหม่ให้บ้านเรือน	143	0	0	0	0	0	0	0	0	**143**
ขุด/ปรับปรุงบ่อน้ำ	0	0	15	0	7	13	0	0	159	**194**
ขุดเจาะบ่อบาดาล	0	0	8	93	14	0	27	0	220	**362**
สร้างระบบส่งน้ำดื่ม	0	0	28	0	1	0	0	0	0	**29**
สร้างระบบกรองน้ำดื่ม	0	0	392	0	2	0	0	0	31	**425**
ปรับปรุงบ้านตามโครงการของ PLAN	265	0	520	0	0	0	1	0	2	**788**
สร้างบ้านใหม่เพื่อผู้รับประโยชน์ ตามโครงการ	225	0	596	0	0	2	6	0	313	**1 142**
สร้างหรือปรับปรุงหอประชุมท้องถิ่น	2	0	2	0	3	0	3	0	2	**12**
อบรมผู้นำชุมชน 1 วัน หรือมากกว่า	2 214	95	3 522	232	200	3 575	814	20	2 693	**13 365**
ปรับปรุงถนนหลายๆ สายให้มีระยะทางยาวขึ้น	1.2	0	26	0	0	0	0	0	53.4	**80.6**
สร้างสะพาน	0	0	4	2	11	0	0	0	1	**18**
จำนวนครอบครัวได้รับประโยชน์โดยตรงจากแนวป้องกันดินทลาย	0	0	1 092	0	1 500	0	0	0	18 405	**20 997**
จำนวนบ้านที่มีไฟฟ้าเข้าไปถึงใหม่	448	0	2	0	0	0	0	0	44	**494**

ตารางข้างต้น เป็นส่วนหนึ่งของรายงานที่จัดพิมพ์โดยองค์การให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศ PLAN ข้อมูลที่ให้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์การ PLAN ในภูมิภาคแห่งหนึ่ง (แอฟริกาใต้และตะวันออก) จงใช้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามข้อ 1 : องค์การระหว่างประเทศ PLAN

ระดับของกิจกรรมของ PLAN ในประเทศเอธิโอเปีย ในปี 1996 เป็นอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเดียวกัน

1. ในเอธิโอเปียมีกิจกรรมสูงกว่าประเทศอื่นๆ
2. ในเอธิโอเปียมีกิจกรรมต่ำกว่าประเทศอื่นๆ
3. ระดับกิจกรรมมีประมาณเท่าๆ กับประเทศอื่น
4. กิจกรรมทางด้านที่อยู่อาศัยค่อนข้างสูง และในด้านอื่นค่อนข้างต่ำ

คำถามข้อ 2 : องค์การระหว่างประเทศ PLAN

ในปี 1996 ประเทศเอธิโอเปียเป็นหนึ่งในประเทศที่ยากจนที่สุดในโลก
จากข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้และจากข้อมูลในตาราง จงให้คำอธิบายที่อาจเป็นไปได้สำหรับระดับของกิจกรรมองค์การระหว่างประเทศ PLAN ในประเทศเอธิโอเปียเมื่อเทียบกับในประเทศอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 3 : องค์การระหว่างประเทศ PLAN

ในปี 1996 ประเทศซิมบับเวประสบปัญหาใดรุนแรงที่สุด

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 4 : องค์การระหว่างประเทศ PLAN

ในฐานะนักเรียน นักเรียนควรสนับสนุนกิจกรรมใดขององค์การ PLAN มากที่สุด เพื่อที่จะสามารถช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคแอฟริกาใต้และตะวันออกได้เกิดประโยชน์สูงสุด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 5 : องค์การระหว่างประเทศ PLAN

ในปี 1996 ในด้านที่อยู่อาศัย องค์การ PLAN ดำเนินการกิจกรรม “อบรมผู้นำชุมชน 1 วัน หรือมากกว่า” มากที่สุด และดำเนินการในทุกประเทศของภูมภาคดังกล่าว เรื่องนี้สะท้อนให้เห็นแนวคิดสำคัญที่องค์การ PLAN มีต่อการดำเนินการกิจกรรมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้

ด้านการอ่าน ชุดที่ 4

แบบฝึกชุดที่ 4 เรื่องที่ 1 ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส
ให้นักเรียนศึกษาวิเคราะห์บทอ่าน เรื่อง ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส และตอบคำถาม

ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

และแล้วเครื่องบินขนส่งไปรษณียภัณฑ์สามลำจากปาตาโกเนีย[1] ชิลี และปารากวัย ได้เดินทางกลับมาจากทางใต้ ตะวันตก และเหนือ สู่บัวโนส ไอเรส ซึ่งที่นั่นกำลังรอคอยสินค้าจากเครื่องบินเหล่านั้น เพื่อเครื่องบินที่จะเดินทางไปยุโรปสามารถออกเดินทางประมาณเที่ยงคืนได้

นักบินสามคนที่อยู่เบื้องหลังแผงควบคุมที่ใหญ่ราวกับเรือบรรทุกสินค้าตกอยู่ในความมืด และจดจ่ออยู่กับเที่ยวบินของเขาที่กำลังเคลื่อนตัวเข้าสู่เมืองใหญ่ ซึ่งจะต้องลดความสูงลงอย่างช้า ๆ เพื่อออกจากท้องฟ้าที่มีพายุหรือเงียบสงบ ราวกับคนประหลาดกำลังลงมาจากภูเขา

รีวิแอร์ ผู้รับผิดชอบการปฏิบัติการทั้งหมด เดินไปมาในที่ลงจอดของบัวโนส ไอเรส เขายังคงเงียบจนกว่าเครื่องบินทั้งสามลำจะมาถึง ตลอดทั้งวันเขารู้สึกเหมือนมีลางร้าย เวลาผ่านไปนาทีแล้วนาทีเล่าจนกระทั่งมีโทรเลขมาถึง รีวิแอร์รู้สึกว่าเขาได้ช่วงชิงบางสิ่งจากโชคชะตาซึ่งค่อย ๆ ลดสิ่งที่เขาไม่รู้ลงทีละน้อย และดึงลูกเรือของเขาให้พ้นจากความมืดมาสู่ฝั่ง

ลูกเรือคนหนึ่งติดต่อกับรีวิแอร์ด้วยข้อความทางวิทยุ :

ไปรษณียภัณฑ์จากชิลีรายงานว่าเขาสามารถมองเห็นแสงสว่างจากบัวโนส ไอเรสแล้ว

เยี่ยมมาก

ไม่นานนัก รีวิแอร์ก็ได้ยินเสียงเครื่องบิน ความมืดได้ยอมปล่อยหนึ่งในนั้นออกมาแล้ว ดั่งทะเลที่มีคลื่นขึ้น ๆ ลง ๆ และสิ่งลี้ลับต้องยอมคืนสมบัติที่มันโยนเล่นไปมาเป็นเวลานานให้กับชายหาด ในไม่ช้ามันคงจะคืนอีกสองคนที่เหลือกลับมา

ในวันนี้การทำงานก็จบสิ้นลง เจ้าหน้าที่ภาคพื้นดินที่เหนื่อยล้าคงจะกลับไปนอนและมีเจ้าหน้าที่ชุดใหม่ที่สดชื่นมาทำหน้าที่แทน มีเพียงแต่รีวิแอร์เท่านั้นที่ไม่ได้พัก : จากนั้นก็มาถึงคราวของไปรษณียภัณฑ์จากยุโรปที่จะเข้ามาเพิ่มความวิตกให้เขาอีก และมันจะเป็นอย่างนี้ไปตลอด และตลอดไป

Antoine de Saint-Exupéry. *Vol de Nuit*. © Éditions Gallimard

พื้นที่ทางตอนใต้ของชิลีและอาร์เจนตินา

“ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส” เป็นส่วนที่ตัดมาจากนวนิยายที่เขียนในปี 1931
นวนิยายนี้ใช้ประสบการณ์การเป็นนักบินขนส่งสินค้าในทวีปอเมริกาใต้ของผู้แต่งเป็นพื้นฐาน

จงใช้บทอ่านข้างต้นตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

เรื่องนี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาใดของวัน ให้ใช้เนื้อเรื่องเพื่อสนับสนุนคำตอบของนักเรียน

.....

.....

คำถามที่ 2 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

รีวิแอร์รู้สึกอย่างไรกับงานของเขา ให้ใช้ข้อมูลจากเนื้อเรื่องเพื่อให้เหตุผลสนับสนุนคำตอบของนักเรียน

.....

.....

คำถามที่ 3 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

“ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส” ถูกเขียนขึ้นในปี ค.ศ.1931 นักเรียนคิดว่าปัจจุบันนี้ ความกังวลของรีวิแอร์ยังเป็นเหมือนเดิมใช่หรือไม่ ให้เหตุผลอธิบายคำตอบของนักเรียน

.....

.....

คำถามที่ 4 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

เกิดอะไรขึ้นกับตัวละครหลักในเรื่องนี้

1. เขามีเรื่องประหลาดใจที่ไม่น่ายินดี
2. เขาตัดสินใจที่จะเปลี่ยนงาน
3. เขารอบางอย่างที่จะเกิดขึ้น
4. เขาเรียนรู้ที่จะฟังผู้อื่น

คำถามที่ 5 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

จากย่อหน้าที่สองจากท้าย (“ไม่นานนัก ...”) ความมืดและทะเลเหมือนกันในลักษณะใด

1. ทั้งสองซ่อนสิ่งที่มีอยู่ภายในตัวมัน
2. ทั้งสองเสียงดัง
3. ทั้งสองถูกสยบด้วยมนุษย์
4. ทั้งสองเป็นอันตรายต่อมนุษย์
5. ทั้งสองเงียบสงบ

คำถามที่ 6 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

คำคู่ใดต่อไปนี้อธิบายถึงภาวะจิตใจของรีวิแอร์ในเรื่องได้ดีที่สุด

1. ตื่นตระหนกและกระวนกระวาย
2. ตื่นเต้นและกระสับกระส่าย
3. โกรธและหงุดหงิด
4. กังวลและหนักใจ
5. ผ่อนคลายและมั่นใจ

คำถามที่ 7 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

คำกล่าวที่ว่า “...เขายังคงเงียบจนกว่าเครื่องบินทั้งสามลำจะมาถึง...” สะท้อนให้เห็นคุณสมบัติของรีวิแอร์ในฐานะผู้รับผิดชอบการปฏิบัติการทั้งหมดอย่างไร เพราะเหตุใด

.....

.....

คำถามที่ 8 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

จากคำกล่าวที่ว่า “...ความมืดได้ยอมปล่อยหนึ่งในนั้นออกมาแล้ว ดั่ง**ทะเล**ที่มีคลื่นขึ้นๆ ลงๆ และสิ่งลี้ลับต้องยอมคืน**สมบัติ**ที่มันโยนเล่นไปมาเป็นเวลานานให้กับ**ชายหาด**...” ผู้แต่งได้เปรียบข้อความที่ขีดเส้นใต้กับสิ่งใด

8.1 ทะเล : .....

8.2 สมบัติ : .....

8.3 ชายหาด : .....

คำถามที่ 9 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่กับคำกล่าวที่ว่า “นักบินของเครื่องบินขนส่งไปรษณียภัณฑ์เป็นอาชีพที่อยู่กับความเสี่ยงตลอดเวลา” จงอธิบายและยกข้อความจากบทอ่านข้างต้นมาประกอบ

.....

.....

คำถามที่ 10 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

คำกล่าวที่ว่า “...และมันจะเป็นอย่างนี้ไปตลอด และตลอดไป” สามารถตีความได้ว่าอย่างไร

.....

.....

แบบฝึกชุดที่ 4 เรื่องที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียน
ให้นักเรียนศึกษาวิเคราะห์บทอ่าน เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียน และตอบคำถาม

ความคิดเห็นของนักเรียน

มีคนจำนวนมากกำลังจะตายเนื่องจากความหิวโหยและโรคภัยไข้เจ็บ แต่เรากลับวุ่นวายอยู่กับความก้าวหน้าในอนาคต เรากำลังก้าวไปข้างหน้าโดยทอดทิ้งคนเหล่านั้นไว้ข้างหลัง ในแต่ละปีบริษัทยักษ์ใหญ่ทั้งหลายได้ทุ่มเงินหลายล้านล้านเหรียญลงไปกับโครงการวิจัยอวกาศ ถ้านำเงินที่ใช้สำรวจอวกาศนี้ไปใช้เพื่อประโยชน์ของผู้คนที่ยากไร้แทนที่จะใช้เพื่อตอบสนองความโลภของคนบางกลุ่มแล้ว ความทุกข์ทรมานของคนหลาย ๆ ล้านคนคงจะบรรเทาลง

กนกวรรณ

ความท้าทายของการสำรวจอวกาศเป็นแรงดลใจสำหรับคนเป็นจำนวนมากหลายพันปีมาแล้วที่เราฝันถึงสวรรค์ รอคอยที่จะไปให้ถึงสวรรค์และสัมผัสดวงดาว รอคอยที่จะได้ติดต่อสื่อสารกับบางสิ่งที่เราจินตนาการว่ามีอยู่ รอคอยที่จะได้รู้ว่าเราอยู่โดดเดี่ยวจริงหรือ

การสำรวจอวกาศเป็นอภิปรัชญาแห่งการเรียนรู้ และการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนโลกของเรา ในขณะที่นักนิยมความเป็นจริงพูดถึงแต่ปัญหาปัจจุบัน นักฝันอย่างเรายังคงขยายความฝันออกอย่างกว้างไกล มันเป็นวิสัยทัศน์ของนักฝันว่า ความหวังและความอยากเท่านั้นที่จะนำเราสู่อนาคต

คัทลียา

เราทำลายป่าที่อุ้มฝนเพียงเพื่อเสาะหาแหล่งน้ำมันใต้ดิน ทำเหมืองในที่ที่หวงห้ามเพื่อยูเรเนียม ควรหรือที่เราจะทำลายดาวเคราะห์ดวงอื่นเพื่อแก้ปัญหาที่เราสร้างกันขึ้นมาเอง แน่ละซิ !

การสำรวจอวกาศสร้างพลังให้กับความเชื่อที่น่ากลัวว่าปัญหาของมนุษย์สามารถแก้ได้ด้วยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้อยู่มือ มนุษย์จะยังคงคิดว่าเรามีสิทธิที่จะย่ำยีธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ป่าไม้ที่อุ้มฝน ถ้าได้รู้ว่ายังมีดาวเคราะห์ใกล้ ๆ ที่รอคอยให้เราใช้ประโยชน์อยู่

เราได้ทำลายโลกมาเพียงพอแล้ว เราไม่ควรจะไปแตะต้องอวกาศนอกโลกอีก

ห้วม

ทรัพยากรของโลกหมดไปอย่างรวดเร็ว ประชากรโลกเพิ่มขึ้นด้วยอัตราเร็วที่น่าสะพรึงกลัว ชีวิตจะไม่สามารถดำรงอยู่ถ้าเรายังคงอยู่กันอย่างนี้ มลพิษในอากาศเป็นสาเหตุของช่องโหว่ของบรรยากาศชั้นโอโซน ดินแดนที่อุดมสมบูรณ์หดหายไปอย่างรวดเร็ว และในไม่ช้าแหล่งอาหารของเราก็จะหมดไป ความแห้งแล้งและโรคระบาดที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากประชากรหนาแน่นเกินไปก็มีให้เห็นอยู่แล้ว

อวกาศเป็นที่ที่ว่างเปล่าอันกว้างใหญ่ไพศาลที่เราสามารถใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ เราเชื่อว่าการสนับสนุนการสำรวจอวกาศนี้ สักวันหนึ่งเราอาจพบดาวเคราะห์ที่เหมาะสำหรับอยู่อาศัย ในขณะนี้สิ่งดังกล่าวยังคงเป็นเรื่องที่จินตนาการไปไม่ได้ แต่ความคิดเกี่ยวกับการท่องอวกาศก็เคยเป็นสิ่งที่คิดกันว่าเป็นไปไม่ได้เช่นกัน การล้มเลิกสำรวจอวกาศเพียงเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นความเห็นที่แคบและสั้นมาก เราควรเรียนรู้ที่จะไม่คิดเพียงเฉพาะเพื่อคนรุ่นนี้เท่านั้น แต่ควรคิดเพื่อคนรุ่นหลังด้วย

สัญญา

ความไม่รู้เรื่องในผลที่ได้จากการสำรวจอวกาศนับเป็นการสูญเสียอย่างมหาศาลของมนุษยชาติ ความเป็นไปได้ที่จะเข้าใจในเรื่องของจักรวาลและการกำเนิดของมันเป็นสิ่งมีค่าเกินกว่าที่จะปล่อยให้สูญเปล่าไป การศึกษาวัตถุท้องฟ้าอื่น ๆ ทำให้เราเข้าใจปัญหาสภาพแวดล้อมของเรา และรู้ถึงทิศทางที่โลกอาจจะเป็นไป ถ้าเรายังไม่รู้ที่จะจัดการกิจกรรมของเราเอง

ยังมีประโยชน์ทางอ้อมของการวิจัยการเดินทางไปอวกาศ กล่าวได้ว่า การสร้างเทคโนโลยีเลเซอร์และการรักษาทางการแพทย์เป็นสิ่งที่ได้จากการวิจัยอวกาศ สารต่าง ๆ เช่น เทฟลอน เป็นสิ่งได้มาจากการแสวงหาวัสดุเพื่อการเดินทางในอวกาศ จะเห็นว่าเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อการวิจัยอวกาศเป็นสิ่งที่เราสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทันที

อรอนงค์

ข้อความในสองหน้าก่อนหน้านี้เขียนโดยนักเรียนชั้นปีสุดท้ายของโรงเรียน

ข้อความในสองหน้าก่อนหน้านี้เขียนโดยนักเรียนชั้นปีสุดท้ายของโรงเรียน **ให้ใช้ข้อความดังกล่าวตอบคำถามต่อไปนี้**

คำถามที่ 1 : ความคิดเห็นของนักเรียน

นักเรียนที่เขียนข้อความเหล่านี้เขียนขึ้นเพื่อตอบคำถามข้อใด

1. ปัญหาที่โลกเราเผชิญอยู่ทุกวันนี้คืออะไร
2. คุณให้ความเห็นชอบกับการสำรวจอวกาศหรือไม่
3. คุณเชื่อว่ามีสิ่งมีชีวิตอยู่นอกโลกหรือไม่
4. มีความก้าวหน้าใดเกิดขึ้นจากการวิจัยอวกาศ ในระยะเร็วๆ นี้

คำถามที่ 2 : ความคิดเห็นของนักเรียน

ผู้เขียนคนใดที่มีความเห็นตรงข้ามกับความเห็นของสัญญา อย่างชัดเจนที่สุด

1. ท้วม
2. กนกวรรณ
3. อรอนงค์
4. คัทลียา

คำถามที่ 3 : ความคิดเห็นของนักเรียน

เมื่อพิจารณาแนวคิดที่สำคัญของผู้เขียนทั้ง 5 คนแล้ว ใครที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด

ชื่อของผู้เขียนที่นักเรียนเห็นด้วยคือ : .....

ใช้คำพูดของนักเรียนเองในการอธิบายถึงเหตุผลที่เลือกโดยแสดงถึงความคิดเห็นของตัวเองและแนวคิดหลักของผู้เขียนที่นักเรียนเลือก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 4 : ความคิดเห็นของนักเรียน

ประโยคต่อไปนี้เป็นเรื่องของความคิดเห็น ซึ่งขึ้นอยู่กับแนวความคิดและการมองเห็นคุณค่าของผู้เขียน ประโยคเหล่านี้ บางประโยคอาจเป็นข้อเท็จจริงที่ทดสอบได้ และอาจจะถูกหรือผิดก็ได้
ให้วงกลมรอบข้อความที่คัดลอกมา ว่าข้อใด “เป็นความคิดเห็น” หรือข้อใด “เป็นข้อเท็จจริง”
ดังตัวอย่างในข้อแรก

ข้อความที่คัดมา	สาระที่เป็นความคิดเห็น หรือสาระที่เป็นข้อเท็จจริง
“มลพิษในอากาศเป็นสาเหตุของช่องโหว่ของบรรยากาศชั้นโอโซน” (สัญญา)	ความคิดเห็น / (ข้อเท็จจริง)
“ในแต่ละปีบริษัทยักษ์ใหญ่ทั้งหลายได้ทุ่มเงินหลายล้านล้านเหรียญลงไปกับโครงการวิจัยอวกาศ” (กนกวรรณ)	ความคิดเห็น / ข้อเท็จจริง
“การสำรวจอวกาศสร้างพลังให้กับความเชื่อที่น่ากลัวว่าปัญหาของมนุษย์สามารถแก้ได้ด้วยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้อยู่มือ” (ท้วม)	ความคิดเห็น / ข้อเท็จจริง
“การล้มเลิกสำรวจอวกาศเพียงเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นความเห็นที่แคบและสั้นมาก” (สัญญา)	ความคิดเห็น / ข้อเท็จจริง

คำถามที่ 5 : ความคิดเห็นของนักเรียน

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของกนกวรรณแล้ว จะเห็นได้ว่า แนวคิดสำคัญที่กนกวรรณต้องการสื่อคืออะไร

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 6 : ความคิดเห็นของนักเรียน

ความคิดเห็นของสัญญาที่ว่า “...เราควรเรียนรู้ที่จะไม่คิดเพียงเฉพาะเพื่อคนรุ่นนี้เท่านั้น แต่ควรคิดเพื่อคนรุ่นหลังด้วย” สามารถตีความได้ว่าอย่างไร

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 7 : ความคิดเห็นของนักเรียน

หากพิจารณาความคิดเห็นของนักเรียนทุกคนแล้ว นักเรียนคิดว่า ใครเหมาะสมที่จะเป็นนักพูดมากที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 8 : ความคิดเห็นของนักเรียน

สมมุติว่า นักเรียนทั้ง 5 คนนี้เป็นผู้มีเงินทุน นักเรียนคิดว่า หากนักเรียนต้องการเงินทุนสนับสนุนโครงการสำรวจอวกาศ นักเรียนควรขอความอนุเคราะห์จากใคร จึงจะมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนมากที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบฝึกชุดที่ 4 เรื่องที่ 3 ของขวัญ

ให้นักเรียนศึกษาวิเคราะห์บทอ่าน เรื่อง ของขวัญ และตอบคำถาม

ของขวัญ

เธอไม่รู้ว่ากี่วันแล้วที่ตัวเองนั่งอยู่อย่างนี้ เฝ้าดูสายน้ำเย็นเยือกสีน้ำตาลที่ขยับสูงขึ้นมาทีละน้อยจนริมฝั่งน้ำค่อย ๆ จมหายไปในระดับน้ำที่สูงขึ้น หล่อนจำได้ราง ๆ ถึงตอนที่ฝนเริ่มตก สายน้ำไหลผ่านหนองน้ำมาจากทิศใต้ กระทบกับผนังของบ้านของหล่อน แล้วน้ำในแม่น้ำก็เริ่มสูงขึ้นทีละน้อยในตอนแรกจนกระทั่งหยุดและกลับสู่ระดับเดิม ชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่าที่น้ำลดเลี้ยวไปตามห้วยหนองและท้องร่องลงสู่ที่ต่ำ ตอนกลางคืนขณะที่เธอกำลังหลับ น้ำได้เอ่อท่วมถนน และล้อมรอบทุกสิ่งทุกอย่างจนเธอต้องนั่งเดียวดายอยู่อย่างนี้ เรือก็ลอยหายไปกับกระแสน้ำแล้วเหลือแต่บ้านลอยน้ำติดอยู่ชายฝั่งเหมือนท่อนซุงบนแพ ตอนนี้แม้แต่ไม้กระดานที่ทาน้ำมันดินกันน้ำไว้ น้ำยังซึมเข้ามาได้และสูงขึ้นเรื่อย ๆ

ฝั่งตรงข้ามเท่าที่มองเห็นมีเพียงยอดไม้ส่วนที่โผล่พ้นน้ำ หนองน้ำกลายเป็นท้องทะเลที่เวิ้งว้างว่างเปล่าและถูกกระหน่ำด้วยฝน แม่น้ำถูกกลืนหายไปกับความเวิ้งว้าง บ้านของเธอซึ่งสร้างบนฐานที่เหมือนเรือเพื่อให้ลอยน้ำได้เวลาเกิดน้ำท่วม แต่ก็เก่าจนกระทั่งบางทีไม้กระดานที่รองรับอาจผุพังไปบ้าง บางทีเชือกที่ผูกบ้านไว้กับต้นโอ๊กใหญ่อาจจะหลุดออกและปล่อยให้บ้านลอยตามกระแสน้ำเช่นเดียวกับเรือที่ลอยหายไปก่อนแล้ว

ไม่มีใครช่วยได้ตอนนี้ ถึงเธอจะตะโกนก็เปล่าประโยชน์เพราะคงไม่มีใครได้ยิน คนอื่น ๆ ก็คงวุ่นวายอยู่กับการช่วยเหลือตัวเองเพื่อรักษาข้าวของเอาไว้แม้จะน้อยนิดก็ตาม หรืออาจเพื่อรักษาชีวิตของตัวเองไว้ก็ได้ เธอเห็นบ้านทั้งหลังลอยผ่านไป ทุกอย่างช่างเงียบเชียบราวกับอยู่ในงานศพ เธอจำได้ว่าบ้านนั้นเป็นบ้านของใคร มันรู้สึกแย่จริง ๆ ที่เห็นมันลอยไปอย่างนั้น แต่เจ้าของบ้านคงหนีออกไปอยู่บนที่สูงแล้ว ต่อมาหลังจากที่ความมืดโรยตัวมาปกคลุมและท่ามกลางสายฝนที่กระหน่ำ เธอได้ยินเสียงคำรามของเสือดำอยู่เหนือลำน้ำ

ตอนนี้บ้านดูเหมือนจะสั่นเทาราวกับสิ่งมีชีวิต เธอคว้าตะเกียงที่ลื่นตกลงมาจากโต๊ะข้างเตียงเอาวางลงที่พื้นและใช้เท้าทั้งสองหนีบไว้ให้แน่น แล้วบ้านทั้งหลังก็ส่งเสียงเอี๊ยดอ๊าดครวญครางเหมือนพยายามที่จะดิ้นให้หลุดจากโคลนที่ยึดมันไว้ มันคงลอยเท้งเต้งราวกับจุกไม้ก๊อกแกว่งไปมาตามแรงฉุดของกระแสน้ำ เธอยึดขอบเตียงไว้แน่น บ้านโคลงจากด้านหนึ่งไปอีกด้านหนึ่ง และลอยไปมาตามความยาวของเชือกที่ผูกไว้ มีเสียงน้ำกระทบกับท่อนซุงเก่า ๆ แล้วก็เงียบหายไป แล้วกระแสน้ำก็ค่อย ๆ ช้าลงปล่อยให้มันแกว่งกลับที่เดิมอยู่ เธอกลั้นใจและนั่งอยู่เป็นเวลานาน รู้สึกถึงการแกว่งของบ้าน ความมืดปกคลุมลงมาท่ามกลางฝนที่ตกไม่หยุดหย่อน เธอซบศีรษะลงบนแขนที่มือยังยึดขอบเตียงไว้แน่น แล้วเผลอหลับไป

ในช่วงหนึ่งของคืนนั้น มีเสียงร้องที่ทำให้เธอสะดุ้งตื่น เสียงร้องนั้นโหยหวนจนทำให้เธอทะลึ่งพรวดลุกขึ้นยืนทั้งที่ยังงัวเงีย ในความมืดเธอสะดุดเข้ากับเตียง เสียงนั้นดังมาจากนอกบ้าน จากแม่น้ำ เธอได้ยินเสียง

เคลื่อนไหวของบางอย่างที่มีขนาดใหญ่จนทำให้เกิดเสียงเหมือนเสียงที่ครูดหรือกวาดไป อาจเป็นบ้านอีกหลังก็ได้ แล้วมันก็เข้ามาชน ไม่ชนตรง ๆ แต่ครูดไปตามด้านข้าง แล้วไถลไปตามความยาวของบ้าน ต้นไม้นั่นเอง เธอฟังเสียงกิ่งและใบที่ครูดผ่านไปแล้วลอยไปตามสายน้ำ ทิ้งไว้เพียงเสียงฝนและเสียงซัดของน้ำที่ไหลบ่ามาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของความเงียบไปแล้ว เธอนอนงอตัวอยู่บนเตียงเกือบจะหลับอยู่แล้ว เมื่อได้ยินเสียงร้องอีก คราวนี้ใกล้เสียจนเหมือนอยู่ในห้อง เธอผุดลุกขึ้นนั่งบนเตียง มือกระทบกับความเย็นของปืนไรเฟิล เธอคุกเข่าลงบนหมอน ยึดปืนไว้กับตัก “นั่นใคร ?” เธอตะโกนถาม

เสียงตอบกลับมาเป็นเสียงร้องแบบเดิมซ้ำ ๆ แต่คราวนี้ลดความแหลมลง บอกถึงความเหนื่อยอ่อน แล้วความเงียบอันว่างเปล่าก็เข้ามาแทนที่ เธอถอยกลับมาที่เตียง ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตามที่อยู่ตรงนั้น เธอได้ยินเสียงเหมือนมันเคลื่อนไหวอยู่แถวระเบียงหน้าบ้าน แล้วก็มีเสียงเหมือนของหล่นแตก มีเสียงตะกุยบนผนังราวกับมันต้องการฉีกผนังให้แยกออกเพื่อหาทางเข้ามาในบ้าน เธอรู้แล้วว่ามันเป็นอะไร “แมวตัวใหญ่” ซึ่งถูกพัดพามากับต้นไม้ที่ถอนรากถอนโคนลอยผ่านไปเมื่อครู่ มันคือ “ของขวัญ” ที่มาพร้อมกับน้ำท่วม

โดยไม่รู้สึกตัว เธอแนบมือบนใบหน้าและลำคอที่จุกแน่น ปืนไรเฟิลวางนิ่งอยู่บนตัก เธอไม่เคยเห็นเสือดำมาก่อนเลยในชีวิต เธอเคยได้ยินคนอื่นพูดถึงและเคยได้ยินเสียงร้องเหมือนเจ็บปวดของพวกมันจากระยะไกล เสียงเจ้าแมวตะกุยฝาบ้านอีกครั้ง หน้าต่างที่อยู่ใกล้กับประตูสั่นตามแรงตะกุย ถ้าเธอเฝ้าหน้าต่างให้ดี และปล่อยให้เจ้าแมวถูกขังระหว่างฝาบ้านกับสายน้ำ เหมือนถูกขังอยู่ในกรง เธอก็คงไม่เป็นอะไร ข้างนอกสัตว์ร้ายหยุดตะกุยอุ้งเท้าของมันกับแผงเหล็กขึ้นสนิม ส่งเสียงคราง และคำรามเป็นครั้งคราว

ในที่สุด แสงสว่างก็เล็ดลอดม่านฝนมาได้ มันเหมือนกับความมืดอีกแบบหนึ่ง เธอยังคงนั่งบนเตียงตัวแข็งทื่อและหนาวสั่น แขนทั้งสองที่เคยใช้พายเรือในแม่น้ำตอนนี้รู้สึกปวดร้าวเพราะยึดไรเฟิลไว้แน่น เธอพยายามสงบนิ่งแทบจะไม่เคลื่อนไหวด้วยเกรงว่าเสียงที่ดังขึ้นจะปลุกให้เจ้าแมวนั่นตื่นตัวขึ้นมาอีก เธอเกร็งตัวเมื่อตัวเธอแกว่งไปตามการเคลื่อนไหวของบ้าน ฝนยังคงเทลงมาราวกับว่าจะไม่มีวันหยุด ในที่สุดท่ามกลางแสงสลัวสีเทา เธอสามารถมองเห็นแผ่นน้ำที่ฝนตกลงมากระทบเป็นหลุมเล็ก ๆ และไกลออกไปคือรูปทรงสลัว ๆ ของยอดไม้ที่ถูกน้ำท่วม ไม่มีเสียงเจ้าแมวตัวนั้นเคลื่อนไหวอีกแล้วในตอนนี้ มันอาจไปแล้วก็ได้ เธอวางปืนไว้ข้าง ๆ แล้วย่องออกจากเตียงอย่างเงียบกริบไปที่หน้าต่าง มันยังอยู่ที่นั่น หมอบอยู่ที่ริมระเบียง ตาจ้องไปที่ต้นโอ๊กต้นที่ผูกบ้านของเธอ ราวกับจะกะระยะทางที่จะกระโจนขึ้นไปบนกิ่งที่ห้อยลงมา มันดูไม่ตกใจแล้ว เท่าที่เธอเห็นขนหยาบ ๆ ของมันจับกันเป็นกระจุก ๆ ด้านข้างผอมโซจนมองเห็นซี่โครง ถ้าจะยิงมันตรงที่มันนั่งอยู่จะง่ายมาก หางยาวของมันแกว่งไปมา เธอย่องกลับมาหยิบปืน เมื่อมันหันกลับมา โดยไม่มีการเตือน ไม่มีการหมอบหรือการเกร็งกล้ามเนื้อ มันกระโจนพรวดมาที่หน้าต่าง ทำกระจกหน้าต่างบานหนึ่งแตก เธอล้มลงกลั้นเสียงร้องพร้อมกับยกปืนขึ้นยิงออกไปทางหน้าต่าง เธอมองไม่เห็นมันแล้วตอนนี้ แต่เธอยิงพลาดมันเริ่มเคลื่อนไหวอีกแล้ว เธอมองเห็นหัวและส่วนโค้งหลังของมันแวบผ่านหน้าต่างไป

เธอตัวสั่นเทาเมื่อถอยออกมานอนลงที่เตียง เสียงที่เป็นจังหวะจะโคนของกระแสน้ำไหลและสายฝน ความเย็นเยือกที่เสียดแทง ทำให้ความตั้งใจเดิมสลายไป เธอจ้องเขม็งที่หน้าต่าง และเตรียมปืนไว้พร้อม หลังจากรออยู่นานพอสมควร เธอย่องไปดูอีกครั้ง เจ้าเสือดำตัวนั้นกำลังนอนหลับเอาหัวเกยกับอุ้งเท้า ดูเชื่องเหมือนแมวบ้านทั่วไป นี่เป็นครั้งแรกตั้งแต่ฝนเริ่มตกที่เธออยากจะร้องไห้ให้กับตัวเอง ให้กับคนอื่น ๆ และ

ให้กับทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกน้ำท่วม เธอเสือกตัวลงบนเตียง แล้วดึงผ้านวมขึ้นมาคลุมไหล่ เธอควรจะออกไปเมื่อยังมีโอกาสในตอนก่อนนั้น ในตอนที่ถนนยังโล่ง หรือก่อนที่เรือจะถูกน้ำพัดพาไป ขณะที่ตัวเอียงไปมาตามการโคลงของบ้าน ความปวดเสียดในท้องเตือนว่าเธอยังไม่ได้กินอะไรเลย จำไม่ได้ว่านานเท่าไร เธอก็หิวโซเช่นเดียวกับเจ้าแมวนั่นเอง เธอค่อย ๆ เดินย่องเข้าไปในครัว แล้วก่อไฟจากฟืนที่เหลืออยู่ 2-3 ท่อน ถ้าน้ำไม่ลด เธอคงต้องใช้เก้าอี้หรือโต๊ะมาทำฟืน จากนั้นเธอก็นำหมูรมควันลงมาจากเพดาน แล่เนื้อสีน้ำตาลแดงเป็นชิ้นหนา ๆ แล้วใส่ลงในกระทะเหล็ก กลิ่นเนื้อทอดทำให้เธอเวียนศีรษะ ยังพอมีขนมปังเก่าที่ทำไว้คราวที่แล้ว และเธอสามารถชงกาแฟ มีน้ำเหลือเฟือ

ขณะที่กำลังทำอาหาร เธอเกือบจะลืมเจ้าแมวนั่น จนกระทั่งมันคราง มันก็หิวเหมือนกัน “ขอฉันกินก่อนนะ” เธอร้องบอกมัน “แล้วฉันถึงจะจัดการกับแก” แล้วเธอก็ทำเสียงคล้ายหัวเราะออกมาพร้อมกับลมหายใจ เมื่อเธอแขวนเนื้อหมูรมควันคืนที่ตะขอ เสียงคำรามลึกอยู่ในลำคอของเจ้าแมวทำให้มือไม้ของเธอสั่นเทา

หลังจากกินเสร็จ เธอกลับไปที่เตียงอีกครั้งและหยิบปืนไรเฟิลขึ้นมา บ้านถูกหนุนสูงขึ้น จนกระทั่งมันไม่ครูดกับฝั่งเวลาแกว่งตัวไปมาในกระแสน้ำอีกแล้ว อาหารทำให้เธออุ่นขึ้น เธอยังมีโอกาสกำจัดเจ้าแมวได้ในขณะที่ยังพอมีแสงสว่างอยู่ในสายฝน เธอคลานช้า ๆ ไปที่หน้าต่าง มันยังอยู่ที่นั่น มันร้องและเริ่มเดินไปมาตามระเบียง เธอมองมันอยู่นาน ไม่รู้สึกกลัวอีกแล้ว และโดยไม่ได้คิด เธอวางปืนลงและเดินอ้อมขอบเตียงไปยังครัว ข้างหลังเธอเจ้าแมวกำลังเคลื่อนตัวอย่างหงุดหงิด เธอนำหมูรมควันที่เหลือลงมา แล้วเดินข้ามพื้นห้องที่กำลังโคลงเคลงไปที่หน้าต่าง แล้วโยนหมูออกไปทางรอยแตกของหน้าต่าง อีกด้านหนึ่งของฝาผนังมีเสียงขู่คำรามอย่างหิวโหย และแล้วคล้ายกับว่าความตกใจกลัวแล่นผ่านจากเจ้าสัตว์ร้ายมาที่ตัวเธอ ด้วยความงงงันในสิ่งที่ได้ทำลงไป เธอถอยกรูดกลับมาที่เตียง เธอได้ยินเสียงของเสือดำกำลังฉีกเนื้อหมูนั่น บ้านแกว่งไปมารอบตัวเธอ

เมื่อตื่นขึ้นอีกครั้ง เธอรู้ได้ทันทีว่าทุกสิ่งเปลี่ยนไป ฝนหยุดตก เธอรู้สึกว่าบ้านมีการเคลื่อนไหวแต่มันไม่ใช่โคลงเคลงในสายน้ำอีกต่อไป เมื่อเปิดประตูและมองผ่านม่านที่ขาดออกไป สิ่งที่ประจักษ์ในสายตาของเธอแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง บ้านตั้งอยู่อย่างสงบบนตลิ่งที่เคยอยู่ต่ำลงไปไม่กี่ฟุต แม่น้ำยังคงไหลเชี่ยวกรากตามกระแสน้ำหลาก แต่ไม่ได้ท่วมพื้นที่ริมตลิ่งที่มีพื้นที่ 2-3 ฟุต ระหว่างตัวบ้านและต้นโอ๊ก และเจ้าแมวตัวนั้นก็หายไปแล้ว ไม่ต้องสงสัย จากระเบียงจนถึงต้นโอ๊กมีรอยเดินเป็นทางเลือนรางหายไปทางหนองน้ำ และบนระเบียงนั่นยังมีร่องรอยของหมูรมควันที่ถูกแทะจนเหลือแต่กระดูกขาวโพลน

ใช้เรื่อง “ของขวัญ” ตอบคำถามต่อไปนี้ (ตัวเลขบอกบรรทัด จะช่วยบอกว่าคำถามมาจากส่วนใด)

คำถามที่ 1 : ของขวัญ

สถานการณ์ของผู้หญิงในตอนต้นของเรื่องเป็นอย่างไร

1. เธออ่อนแอเกินกว่าที่จะหนีออกจากบ้านหลังจากที่ไม่ได้รับประทานอาหารหลายวัน
2. เธอกำลังป้องกันตัวเองจากสัตว์ป่า
3. บ้านของเธอถูกล้อมรอบด้วยน้ำท่วม
4. สายน้ำจากน้ำที่ท่วมได้พัดพาบ้านของเธอไป

คำถามที่ 2 : ของขวัญ

เมื่อผู้หญิงในเรื่องพูดว่า “แล้วฉันถึงจะจัดการกับแก” (บรรทัดที่ 69) เธอหมายความว่าอะไร

1. แน่ใจว่าแมวจะไม่ทำร้ายหล่อน
2. พยายามที่จะทำให้แมวกลัว
3. ตั้งใจที่จะยิงแมว
4. วางแผนที่จะให้อาหารแก่แมว

คำถามที่ 3 : ของขวัญ

นักเรียนคิดว่าประโยคสุดท้ายของเรื่อง “ของขวัญ” เป็นการจบที่เหมาะสมหรือไม่
จงอธิบายคำตอบ ที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนเข้าใจว่าประโยคสุดท้ายเชื่อมโยงกับความหมายของเนื้อเรื่องอย่างไร

.....

.....

คำถามที่ 4 : ของขวัญ

“แล้วบ้านทั้งหลังก็ส่งเสียงเอี๊ยดอ๊าด ครวญครางเหมือนกับพยายามที่จะดิ้นให้หลุด...” (บรรทัดที่ 20)
เกิดอะไรขึ้นกับบ้านในตอนนี้ของเรื่อง

1. มันแยกออกเป็นชิ้นๆ
2. มันเริ่มลอยน้ำ
3. มันกระแทกกับตันโอ๊ก
4. มันจมลงไปใต้แม่น้ำ

คำถามที่ 5 : ของขวัญ

ต่อไปนี้เป็นข้อความที่กล่าวถึงเสือดำในเรื่อง

“มีเสียงร้องที่ทำให้เธอสะดุ้งตื่น เสียงร้องนั้นโหยหวน ....” (บรรทัดที่ 26)

“เสียงตอบกลับมาเป็นเสียงร้องแบบเดิมซ้ำๆ แต่คราวนี้ลดความแหลมลง บอกถึงความเหนื่อยอ่อน ....” (บรรทัดที่ 34)

“เธอเคยได้ยินเสียงร้องเหมือนเจ็บปวดของมันจากระยะไกล” (บรรทัดที่ 40)

นักเรียนคิดว่า เพราะเหตุใดผู้เขียนจึงเลือกกล่าวถึงเสือตัวนี้ด้วยข้อความที่ยกมา ดังกล่าว

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 6 : ของขวัญ

ในเรื่องบอกว่าการที่ผู้หญิงคนนั้นให้อาหารแก่เสือดำนั้นมีเหตุผลอะไร

.....

.....

ต่อไปนี้เป็นการสนทนาระหว่างคนสองคนที่ได้อ่านเรื่อง “ของขวัญ” :

คำถามที่ 7 : ของขวัญ

จงแสดงหลักฐานจากในเนื้อเรื่องที่แสดงว่าผู้พูดแต่ละคนมีเหตุผลอะไรในการพูดดังกล่าว

ผู้พูดคนแรก.....

.....

ผู้พูดคนที่สอง.....

.....

คำถามที่ 8 : ของขวัญ

เพราะเหตุใดเธอจึงกล่าวถึงเสือดำว่า “มันคือ ‘ของขวัญ’ ที่มาพร้อมกับน้ำท่วม”

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 9 : ของขวัญ

คำกล่าวที่ว่า “นี่เป็นครั้งแรกตั้งแต่ฝนเริ่มตกที่เธออยากจะร้องไห้ให้กับตัวเอง ให้กับคนอื่น ๆ และให้กับทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกน้ำท่วม” สามารถตีความสารที่เธอต้องการสื่อได้ว่าอย่างไร

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 10 : ของขวัญ

บุคลิกลักษณะที่โดดเด่นที่สุดของ “เธอ” ในเรื่องของขวัญ คืออะไร นักเรียนสามารถนำบุคลิกลักษณะนั้นไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างไร

10.1 บุคลิกลักษณะที่โดดเด่นที่สุด : .....

.....

.....

10.2 นำบุคลิกลักษณะไปปรับใช้ : .....

.....

.....

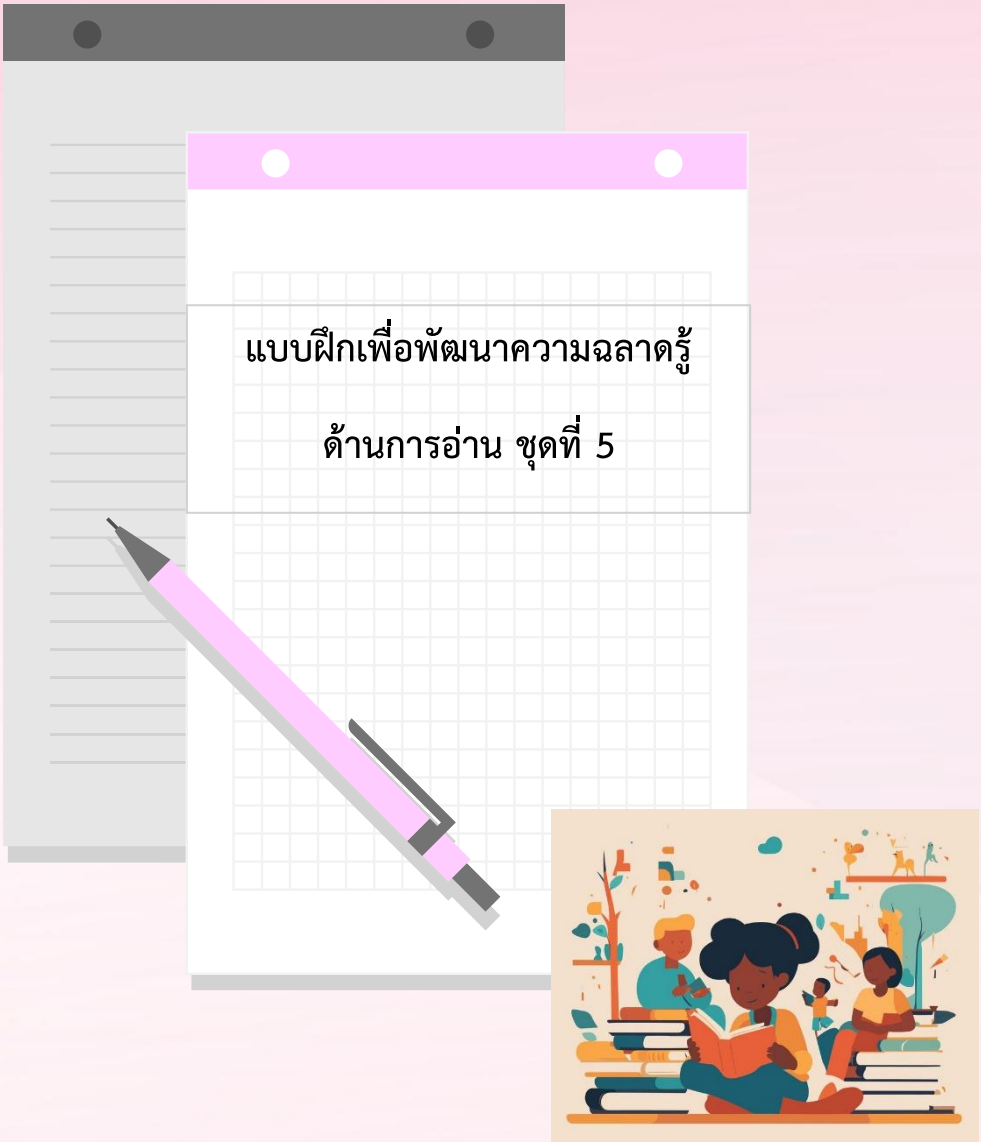
แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้
ด้านการอ่าน ชุดที่ 5

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์และการแก้โจทย์ปัญหาที่เกี่ยวกับความฉลาดรู้ด้านการอ่านตามแนวของ PISA ชุดที่ 5 นี้มีจำนวนสถานการณ์ให้นักเรียนศึกษาวิเคราะห์จำนวน 3 เรื่อง ซึ่งออกแบบให้สามารถนำไปใช้ฝึกปฏิบัติในรูปแบบของเอกสารแบบฝึก หรืออยู่ในรูปแบบของ Computer Based-Test : CBT) ได้ตามความเหมาะสม โดยประกอบไปด้วยเรื่อง ดังนี้

1) เรื่อง ราปานุย
2) เรื่อง อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ
3) เรื่อง การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

ในการเข้าทำแบบฝึกในรูปแบบ CBT ข้างต้น ให้นักเรียนดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1) ลงชื่อเข้าใช้งานระบบผ่านเว็บไซต์ https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/ (ในกรณีที่ยังไม่เคยลงทะเบียนเข้าใช้งาน ให้สมัครเข้าใช้งาน โดยศึกษาวิธีการสมัครได้ที่นี่ https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/help)
2) คลิกที่ลิงก์ https://pisaitems.ipst.ac.th/CES/exercise_set?set=read_5 เพื่อทำแบบฝึก โดยกำหนดเวลาในการทำแบบฝึกทักษะประมาณ 45 นาที
3) ในกรณีที่ต้องการให้ครูช่วยตรวจสอบคำตอบของนักเรียน ให้พิมพ์อีเมลของครูเพื่อเพิ่มใน “รายชื่อผู้ดูประวัติ” ได้ โดยคลิกที่เมนูดังภาพ

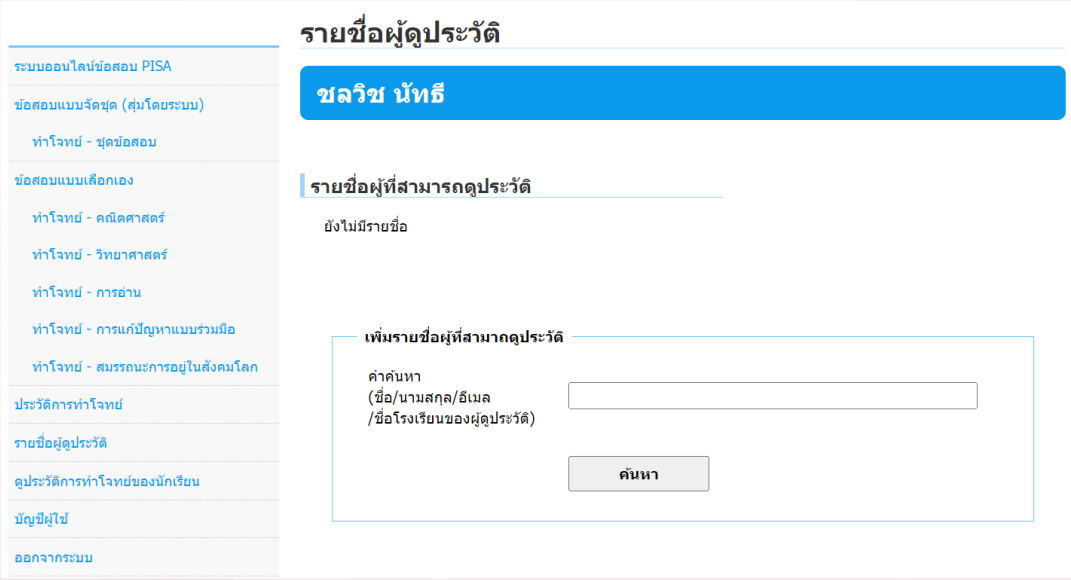

แบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องที่ 1 ราปานุย

ให้นักเรียนคลิกที่ลิงก์ หรือ QR Code ด้านท้ายแบบฝึก

https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/CES/quiz?quiz=quiz&problem=508|509|510|511|512|513|514

เพื่ออ่านและศึกษาวิเคราะห์**บทอ่าน เรื่อง ราปานุย และตอบคำถาม**

ราปานุย (Rapa Nui)

ลองนึกดูว่าห้องสมุดท้องถิ่นกำลังจะจัดการบรรยายในสัปดาห์หน้า การบรรยายนี้บรรยายโดยอาจารย์ท่านหนึ่งจากมหาวิทยาลัยในละแวกนั้น เธอจะมาอภิปรายเกี่ยวกับงานภาคสนามของเธอบนเกาะราปานุย ที่ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกห่างจากประเทศชิลีไปทางทิศตะวันตกกว่า 3,200 กิโลเมตร

ชั้นเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนจะเข้าร่วมฟังการบรรยายนี้ ครูได้ให้นักเรียนไปค้นคว้าข้อมูลประวัติศาสตร์ของราปานุยเพื่อที่นักเรียนจะได้มีความรู้ในเรื่องนี้บ้างก่อนที่จะเข้าร่วมพังการบรรยาย แหล่งข้อมูลแรกที่นักเรียนจะได้อ่านเป็นบทความในบล็อกที่เขียนโดยอาจารย์ท่านนี้ในขณะที่เธออาศัยอยู่ที่ราปานุย

www.theprofessorblog.com/fieldwork/RapaNui

บล็อกของอาจารย์

โพสต์เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม เวลา 11.22 น.

เช้านี้เมื่อฉันมองออกไปนอกหน้าต่าง ฉันเห็นภูมิทัศน์ที่ทำให้ฉันได้เรียนรู้ที่จะรักเกาะแห่งนี้ที่ราปานุย ซึ่งบางแห่งรู้จักกันในชื่อ เกาะอีสเตอร์ ต้นหญ้าและพุ่มไม้เขียวขจี ท้องฟ้าเป็นสีฟ้าสดใส และภูเขาไฟเก่าแก่ที่ตอนนี้ดับสนิทแล้วตั้งตระหง่านอยู่เบื้องหลัง

ฉันค่อนข้างเศร้าใจที่รู้ว่า นี่เป็นสัปดาห์สุดท้ายที่ฉันจะได้อยู่บนเกาะแห่งนี้ ฉันทำงานภาคสนามเสร็จแล้วและกำลังจะกลับบ้าน วันนี้ฉันจะออกไปเดินตามเนินเขาและกล่าวอำลา กับโมอายที่ฉันได้ทำการศึกษาตลอดเก้าเดือนที่ผ่านมา นี่เป็นรูปภาพบางส่วนของรูปแกะสลักที่ใหญ่โตเหล่านี้

หากคุณได้ติดตามอ่านบล็อกของฉันในปีนี้ คุณก็คงทราบแล้วว่าผู้คนที่ราปานุยได้แกะสลักโมอายเหล่านี้ไว้เมื่อหลายร้อยปีก่อน โมอายที่น่าทึ่งเหล่านี้ได้ถูกแกะสลักจากเหมืองหินแห่งเดียวกันที่อยู่ทางภาคตะวันออกของเกาะโมอายบางตัวหนักถึงหลายพันกิโลกรัม แต่ผู้คนที่ราปานุยสามารถจะเคลื่อนย้ายโมอายไปยังสถานที่ที่อยู่ห่างไกลจากเหมืองหินแห่งนั้น โดยไม่มีปั้นจั่นหรือเครื่องจักรกลหนักใดๆ

เป็นเวลาหลายปีที่นักโบราณคดีไม่รู้ว่ารูปแกะสลักที่ใหญ่โตเหล่านี้ถูกเคลื่อนย้ายได้อย่างไรและยังคงเป็นความลี้ลับอยู่จนถึงคริสต์ทศวรรษ 1990 เมื่อคณะของนักโบราณคดีและผู้คน ที่อาศัยอยู่ในราปานุยกลุ่มหนึ่งได้แสดงให้เห็นว่า โมอายสามารถถูกขนย้ายและยกขึ้นมาได้โดยใช้เชือกที่ทำจากพืช และลูกกลิ้งไม้กับรางไม้ที่ทำจากต้นไม้ขนาดใหญ่ที่ครั้งหนึ่งเคยเจริญเติบโตอยู่บนเกาะ ความลี้ลับของโมอายจึงได้ถูกเปิดเผยออกมา

อย่างไรก็ตาม มีอีกหนึ่งความลี้ลับที่ยังคงอยู่ เกิดอะไรขึ้นกับพืชและต้นไม้ขนาดใหญ่เหล่านี้ที่เคยใช้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย ก็อย่างที่ฉันได้บอกไป เมื่อฉันมองออกไปนอกหน้าต่าง ฉันเห็นต้นหญ้าและพุ่มไม้กับต้นไม้เล็กๆ อีกหนึ่งหรือสองต้น แต่ไม่มีอะไรที่น่าจะนำมาใช้เคลื่อนย้ายรูปแกะสลักขนาดมหึมาเหล่านี้ได้ มันเป็นปริศนาที่น่าสนใจ นี่เป็นเรื่องหนึ่งที่ฉันจะหาคำตอบลงในโพสต์และการบรรยายในภายหน้า แต่ก่อนจะถึงเวลานั้น คุณอาจสนใจที่จะค้นหาความลี้สับนี้ด้วยตัวคุณเอง ฉันขอแนะนำให้คุณเริ่มต้นด้วยการอ่านหนังสือที่มีชื่อว่า ล่มสลาย โดย จาเร็ด ไดมอนด์ **บทวิจารณ์ของหนังสือล่มสลายนี้ เป็นแหล่งที่ดีในการเริ่มต้น**

นักเดินทาง_14 **วันที่ 24 พฤษภาคม** **เวลา 16.31 น.**
สวัสดีครับอาจารย์ ! ผมติดตามผลงานของอาจารย์บนเกาะอีสเตอร์มาโดยตลอด ผมอดใจรอที่จะอ่านหนังสือล่มสลาย ไม่ไหวแล้ว !
เกาะ_เคบี **วันที่ 25 พฤษภาคม** **เวลา 09.07 น.**
ฉันก็ชอบอ่านประสบการณ์บนเกาะอีสเตอร์ของคุณเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ฉันคิดว่ามีอีกหนึ่งทฤษฎีที่ควรจะพิจารณาลองอ่านบทความนี้ www.sciencenews.com/Polynesian_rats_Rapa_Nui

จากบล็อคข้างต้น ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : ราปานุย

จากข้อมูลในบล็อก อาจารย์ท่านนี้เริ่มงานภาคสนามของเธอเมื่อใด

1. ในช่วงคริสต์ทศวรรษ 1990
2. เก้าเดือนที่แล้ว
3. หนึ่งปีที่แล้ว
4. ในช่วงต้นเดือนพฤษภาคม

คำถามที่ 2 : ราปานุย

ในย่อหน้าสุดท้ายของบล็อก “มีอีกหนึ่งความลี้ลับที่ยังคงอยู่...”

ความลี้ลับที่อาจารย์กล่าวถึงคืออะไร

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 3 : ราปานุย

จากบล็อกของอาจารย์ ประเด็นสำคัญของย่อหน้าที่ 4 (เป็นเวลาหลายปีที่นักโบราณคดีไม่รู้ว่า...) คืออะไร

.....

.....

.....

.....

บล็อก	บทวิจารณ์หนังสือ
www.academicbookreview.com/Collapse	

บทวิจารณ์ของหนังสือ ล่มสลาย

หนังสือเล่มใหม่ของจาเร็ด ไดมอนด์ เรื่อง ล่มสลาย เป็นคำเตือนอย่างชัดเจนถึงผลที่จะตามมาจากการทำลายสิ่งแวดล้อมของพวกเรา ในหนังสือเล่มนี้ ผู้แต่งได้บรรยายถึงหลายอารยธรรมที่ล่มสลายลงเนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้เลือกทำ และผลกระทบของการกระทำเหล่านั้นที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างที่น่าสะเทือนใจที่สุดเรื่องหนึ่งในหนังสือเล่มนี้ คือ ราปานุย

ตามที่ผู้แต่งได้เขียนไว้ ชาวโพลีนีเซียนมาตั้งถิ่นฐานที่ราปานุยในช่วงหลังจากปีคริสต์ศักราช 700 พวกเขาพัฒนาจนเป็นสังคมที่รุ่งเรืองซึ่งมีประชากรราว 15,000 คน พวกเขาแกะสลักโมอายซึ่งเป็นรูปแกะสลักที่มีชื่อเสียง และใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่พวกเขามีเพื่อเคลื่อนย้ายโมอายขนาดมหึมาเหล่านี้ไปยังสถานที่ต่างๆ รอบเกาะ เมื่อชาวยุโรปกลุ่มแรกเดินทางเข้ามาที่ราปานุยในปี 1722 โมอายยังคงอยู่บนเกาะ แต่ต้นไม้กลับหายไปหมดแล้ว จำนวนประชากร ที่ลดลงเหลือไม่กี่พันคนกำลังดิ้นรนเพื่อการอยู่รอด ไดมอนด์เขียนไว้ว่า ชาวราปานุยถางป่าเพื่อใช้ที่ดินในการเพาะปลูกและเพื่อจุดประสงค์อื่นๆ และพวกเขายังได้ล่านกหลากหลายสายพันธุ์มากจนเกินไปทั้งนกทะเลและนกป่าที่อาศัยอยู่บนเกาะ เขาคาดเดาว่าการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติทำให้เกิดสงครามกลางเมืองและสารล่มสลายของสังคมราปานุย

หนังสือที่ยอดเยี่ยมแต่ก็น่าตื่นตระหนักเล่มนี้ได้ให้บทเรียนว่า จากอดีตที่ผ่านมามนุษย์เลือกที่จะทำลายสิ่งแวดล้อมของพวกเขาเองด้วยการตัดต้นไม้ที่มีทั้งหมดและการล่าสัตว์สายพันธุ์ต่างๆ จนสูญพันธุ์ หากมองในแง่ดี ผู้แต่งชี้ให้เห็นว่าในวันนี้พวกเราสามารถเลือกที่จะไม่ทำผิดเช่นเดิมอีก หนังสือเล่มนี้เขียนได้ดีมากและควรค่าแก่การอ่านสำหรับทุกคนที่ห่วงใย สิ่งแวดล้อม

จากบทวิจารณ์ของหนังสือ ล่มสลาย ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 4 : ราปานุย

ข้อความข้างล่างมาจากบทวิจารณ์ของหนังสือ ล่มสลาย ข้อความเหล่านี้เป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง **ข้อเท็จจริง** หรือ **ความคิดเห็น** ในแต่ละข้อความ

ข้อความเหล่านี้เป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น	**ข้อเท็จจริง**	**ความคิดเห็น**
ในหนังสือเล่มนี้ ผู้แต่งได้บรรยายถึงหลายอารยธรรมที่ล่มสลายลง เนื่องจาก สิ่งที่พวกเขาได้เลือกทำ และผลกระทบของการกระทำเหล่านั้นที่มีต่อสิ่งแวดล้อม		
ตัวอย่างที่น่าสะเทือนใจที่สุดเรื่องหนึ่งในหนังสือเล่มนี้ คือ ราปานุย		
พวกเขาแกะสลักโมอายซึ่งเป็นรูปแกะสสัก ที่มีชื่อเสียง และใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่พวกเขามีเพื่อเคลื่อนย้ายโมอายขนาดมหึมาเหล่านี้ไปยังสถานที่ต่างๆ รอบเกาะ		
เมื่อชาวยุโรปกลุ่มแรกเดินทางเข้ามา ที่ราปานุยในปี 1722 โมอายยังคงอยู่บนเกาะ แต่ต้นไม้กลับหายไปหมดแล้ว		
หนังสือเล่มนี้เขียนได้ดีมากและควรค่าแก่การอ่านสำหรับทุกคนที่ห่วงใยสิ่งแวดล้อม		

คำถามที่ 5 : ราปานุย

ให้นักเรียนยกตัวอย่างพฤติกรรมที่สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “...ในวันนี้พวกเราสามารถเลือกที่จะไม่ทำผิดเช่นเดิมอีก...” มา 2 พฤติกรรม

.....

.....

.....

.....

บล็อก	บทวิจารณ์หนังสือ	ข่าววิทยาศาสตร์
www.sciencenews.com/Polynesian_rats_Rapa_Nui		

ข่าววิทยาศาสตร์

หนูจี๊ดทำลายต้นไม้ของราปานุยใช่หรือไม่ ?

โดย ไมเดิล คิมบอลล์ ผู้รายงานข่าววิทยาศาสตร์

ในปี 2005 จาเร็ด ไดมอนด์ ได้ตีพิมพ์หนังสือ ล่มสลาย ในหนังสือเล่มนี้ เขาได้บรรยายเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่ราปานุย (เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า เกาะอีสเตอร์)

หลังจากหนังสือเล่มนี้ได้มีการตีพิมพ์เผยแพร่ไม่นานนัก ก็ทำให้เกิดการโต้เถียงกันอย่างมาก นักวิทยาศาสตร์หลายท่านตั้งข้อสงสัยต่อทฤษฎีของไดมอนด์เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนราปานุย พวกเขาเห็นด้วยว่าเมื่อชาวยุโรปกลุ่มแรกได้เดินทางมาถึงเกาะในคริสต์ศตวรรษที่ 18 ต้นไม้ขนาดมหึมาได้หายไปแล้ว แต่พวกเขาไม่เห็นด้วยกับทฤษฎีของจาเร็ด ไดมอนด์ เกี่ยวกับสาเหตุของการหายไปของต้นไม้

ปัจจุบัน นักวิทยาศาสตร์สองท่าน ได้แก่ คาร์ล ลิโป และเทอร์รี่ ฮันท์ ได้เผยแพร่ทฤษฎีใหม่ พวกเขาเชื่อว่าหนูจี๊ดกินเมล็ดของต้นไม้ จึงเป็นการยับยั้งไม่ให้ต้นไม้งอกใหม่ได้ พวกเขาเชื่อว่าหนูชนิดนี้ถูกนำมาพร้อมกับเรือแคนูที่ผู้ตั้งถิ่นฐานกลุ่มแรกใช้เพื่อขึ้นฝั่งบนราปานุยอาจจะด้วยความบังเอิญหรือจงใจก็ได้

การศึกษาได้แสดงให้เห็นว่า ประชากรของหนูสามารถเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในทุกๆ 47 วัน นั่นเป็นหนูจำนวนมากที่จะต้องหาอาหารกิน เพื่อเป็นการสนับสนุนทฤษฎีของพวกเขา ลิโปและฮันท์ชี้ให้เห็นถึงซากของเมล็ดต้นปาล์มซึ่งมีรอยกัดแทะที่เกิดจากหนู แน่นอนพวกเขายอมรับว่ามนุษย์มีบทบาทสำคัญในการทำลายป่าไม้ของราปานุย แต่พวกเขาก็เชื่อว่าในบรรดาปัจจัยต่างๆ หนูจี๊ดเป็นตัวการที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งใด

จากบทความ หนูจี๊ดทำลายต้นไม้ของราปานุยใช่หรือไม่ ? ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 6 : ราปานุย

นักวิทยาศาสตร์ที่กล่าวถึงในบทความนี้ และ จาเร็ด ไดมอนด์ มีความเห็นตรงกันในเรื่องใด

1. มนุษย์ไปตั้งถิ่นฐานบนราปานุยเมื่อหลายร้อยปีก่อน
2. ต้นไม้ขนาดใหญ่ได้หายไปจากราปานุย
3. หนูจี๊ดกินเมล็ดของต้นไม้ขนาดใหญ่บนราปานุย
4. ชาวยุโรปได้เดินทางมาถึงราปานุยในคริสต์ศตวรรษที่ 18

คำถามที่ 7 : ราปานุย

หลักฐานใดที่ คาร์ล ลิโป และ เทอร์รี่ ฮันท์ ใช้เพื่อสนับสนุนทฤษฎีของพวกเขาเกี่ยวกับสาเหตุที่ต้นไม้ขนาดใหญ่ของราปานุยหายไป

1. หนูเข้ามาอยู่บนเกาะด้วยเรือแคนของผู้ตั้งถิ่นฐาน
2. หนูอาจจะถูกนำมาด้วยความจงใจของผู้ตั้งถิ่นฐาน
3. ประชากรหนูสามารถเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในทุกๆ 47 วัน
4. ซากของเมล็ดต้นปาล์มซึ่งมีรอยกัดแทะที่เกิดจากหนู

คำถามที่ 8 : ราปานุย

ประเด็นโต้แย้งของหนังสือ “ล่มสลาย” คืออะไร

.....

.....

คำถามที่ 9 : ราปานุย

เติมข้อความลงในตารางให้ถูกต้อง โดยใช้ข้อมูลต่อไปนี้

ทฤษฎีต่างๆ

ผู้สนับสนุนทฤษฎี	สาเหตุ	ผลกระทบ
จาเร็ด ไดมอนด์		
คาร์ล ลิโป และ เทอร์รี่ ฮันท์		

1. โมอายถูกแกะสลักจากเหมืองหินแห่งเดียวกัน
2. หนูจี๊ดกินเมล็ดของต้นไม้ และส่งผลให้ไม่มีต้นไม้งอกใหม่
3. ผู้ตั้งถิ่นฐานใช้เรือแคนูในการนำหนูจี๊ดมายังราปานุย
4. ต้นไม้ขนาดใหญ่หายไปจากราปานุย
5. ผู้ที่อาศัยในราปานุยจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการเคลื่อนย้ายโมอาย
6. มนุษย์ตัดต้นไม้เพื่อถางป่าสำหรับใช้ที่ดินทำการเกษตรและเหตุผลอื่นๆ

คำถามที่ 10 : ราปานุย

หลังจากที่ได้อ่านทั้งสามแหล่งข้อมูล นักเรียนคิดว่าสาเหตุที่ต้นไม้ขนาดใหญ่บนราปานุยหายไปคืออะไร จงให้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงจากแหล่งข้อมูลเพื่อสนับสนุนคำตอบของนักเรียน

.....

.....

.....

.....

สามารถฝึกการทำแบบฝึกจากบทอ่านเรื่อง ราปานุย ในรูปแบบ Computer based Test ได้จากลิ้งค์ และ QR Code นี้

แบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องที่ 2 อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ

ให้นักเรียนคลิกที่ลิงก์ หรือ QR Code ด้านท้ายแบบฝึก

https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/CES/quiz?quiz=quiz&problem=130|131|132|133

เพื่ออ่านและศึกษาวิเคราะห์**บทอ่าน เรื่อง อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ และตอบคำถาม**

อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ

มีฆาตกรรมเกิดขึ้น แต่ผู้ต้องสงสัยปฏิเสธหมดทุกข้อหา เขาอ้างว่าไม่รู้จักเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย เขาบอกว่าไม่เคยรู้จักผู้ตายมาก่อน ไม่เคยเข้าใกล้ ไม่เคยแตะต้อง... ตำรวจและผู้พิพากษาเชื่อว่าเขาไม่ได้พูดความจริงแต่จะพิสูจน์ได้อย่างไร

ณ สถานที่เกิดเหตุ นักสืบได้รวบรวมหลักฐานทุกชิ้นเท่าที่จะเก็บได้ เช่น เส้นใยผ้า เส้นผม รอยนิ้วมือ ก้นบุหรี่... เส้นผมสีแดงสองสามเส้นบนเสื้อนอกของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย มองดูคล้ายเส้นผมของผู้ต้องสงสัย ถ้าเราสามารถพิสูจน์ได้ว่า เส้นผมพวกนี้เป็นของผู้ต้องสงสัยแล้ว คงจะใช้เป็นหลักฐานแสดงได้ว่าเขาเคยพบกับผู้ตายมาก่อนหน้านี้

แต่ละคนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ผู้เชี่ยวชาญเริ่มงานโดยการตรวจสอบเซลล์รากผมที่พบบนศพ และเซลล์เม็ดเลือดของผู้ต้องสงสัย ซึ่งภายในนิวเคลียสของเซลล์แต่ละเซลล์ในร่างกายคนเราจะมี DNA มันคืออะไร? DNA มีรูปร่างคล้ายสร้อยคอที่ทำจากสร้อยมุกสองเส้นที่บิดไขว้กันเป็นเกลียว ลองนึกภาพว่า

มุกเหล่านี้มีสีสีต่างกัน และแต่ละสีมีจำนวนเป็นหลายพันเม็ดนี้ (ซึ่งรวมกันเป็นหน่วยถ่ายทอดพันธุกรรมหรือยีน) ถูกร้อยเรียงเข้าด้วยกันเป็นลำดับเฉพาะตัว ลักษณะการเรียงตัวกันของ DNA ในร่างกายของคนหนึ่งจะมีลักษณะเหมือนกันทุกเซลล์ ไม่ว่าจะเป็นเซลล์รากผม เซลล์จากนิ้วมือ ในตับ ในท้อง หรือในเม็ดเลือด แต่รูปแบบการเรียงตัวในแต่ละคนจะต่างกัน เนื่องจากมุกที่มาร้อยเรียงมีจำนวนมาก จึงมีโอกาสน้อยมากที่คนสองคนจะมี DNA เหมือนกัน ยกเว้นฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกันเอกลักษณ์ของแต่ละคนนี้เองทำให้ DNA เป็นเหมือนบัตรประจำตัวทางพันธุกรรม

ด้วยเหตุนี้นักพันธุกรรมศาสตร์ จึงสามารถเปรียบเทียบบัตรประจำตัวทางพันธุกรรมของผู้ต้องสงสัย (ซึ่งตรวจจากเลือดของเขา) กับของเส้นผมสีแดงที่พบ ถ้าบัตรประจำตัวทางพันธุกรรมเหมือนกัน ก็จะรู้ว่าที่จริง ผู้ต้องสงสัยเคยเข้าใกล้เหยื่อที่เขาอ้างว่า ไม่เคยพบกันมาก่อน

เพียงหลักฐานชิ้นเดียว

กรณีการทารุณกรรมทางเพศ การฆาตกรรม การโจรกรรม หรืออาชญากรรม อื่นๆ ตำรวจจะใช้วิธีหาพยานหลักฐานจากการวิเคราะห์ทางพันธุกรรมมากขึ้นทุกที เพื่อพยายามหาหลักฐานการสัมผัสระหว่างคนสองคน ระหว่างวัตถุสองสิ่ง หรือระหว่างบุคคลกับวัตถุ การพิสูจน์ได้ว่ามีการสัมผัสกันเช่นนี้ เป็นประโยชน์มากต่อการสืบสวนหาหลักฐาน แต่มันก็เป็นเพียงหลักฐานอย่างหนึ่งในจำนวนหลายๆ อย่างเท่านั้น ไม่ใช่ว่าจะสามารถพิสูจน์ถึงการฆาตกรรมได้เสมอไป

แอน เวอร์เซลเลส

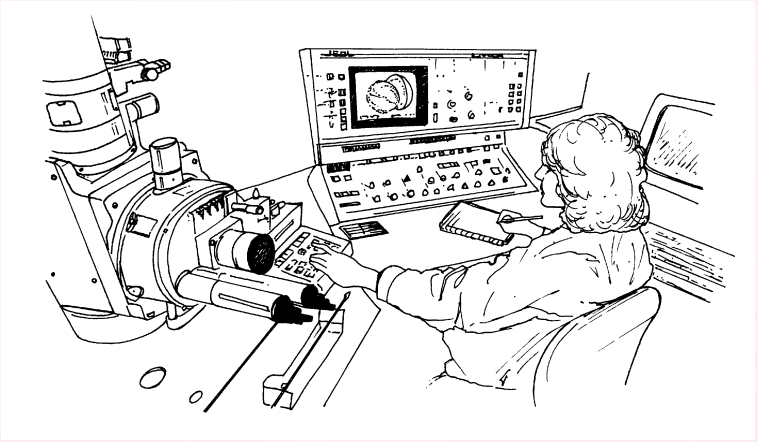

กล้องจุลทรรศน์ในห้องปฏิบัติการของตำรวจ

คนเราประกอบด้วยเซลล์นับล้านล้านเซลล์

สิ่งมีชีวิตทุกชนิดประกอบด้วยเซลล์เป็นจำนวนมากมายมหาศาล แต่ละเซลล์มีขนาดเล็กมาก ต้องส่องดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ที่มีกำลังขยายสูง แต่ละเซลล์มีเยื่อหุ้มเซลล์และมีนิวเคลียสซึ่งเป็นส่วนที่พบ DNA

อะไรคือพันธุกรรม?

DNA ประกอบด้วยยีนจำนวนมาก เปรียบเสมือนไข่มุกที่ร้อยเรียงนับพันเม็ด กลุ่มของยีนที่มารวมกันจะแสดงลักษณะสายพันธุกรรมประจำตัวของแต่ละบุคคล

บัตรพันธุกรรม ทำได้อย่างไร

นักพันธุกรรมศาสตร์นำเซลล์เพียงสองสามเซลล์จากเส้นผมที่พบบนร่างของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย หรือจากน้ำลายที่ติดอยู่ที่ก้นบุหรี่ แล้วใส่ลงในสารอย่างหนึ่งที่จะสลายสิ่งอื่นๆ รอบ DNA ให้เหลือแต่ DNA ของเซลล์ และทำอย่างเดียวกันนี้กับเซลล์ เม็ดเลือดของผู้ต้องสงสัย แล้วก็นำ DNA ไปเตรียมเพื่อวิเคราะห์ หลังจากนั้นจะใส่ DNA ลงในวุ้นชนิดพิเศษแล้วผ่านกระแสไฟลงในวุ้น ปล่อยทิ้งไว้ 2-3 ชั่วโมง จะเกิดแถบคล้ายรหัสแท่ง (bar code เป็นรหัสที่ติดอยู่กับสิ่งของที่เราซื้อ) ซึ่งจะมองเห็นได้ด้วยแสงจากหลอดไฟพิเศษ แล้วนำรหัสแท่งบน DNA ของผู้ต้องสงสัยเปรียบเทียบกับของเส้นผมที่พบบนร่างของผู้ตาย

ใช้บทความจากนิตยสารในหน้าที่แล้ว ตอบคำถามข้างล่าง

คำถามที่ 1 : ตำรวจ

เพื่ออธิบายโครงสร้างของ DNA ผู้เขียนได้นำไปเปรียบเทียบกับสร้อยไข่มุก สร้อยไข่มุกของคนหนึ่งกับของอีกคนหนึ่งแตกต่างกันอย่างไร

1. ความยาวต่างกัน
2. การเรียงลำดับต่างกัน
3. จำนวนสร้อยต่างกัน
4. สีของมุกต่างกัน

คำถามที่ 2 : ตำรวจ

กรอบสี่เหลี่ยมที่มีหัวเรื่องว่า “บัตรพันธุกรรม ทำได้อย่างไร” มีจุดมุ่งหมายเพื่ออะไร เพื่ออธิบายว่า

1. DNA คืออะไร
2. รหัสแท่งคืออะไร
3. การวิเคราะห์เซลล์เพื่อดูรูปแบบของ DNA ทำได้อย่างไร
4. การพิสูจน์ถึงการฆาตกรรมทำได้อย่างไร

.....

.....

คำถามที่ 3 : ตำรวจ

จุดมุ่งหมายสำคัญของผู้เขียนคืออะไร

1. เพื่อเตือนภัย
2. เพื่อความบันเทิง
3. เพื่อให้ข้อมูล
4. เพื่อทำให้เห็นคล้อยตาม

คำถามที่ 4 : ตำรวจ

ท้ายสุดของบทนำ (กรอบสีเทากรอบแรก) มีข้อความว่า: “แต่จะพิสูจน์ได้อย่างไร?”
ตามเนื้อหาในเรื่องนี้ ผู้ทำหน้าที่พิสูจน์พยายามหาคำตอบของปัญหานี้โดยการทำอย่างไร

1. สอบพยานรู้เห็น
2. ทำการวิเคราะห์พันธุกรรม
3. สอบสวนผู้ต้องสงสัยอย่างถี่ถ้วน
4. ทบทวนผลการสอบสวนใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง

คำถามที่ 5 : ตำรวจ

เพราะเหตุใดจึงเรียก DNA ว่า “อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ”

.....

.....

.....

คำถามที่ 6 : ตำรวจ

คำกล่าวที่ว่า “...DNA เป็นเหมือนบัตรประจำตัวทางพันธุกรรม” หมายความว่าอย่างไร

.....

.....

.....

คำถามที่ 7 : ตำรวจ

นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่กับคำกล่าวที่ว่า “หากตรวจสอบรอยนิ้วมือบนตัวเหยื่อแล้วตรงกับ DNA ของผู้ต้องสงสัย สามารถสรุปได้ทันทีว่า ผู้ต้องสงสัยเป็นฆาตกร” เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

สามารถฝึกการทำแบบฝึกจากบทอ่านเรื่อง อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ

ให้นักเรียนคลิกที่ลิงก์

https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/CES/quiz?quiz=quiz&problem=130|131|132|133

ในรูปแบบ Computer based Test ได้จากลิ้งค์ และ QR Code นี้

แบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องที่ 3 การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

ให้นักเรียนคลิกที่ลิงก์ หรือ QR Code ด้านท้ายแบบฝึก

https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/CES/quiz?quiz=quiz&problem=601|602|603|604|605

เพื่ออ่านและศึกษาวิเคราะห์**บทอ่าน เรื่อง การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล และตอบคำถาม**

การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล (Rising Sea Levels)

การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของระดับคาร์บอนไดออกไซด์ในชั้นบรรยากาศ ซึ่งกำลังทำให้ระดับน้ำทะเลทั่วโลกเพิ่มสูงขึ้น เกาะและพื้นที่บริเวณชายฝั่งที่เป็นเนินเตี้ยๆ ได้รับผลกระทบมากเป็นพิเศษ นักวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่เชื่อว่าระดับน้ำทะเลจะเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องไปอีกหลายร้อยปี

[หมายเหตุ : ข้อสอบชุดนี้จะกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลในประเทศสมมติแห่งหนึ่ง]

ภาพยนตร์เรื่อง ทราวินา : สรวงสวรรค์ที่สาบสูญ เป็นภาพยนตร์สารคดีที่กำลังได้รับความนิยมซึ่งได้เล่าถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลที่มีต่อทราวินา ซึ่งเป็นประเทศหมู่เกาะขนาดเล็กแห่งหนึ่ง อันประกอบด้วยเกาะที่เป็นพื้นที่ราบลุ่มจำนวน 12 เกาะ และเป็นที่อยู่อาศัยของประชากรประมาณ 20,000 คน กลุ่มอุตสาหกรรมหลักของประเทศ ได้แก่ การท่องเที่ยว การประมง และการเกษตร ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ระดับน้ำทะเลที่เพิ่มขึ้นบีบบังคับให้ชาวทราวิเนียนหลายร้อยคนต้องย้ายไปยังพื้นที่ที่สูงขึ้น นักวิทยาศาสตร์ได้ประมาณการว่า หากทั่วโลกยังไม่ลดการปลดปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ลงอย่างรวดเร็ว พื้นที่ส่วนใหญ่ของทราวินาจะจมอยู่ใต้น้ำภายในปี 2075

จากเรื่อง “การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล” ใช้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

ข้อมูลจากผู้สร้างภาพยนตร์บอกว่า จุดประสงค์ของสารคดีนี้คือ "เพื่อจูงใจผู้ชมให้เชื่อว่าอุณหภูมิของโลกที่สูงขึ้นเป็นภัยคุกคาม ด้วยการนำเสนอผลกระทบที่มีต่อชีวิตของผู้คน"

ด้วยจุดประสงค์ดังกล่าว เหตุผลในตารางข้างล่างอธิบายถึงการตัดสินใจของ ผู้สร้างภาพยนตร์ที่เน้นเฉพาะเรื่องราวของทราวินาใช่หรือไม่ ทำเครื่องหมาย √ ในช่อง **ใช่** หรือ **ไม่ใช่** ในแต่ละเหตุผล

เหตุผลนี้อธิบายว่าเพราะเหตุใด การเน้นเรื่องราวของทราวินาจะช่วยชักจูงให้ผู้ชมว่า อุณหภูมิของโลกที่สูงขึ้นเป็นภัยคุกคาม ใช่หรือไม่	**ใช่**	**ไม่ใช่**
ผู้ชมที่รู้จักผู้คนในทราวินาจะรู้สึกชื่นชมต่อจุดประสงค์ของสารคดีนี้		
การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศได้ส่งผลกระทบต่อ ผู้คนในทราวินาแล้วและสามารถทำเป็นสารคดีให้เห็นได้อย่างชัดเจน		
ทราวินาเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงผลกระทบของการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลที่อาจเกิดขึ้นในบริเวณอื่นๆ ทั่วโลก		
รัฐบาลทราวินาต้องการให้ประชาชนเรียนรู้เกี่ยวกับการเกิดคาร์บอนไดออกไซด์ให้มากเท่าที่จะทำได้		

คำถามที่ 2 : การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

นักสิ่งแวดล้อมบางคนกังวลว่าความสนใจที่ทราวินากำลังได้รับเนื่องมาจากความสำเร็จของภาพยนตร์เรื่องนี้อาจทำให้เกิดผลกระทบเชิงลบได้

สถานการณ์ในตารางข้างล่างเป็นตัวอย่างของผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นได้ใช่หรือไม่ ทำเครื่องหมาย √ ในช่อง **ใช่** หรือ **ไม่ใช่** ในแต่ละตัวอย่าง

ตัวอย่างนี้เป็นผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น เนื่องมาจากความสำเร็จของภาพยนต์เรื่องนี้ ใช่หรือไม่	**ใช่**	**ไม่ใช่**
นักท่องเที่ยวอาจริบมาชมเกาะก่อนที่จะสายเกินไป พวกเขาอาจจะมาโดยเรือสำราญขนาดใหญ่ ที่ก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำและอากาศ		
ความสนใจในระดับนานาชาติที่มีให้กับการช่วยเหลือทราวินาอาจดึงความสนใจไปจากปัญหาที่ใหญ่กว่าซึ่งก็คือการจัดการ กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก		
รัฐบาลทราวินาอาจประสบปัญหาในการแจกจ่ายเงินหรือ สิ่งของที่ได้รับบริจาคไปให้แก่ผู้ที่จำเป็นต้องได้รับมากที่สุดอย่างทันท่วงที		
แม้ว่าชาวทราวิเนียนจะสามารถย้ายไปยังพื้นที่ที่สูงขึ้นเมื่อถึงเวลาที่น้ำทะเลท่วม แต่พวกเขาก็จะสูญเสียพื้นที่ทำการเกษตรจำนวนมากไป		

คำถามที่ 3 : การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

ในทราวินาได้มีการพิจารณาหลายโครงการเพื่อปกป้องเกาะที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่น รวมถึงการสร้างกำแพงกันคลื่นด้วย โครงการเหล่านี้มีค่าใช้จ่ายสูง และประเทศทราวินาไม่สามารถรับภาระได้เอง องค์กรเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ยื่นข้อเสนอให้สร้างความร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆ เพื่อให้เงินทุนสนับสนุนโครงการในทราวินา อย่างไรก็ตาม แนวความคิดนี้ยังเป็นหลีกเลียงในสื่อนานาชาติ

ข้อโต้แย้งในตารางข้างล่าง สนับสนุนหรือคัดค้านข้อเสนอนี้ ทำเครื่องหมาย √ ในช่อง **สนับสนุน** หรือ **คัดค้าน** ในแต่ละข้อโต้แย้ง

ข้อโต้แย้งนี้สนับสนุนหรือคัดด้านการให้เงินทุนสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับโครงการในทราวินา	**สนับสนุน**	**คัดค้าน**
สถานการณ์นี้เป็นข้อยกเว้นและชีวิตของผู้คนในทราวินากำลังตกอยู่ในอันตราย		
ประเทศอื่นๆ จะเรียกร้องการสนับสนุนแบบเดียวกันนี้สำหรับโครงการของพวกเขา		
กลุ่มระดับนานาชาติจำเป็นจะต้องมุ่งเน้นไปที่โครงการขนาดใหญ่กว่านี้ที่มีจุดประสงค์เพื่อลดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ		
ไม่สามารถช่วยทราวินาได้แล้ว การลงทุนนี้จะให้ผลเพียงชั่วคราวเท่านั้น		
การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นปัญหาระดับโลกและวิธีการแก้ปัญหาที่ทดลองในทราวินาอาจช่วยเป็นแนวทางให้กับประเทศอื่นๆ ได้		

คำถามที่ 4 : การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

ในกรณีเช่นเดียวกับที่เกิดในทราวินา ประชาชนอาจถูกกดดันให้ต้องเป็น "ผู้ลี้ภัยจากสภาพภูมิอากาศ" ผู้ลี้ภัยจากสภาพภูมิอากาศ คือผู้คนที่ถูกมีบบังคับให้ต้องละทิ้งถิ่นฐานหรือประเทศของตนเนื่องจากภัยพิบัติทางสิ่งแวดล้อม

อุปสรรคหนึ่งที่ผู้ลี้ภัยจากสภาพภูมิอากาศอาจจะต้องเผชิญเมื่ออพยพไปยังสถานที่ใหม่คืออะไร

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 5 : การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

ในการจัดการกับภัยคุกคามของการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล จำเป็นต้องมีการดำเนินการทั้งระยะสั้นและระยะยาว การดำเนินการระยะสั้นจะส่งผลในทันที หรือทำให้แก้ปัญหาได้ในระยะเวลาสั้นๆ การดำเนินการระยะยาวต้องใช่ระยะเวลานานกว่าจึงจะส่งผล

ให้ระบุว่าข้อเสนอแต่ละข้อข้างล่างเป็นการดำเนินการกับการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลแบบระยะสั้นหรือระยะยาว ทำเครื่องหมาย √ ในช่อง **ระยะสั้น** หรือ **ระยะยาว** ในแต่ละข้อเสนอ

ข้อเสนอนี้เป็นการดำเนินการกับการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลระยะสั้นแบบระยะสั้นหรือระยะยาว	**ระยะสั้น**	**ระยะยาว**
การสร้างการป้องกันทางทะเล เช่น เขื่อนหรือกำแพงกันคลื่น		
การลดปริมาณแก๊สเรือนกระจกซึ่งทำให้โลกร้อน		
การใช้เทคโนโลยีในการผลิตน้ำดื่มโดยการกำจัดเกลือออกจากน้ำทะเล		
การย้ายเมืองและหมู่บ้านต่างๆ ไปยังพื้นที่ที่สูงขึ้น		
การสนับสนุนงานวิจัยที่พัฒนาวิธีการใหม่ๆ ในการปกป้องผู้คนและแผ่นดิน		

สามารถฝึกการทำแบบฝึกจากบทอ่านเรื่อง การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

ให้นักเรียนคลิกที่ลิงก์

https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/CES/quiz?quiz=quiz&problem=601|602|603|604|605

ในรูปแบบ Computer based Test ได้จากลิ้งค์ และ QR Code นี้

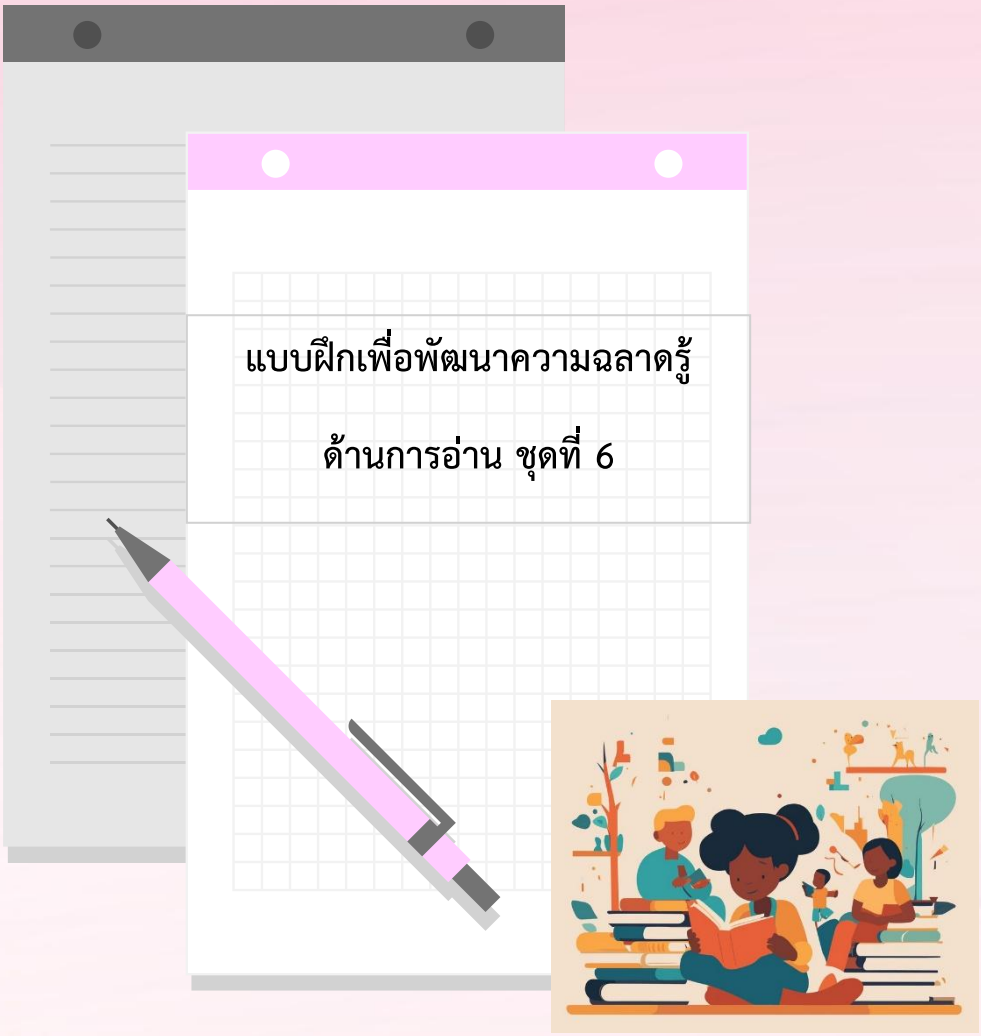
แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้
ด้านการอ่าน ชุดที่ 6

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์และการแก้โจทย์ปัญหาที่เกี่ยวกับความฉลาดรู้ด้านการอ่านตามแนวของ PISA ชุดที่ 6 นี้มีจำนวนสถานการณ์ให้นักเรียนศึกษาวิเคราะห์จำนวน 3 เรื่อง ซึ่งออกแบบให้สามารถนำไปใช้ฝึกปฏิบัติในรูปแบบของเอกสารแบบฝึก หรืออยู่ในรูปแบบของ Computer Based-Test : CBT) ได้ตามความเหมาะสม โดยประกอบไปด้วยเรื่อง ดังนี้

1) เรื่อง : เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว
2) เรื่อง : รอยพ่นสีบนกำแพง เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา
3) เรื่อง : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

ในการเข้าทำแบบฝึกในรูปแบบ CBT ข้างต้น ให้นักเรียนดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1) ลงชื่อเข้าใช้งานระบบผ่านเว็บไซต์ https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/
(ในกรณีที่ยังไม่เคยลงทะเบียนเข้าใช้งาน ให้สมัครเข้าใช้งาน โดยศึกษาวิธีการสมัครได้ที่นี่ https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/help)
2) คลิกที่ลิงก์ https://pisaitems.ipst.ac.th/CES/exercise_set?set=read_6 เพื่อทำแบบฝึก โดยกำหนดเวลาในการทำแบบฝึกทักษะประมาณ 45 นาที
3) ในกรณีที่ต้องการให้ครูช่วยตรวจสอบคำตอบของนักเรียน ให้พิมพ์อีเมลของครูเพื่อเพิ่มใน “รายชื่อผู้ดูประวัติ” ได้ โดยคลิกที่เมนูดังภาพ

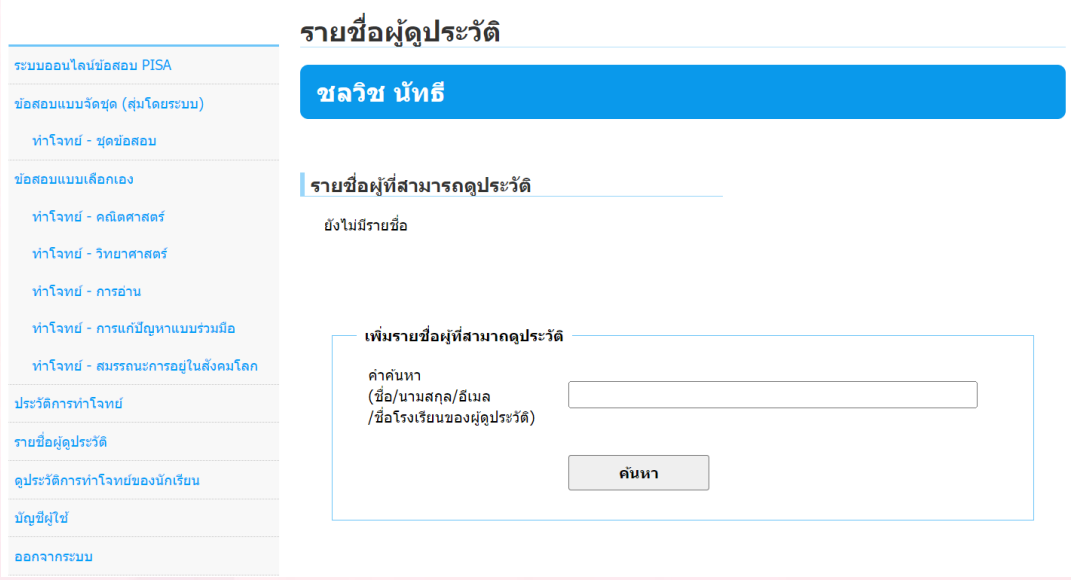

แบบฝึกชุดที่ 6 เรื่องที่ 1 เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว

ให้นักเรียนคลิกที่ลิงก์ หรือ QR Code ด้านท้ายแบบฝึก

https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/CES/quiz?quiz=quiz&problem=606|607|608|609|609

เพื่ออ่านและศึกษาวิเคราะห์**บทอ่าน เรื่อง เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว และตอบคำถาม**

เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว

ชิมามันดา นาโกซี เอดิชี เป็นนักเขียนที่เติบโตขึ้นในครอบครัวชนชั้นกลางที่อาศัยอยู่ในประเทศไนจีเรียซึ่งอยู่ทางตะวันตกของแอฟริกา ทั้งพ่อและแม่ของเธอทำงานที่มหาวิทยาลัยแห่งไนจีเรีย พ่อของเธอเป็นอาจารย์ และแม่ของเธอเป็นพนักงานธุรการในมหาวิทยาลัย เอดิชีเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่ไนจีเรียก่อนที่จะย้ายไปศึกษาต่อที่สหรัฐอเมริกา

ข้อความต่อไปนี้ได้ดัดแปลงมาจากการบรรยายผ่านทางออนไลน์ของเอดิชี ในชื่อเรื่อง “อันตรายจากเรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว” ส่วนหนึ่งของการบรรยาย เอดีชีได้เล่าถึงประสบการณ์ของเธอกับเพื่อนร่วมหอพักที่มหาวิทยาลัยในอเมริกาที่เธอไปเข้าเรียน

ในตอนนั้น ฉันอายุ 19 ปี เพื่อนร่วมหอพักชาวอเมริกันของฉันถึงกับตกตะลึงเมื่อได้พบฉัน เธอถามว่าฉันไปเรียนพูดภาษาอังกฤษมาจากที่ไหนถึงพูดได้ดีขนาดนี้ และเธอดูสับสนมากเมื่อฉันบอกเธอว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการของไนจิเรีย เธอถามว่าเธอขอฟังเพลงที่เรียกว่า “เพลงพื้นเมือง” ของฉันได้ไหม และเธอก็ดูจะผิดหวังไม่น้อยตอนที่ฉันเปิดเพลงของนักร้องยอดนิยมชาวอเมริกันให้ฟัง

เธอคิดว่าฉันไม่รู้วิธีการใช้เตาอบ

สิ่งที่ค้างคาในใจฉันก็คือ เธอรู้สึกสงสารฉันตั้งแต่ก่อนที่เธอจะเจอฉันเสียอีก... เพื่อนร่วมหอพักของฉันมีเรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียวเกี่ยวกับแอฟริกา ซึ่งก็คือเรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียวเกี่ยวกับความหายนะ ในเรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียวนี้ เป็นไปไม่ได้เลยที่ชาวแอฟริกันจะมีอะไรที่เหมือนเธอไม่ว่าด้านใดก็ตาม เป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีความรู้สึกอันซับซ้อนมากไปกว่าความรู้สึกสมเพช เป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีความสัมพันธ์กันอย่างมนุษย์ที่มีความเท่าเทียมกัน

จากเรื่อง “เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว” ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว

ข้อความใดต่อไปนี้น่าจะอธิบายได้ดีที่สุดว่า เพราะเหตุใดเพื่อนร่วมหอพักคนนี้จึง “ตกตะลึง” ที่เอดิชีพูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว และ “ผิดหวัง” เมื่อเธอเปิดเพลงของนักร้องยอดนิยมชาวอเมริกันให้ฟัง

1. เธอหวังว่าจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับเพลงของชาวแอฟริกันให้มากขึ้น เมื่อเธอรู้ว่าเอดิชีมาจากไนจิเรีย
2. เธอเรียนรู้มาจากโรงเรียนว่ามีประเทศต่างๆ มากมายในแอฟริกา หลายประเทศที่นั่นมีภาษาราชการมากกว่าหนึ่งภาษา
3. เธอมีแนวคิดเกี่ยวกับแอฟริกาและข่าวแอฟริกันจาก มุมมองที่รู้กันทั่วไปที่เธอได้พบเจอในประเทศของเธอ
4. เธอไม่คาดคิดว่านักร้องยอดนิยมคนนี้จะเป็นที่รู้จักอย่าง ดีในแอฟริกาเพราะว่าศิลปินคนนี้ร้องเพลงเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น

คำถามที่ 2 : เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว

เอดิชียังกล่าวต่อไปอีกว่า “เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียวได้ก่อให้เกิดทัศนคติต่อกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งและปัญหาจากทัศนคติต่อกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งนี้ไม่ใช่เพราะมันไม่เป็นจริง แต่เป็นเพราะมันยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์”

ข้อความในตารางข้างล่างบรรยายถึงสาเหตุที่ทำให้ทัศนคติต่อกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งอาจไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ใช่หรือไม่ ทำเครื่องหมาย √ ในช่อง **ใช่** หรือ **ไม่ใช่** ในแต่ละข้อความ

ข้อความนี้บรรยายถึงสาเหตุที่ทำให้ทัศนคติต่อกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งอาจไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ใช่หรือไม่	**ใช่**	**ไม่ใช่**
มันไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล		
มันไม่ได้สื่อสารไปถึงคนจำนวนมาก		
มันไม่รวมถึงประสบการณ์ส่วนบุคคล		
มันไม่ลึกซึ้งไปกว่าการกล่าวถึงอย่างกว้างๆ		
มันไม่สามารถเข้าใจได้โดยคนจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน		

คำถามที่ 3 : เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว

ตัวอย่างใดต่อไปนี้แสดงให้เห็นเป็นอย่างดีว่าพลังของสื่อสามารถก่อให้เกิดเรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียวเกี่ยวกับผู้คนกลุ่มหนึ่งได้อย่างไร

สามารถเลือกตอบได้หนึ่งข้อ

1. เว็บไซต์หนึ่งได้บรรยายถึงความสำเร็จทางประวัติศาสตร์ของชาวพื้นเมืองชนชาติหนึ่งเมื่อพวกเขาอาศัยอำนาจของชาวต่างชาติในการตั้งถิ่นฐาน
2. บทความในนิตยสารฉบับหนึ่งได้เน้นภาพเมืองฯ หนึ่งในต่างประเทศด้วยรูปภาพของเด็กๆ เดินเร่ร่อนไปตามท้องถนนเพื่อขอเงิน
3. ละครโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยมเรื่องหนึ่งเล่าเรื่องราวของตัวละครหญิงชายชาติพันธุ์ต่างๆ ที่ประกอบอาชีพต่างฯ กัน
4. บทความในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งได้กล่าวว่านักธุรกิจหญิงจะเป็นผู้บริหารได้ดีกว่า เพราะผู้หญิงมีความเห็นอกเห็นใจมากกว่าผู้ชาย

คำถามที่ 4 : เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว

อลินเห็นชายหนุ่มคนหนึ่งที่สวมเสื้อผ้าขาดรุ่งริ่งกำลังหยิบผลไม้จากแผงในตลาด และตะโกนเรียกเพื่อนด้วยภาษาที่เธอไม่เข้าใจ อลินร้องอุทานด้วยความรังเกียจที่ชาวต่างชาติไม่เคารพกฎระเบียบของสังคมและพวกเขาควรหางานทำเพื่อที่จะสามารถซื้ออาหารได้ด้วยตนเอง

ข้อสันนิษฐานข้อหนึ่งที่อลินตั้งขึ้นตามสิ่งที่เธอสังเกตเห็นเกี่ยวกับชายหนุ่มคนนี้คืออะไร

.....

.....

.....

จงอธิบายว่าเพราะเหตุใดข้อสันนิษฐานนี้จึงอาจจะไม่ถูกต้อง

.....

.....

คำถามที่ 5 : เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว

“เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว” ที่เอดิชีกล่าวถึงนั้นหมายความว่าอย่างไร

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 6 : เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว

จากคำกล่าวที่ว่า “...เป็นไปไม่ได้เลยที่ชาวแอฟริกันจะมีอะไรที่เหมือนเธอไม่ว่าด้านใดก็ตาม เป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีความรู้สึกอันซับซ้อนมากไปกว่าความรู้สึกสมเพช เป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีความสัมพันธ์กันอย่างมนุษย์ที่มีความเท่าเทียมกัน” สะท้อนให้เห็นว่า เอดิซีมีความรู้สึกอย่างไรต่อเพื่อนร่วมหอพักชาวอเมริกัน เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 7 : เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว

นักเรียนสามารถนำข้อคิดที่ได้รับจากประสบการณ์ของเอดิซีกับเพื่อนร่วมหอพักไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

สามารถฝึกการทำแบบฝึกจากบทอ่านเรื่อง การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

ให้นักเรียนคลิกที่ลิงก์

https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/CES/quiz?quiz=quiz&problem=606|607|608|609|609

ในรูปแบบ Computer based Test ได้จากลิ้งค์ และ QR Code นี้

แบบฝึกชุดที่ 6 เรื่องที่ 2 รอยพ่นสีบนกำแพง

ให้นักเรียนคลิกที่ลิงก์ หรือ QR Code ด้านท้ายแบบฝึก

https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/CES/quiz?quiz=quiz&problem=121|122|123|124

เพื่ออ่านและศึกษาวิเคราะห์**บทอ่าน เรื่อง รอยพ่นสีบนกำแพง และตอบคำถาม**

รอยพ่นสีบนกำแพง

ฉันเดือดดาลไปด้วยความโกรธที่เห็นกำแพงโรงเรียนต้องถูกทำความสะอาดและทาสีใหม่ถึงสี่ครั้งเพื่อลบรอยพ่นสีบนกำแพง การสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่น่าชมเชยก็จริงอยู่ แต่มนุษย์ควรจะหาวิธีการแสดงออกที่ไม่ต้องทำให้สังคมเดือดร้อนและสูญเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มโดยไม่จำเป็น

ทำไมคุณชอบทำลายชื่อเสียงของคนวัยรุ่นหนุ่มสาวด้วยการไปพ่นสีบนกำแพง ซึ่งเป็นข้อห้าม ศิลปินมืออาชีพน่ะ เขาไม่แขวนงานของเขาตามข้างถนนหรอกจริงไหม แต่เขาจะหาเงินและชื่อเสียงโดยการแสดงนิทรรศการผลงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ในความเห็นของฉัน ไม่ว่าจะเป็นตัวตึก รั้ว ม้านั่งในสวนสาธารณะ ต่างก็ถูกออกแบบมาอย่างมีศิลปะในตัวเองแล้วทั้งนั้น มันน่าเสียดายที่จะไปทำลายงานสถาปัตยกรรมนี้เสีย ด้วยรอยพ่นสี และยิ่งกว่านั้นวิธีนี้ยังทำลายชั้นโอโซนในบรรยากาศอีกด้วย จริงๆนะ ฉันไม่เข้าใจเลยว่าทำไมศิลปินอาชญากรรมเหล่านี้จะรู้สึกเดือดร้อนเมื่อเห็นว่า “งานศิลปะ" ของพวกเขาถูกล้างออกครั้งแล้วครั้งเล่า

เกวลิน

ไม่ต้องพูดกันเรื่องรสนิยม ทุกวันนี้สังคมเต็มไปด้วยการสื่อสารและการโฆษณา ตามถนนมีแต่ตราของบริษัท ชื่อห้างร้าน โปสเตอร์ขนาดมหึมา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ใช่ไหม ใช่ ส่วนใหญ่ยอมรับกันได้ แล้วรอยพ่นสีบนกำแพงล่ะ ยอมรับกันได้ไหม บางคนก็บอกว่าได้ บางคนก็บอกว่าไม่ได้

ใครเป็นคนจ่ายค่าพ่นสีบนกำแพง ในที่สุดใครเป็นคนจ่ายค่าโฆษณา ใช่ผู้บริโภคไงล่ะ

คนที่เอาแผ่นป้ายโฆษณามาเที่ยวแปะล่ะ เคยขออนุญาตไหม ก็ไม่เคย พวกพ่นสีบนกำแพงทำเช่นนั้นบ้างได้ไหม มันไม่ใช่แต่เรื่องของการบอกชื่อของตัวเอง–ชื่อแก๊ง และผลงานศิลปะชิ้นใหญ่ๆตามข้างถนน

ลองนึกถึง ผ้าลายทาง และลายตาหมากรุก ที่มีขายตามร้านเมื่อสองสามปีก่อน และลายเสื้อผ้าของนักเล่นสกี ทั้งลายและสีของผ้าเหล่านี้ก็ถูกขโมยมาจากลายที่ตกแต่งไว้อย่างสวยงามบนกำแพงคอนกรีตตามข้างถนนนั่นเอง ตลกดีที่ลวดลายเหล่านี้เป็นที่ยอมรับ และชื่นชม แต่รอยพ่นสีบนกำแพงซึ่งเป็นแบบเดียวกันกลับถูกมองเห็นว่าทุเรศ โลกนี้มันช่างยากนักสำหรับศิลปิน

โสภิตา

จดหมายสองฉบับนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องรอยพ่นสีบนกำแพง ที่ได้มาจากอินเทอร์เน็ต รอยพ่นสีบนกำแพงเป็นการวาดภาพ และขีดเขียนบนกำแพงที่ผิดกฎหมาย **ให้นักเรียนอ้างถึงจดหมายทั้งสองฉบับในการตอบคำถามต่อไปนี้**

คำถามที่ 1 : รอยพ่นสีบนกำแพง

จุดประสงค์ของจดหมายทั้งสองฉบับ เพื่อ

1. อธิบายว่ารอยพ่นสีบนกำแพงคืออะไร
2. แสดงความคิดเห็นต่อรอยพ่นสีบนกำแพง
3. แสดงให้เห็นความนิยมของรอยพ่นสีบนกำแพง
4. บอกผู้คนให้รู้ว่าต้องใช้เงินมากเท่าไรในการกำจัดรอยพ่นสีบนกำแพง

คำถามที่ 2 : รอยพ่นสีบนกำแพง

ทำไมโสภิตาจึงอ้างถึงการโฆษณา

.....

.....

คำถามที่ 3 : รอยพ่นสีบนกำแพง

นักเรียนเห็นด้วยกับจดหมายฉบับใด จงอธิบายโดยใช้**คำพูดของนักเรียนเอง**

.....

.....

คำถามที่ 4 : รอยพ่นสีบนกำแพง

เราอาจพูดถึง **สิ่งที่**จดหมายพูดถึง (เนื้อหาของจดหมาย)

เราอาจพูดถึง **วิธีการ**เขียนจดหมาย (ลักษณะการเขียน)

ถ้าไม่คำนึงถึงว่านักเรียนเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับจดหมายฉบับใด ในความคิดของนักเรียน คิดว่าจดหมายฉบับใด ดีกว่ากัน ให้อธิบายโดยอ้างถึง**วิธีการ**เขียนจดหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง หรือทั้งสองฉบับ

.....

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 5 : รอยพ่นสีบนกำแพง

คำกล่าวของเกวลินที่ว่า “ศิลปินอาชญากรรม” มีความหมายโดยนัยว่าอย่างไร

.....

.....

.....

คำถามที่ 6 : รอยพ่นสีบนกำแพง

คำกล่าวของโสภิตาที่ว่า “โลกนี้มันช่างยากนักสำหรับศิลปิน” มีความหมายโดยนัยว่าอย่างไร

.....

.....

.....

คำถามที่ 7 : รอยพ่นสีบนกำแพง

หากนักเรียนเป็นผู้บริหารประเทศ นักเรียนจะมีแนวทางในการแก้ปัญหาจากบทอ่านนี้อย่างไร จึงจะสอดคล้องกับความคิดเห็นของทั้งเกวลินและโสภิตา

.....

.....

.....

สามารถฝึกการทำแบบฝึกจากบทอ่านเรื่อง รอยพ่นสีบนกำแพง

ให้นักเรียนคลิกที่ลิงก์

https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/CES/quiz?quiz=quiz&problem=121|122|123|124

ในรูปแบบ Computer based Test ได้จากลิ้งค์ และ QR Code นี้

แบบฝึกชุดที่ 6 เรื่องที่ 3 เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

ให้นักเรียนคลิกที่ลิงก์ ให้นักเรียนคลิกที่ลิงก์ หรือ QR Code ด้านท้ายแบบฝึก

https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/CES/quiz?quiz=quiz&problem=601|602|603|604|605

เพื่ออ่านและศึกษาวิเคราะห์**บทอ่าน เรื่อง เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา และตอบคำถาม**

เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

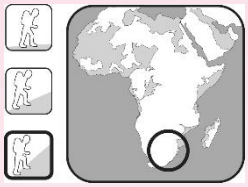

เส้นทางเดินสำรวจดราเคนส์เบิร์กตอนเหนือ : แอฟริกาใต้ / เลโซโท
เอกสารข้อเท็จจริง

ภาพรวม

- เส้นทางเดินสำรวจดราเคนสเบิร์กตอนเหนือเป็นการเดินข้ามสันเขาดราเคนสเบิร์กตอนเหนือซึ่งอยู่ในระดับสูง เส้นทางยาวประมาณ 40 ไมล์ (65 กม.) คร่อมอยู่บนชายแดนระหว่างแอฟริกาใต้กับเลโซโท ในการข้ามผ่านต้องใช้เวลาเดินทางด้วยความอุตสาหะเป็นเวลา 5 วัน บนเส้นทางเดินสำรวจจะพบสถานที่เด่น ๆ ได้แก่ ทิวทัศน์ที่น่าตื่นตาตื่นใจไปตลอด ตั้งแต่จุดชมวิวรูปอัฒจันทร์จนถึงจุดชมวิวเขี้ยวปีศาจซึ่งอยู่ในระหว่างทางที่คุณเดินไปสู่จุดบันไดโซ่เหล็ก และชมพระอาทิตย์ขึ้นที่มอนจ์วาเน่ซึ่งควรค่าแก่การตั้งนาฬิกาปลุก
- จุดเริ่มต้น : ลานจอดรถผู้พิทักษ์ อุทยานแห่งชาติรอยัลนาทาล
- จุดสิ้นสุด : โรงแรมยอดวิหาร
- ความยากและความสูง : นี่เป็นการเดินทางบนภูเขาสูงซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นที่ห่างไกลหลาย ๆ แห่งของเทือกเขาดราเคนส์เบิร์ก การเดินทางค่อนข้างยากลำบากและใช้เวลาตลอดทั้งวัน ซึ่งจำเป็นต้องมีทักษะการนำทางที่ดีจึงจะเดินทางข้ามผ่านอย่างปลอดภัย

ช่วงเวลาและฤดูกาล

- เดือนที่ดีที่สุดในการเดินทาง : เมษายน พฤษภาคม มิถุนายน หรือ กันยายน ตุลาคม พฤศจิกายน
- สภาพอากาศ : ฤดูร้อนในดราเคนสเบิร์กอาจร้อนมากและมีความชื้นสูง ฤดูหนาวจะแห้งกว่ามาก แต่ก็มีโอกาสเกิดฝนอยู่เป็นประจำ ซึ่งบนพื้นที่สูงบางครั้งอาจอยู่ในรูปของหิมะ ในช่วงฤดูใบไม้ผลิและใบไม้ร่วงมีอุณหภูมิเวลากลางวันที่พอดี (ระหว่าง 60 °F/15 °C กับ 70 °F/20 °C) แต่อุณหภูมิในตอนกลางคืนจะลดต่ำกว่าจุดเยือกแข็งอยู่เสมอ

อุณหภูมิและปริมาณน้ำฝน												
ค่าเฉลี่ยอุณหภูมิสูงสุดในแต่ละเดือน												
(°F)	72	70	70	66	63	60	60	63	66	68	70	70
(°C)	22	21	21	19	17	15	15	17	19	20	21	21
ค่าเฉลี่ยอุณหภูมิต่ำสุดในแต่ละเดือน												
(°F)	55	55	54	48	46	41	41	43	46	48	52	54
(°C)	13	13	12	9	8	5	5	6	8	9	11	12
ค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำฝนในแต่ละเดือน												
(นิ้ว)	9.3	8.5	7.7	3.1	1.1	0.6	0.5	1.3	2.4	4.0	6.5	7.9
(มิลลิเมตร)	237	216	196	78	29	14	12	33	62	101	165	201
	ม.ค.	**ก.พ.**	**มี.ค.**	**เม.ย.**	**พ.ค.**	**มิ.ย.**	**ก.ค.**	**ส.ค.**	**ก.ย.**	**ต.ค.**	**พ.ย.**	**ธ.ค.**

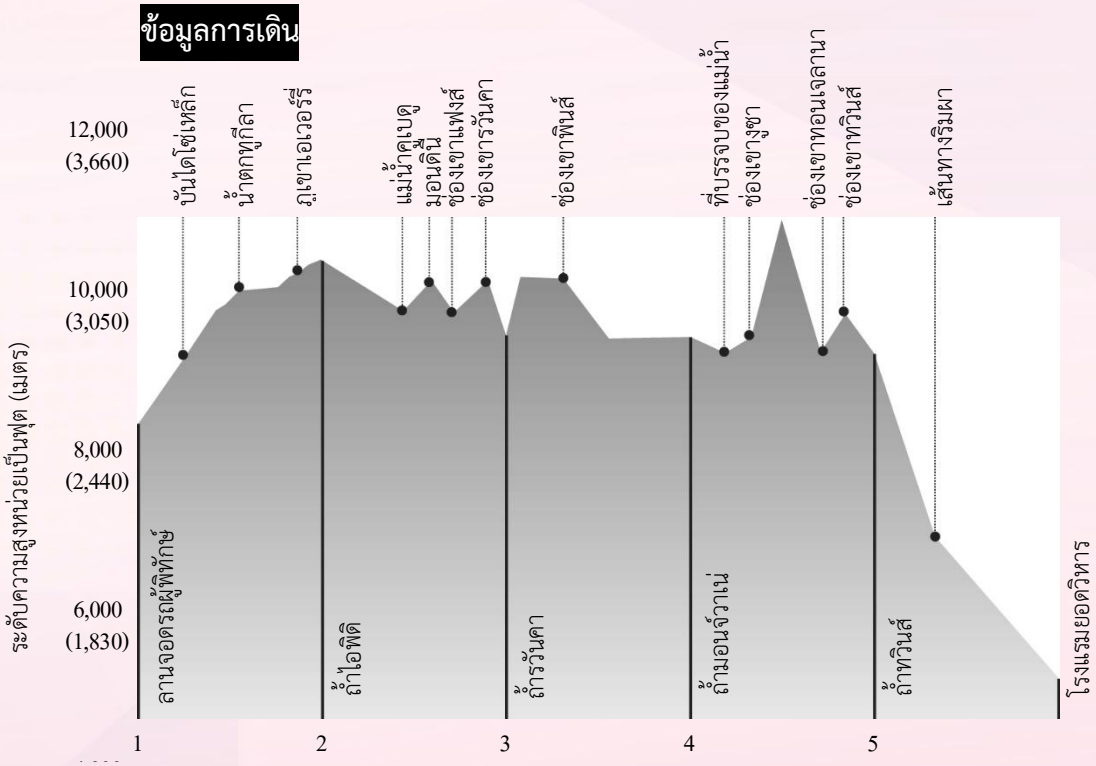

“เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา” ข้างต้นและในหน้าที่ผ่านมา เป็นส่วนที่คัดลอกมาจากหนังสือ Classic Treks

ให้ใช้ “เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา” เพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

ในภาพรวม เส้นทางเดินสำรวจนี้ให้ความรู้สึกอย่างไร

1. ยากปานกลาง ฤดูร้อนเดินสำรวจได้ดีที่สุด
2. ยากปานกลาง ผสมกันระหว่างภูเขาและพื้นที่ราบ
3. ยาก จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมที่ดี
4. ยากที่สุด จำเป็นต้องมีความสามารถในการปีนเขาที่ดี

คำถามที่ 2 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

ลานจอดรถผู้พิทักษ์อยู่ที่ระดับความสูงใด ให้นักเรียนตอบเป็นฟุตและเมตร

.....

.....

คำถามที่ 3 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

ลองจินตนาการว่าถ้านักเรียนต้องไปเดินในเส้นทางเดินสำรวจที่อธิบายในเนื้อเรื่อง
นักเรียนจะเลือกไปเดินตามเส้นทางเดินสำรวจในเดือนใดต่อไปนี้
จงเขียนวงกลมล้อมรอบคำว่า “เมษายน” “มิถุนายน” หรือ “กันยายน” และใช้ข้อมูล**ในตาราง**เพื่อให้เหตุผลอธิบายคำตอบของนักเรียน

เมษายน มิถุนายน กันยายน

.....

.....

คำถามที่ 4 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

จากข้อมูลที่ให้มา หลังจากเดินผ่านไปสองวันนักเรียนจะอยู่ที่ไหน

1. ที่ลานจอดรถผู้พิทักษ์
2. ที่ถ้ำไอฟิดิ
3. ที่ถ้ำรวันคา
4. ที่ถ้ำมอนจ์วาเน่
5. ที่ถ้ำทวินส์
6. ที่โรงแรมยอดวิหาร

คำถามที่ 5 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

นักเรียนคิดว่าเส้นทางเดินสำรวจในวันใดยากลำบากที่สุด ให้ใช้ข้อมูลจากเนื้อเรื่องเพื่อให้เหตุผลสนับสนุนคำตอบของนักเรียน

.....

.....

คำถามที่ 6 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

ตามที่กล่าวในภาพรวม บนเส้นทางเดินสำรวจนักเรียนจะได้ชมพระอาทิตย์ขึ้นตอนเช้าของวันใด

1. วันที่ 1
2. วันที่ 2
3. วันที่ 3
4. วันที่ 4
5. วันที่ 5

คำถามที่ 7 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

หากผู้สำรวจกลุ่มหนึ่งใช้เวลาเดินทางสำรวจ “ดราเคนสเบิร์กตอนเหนือ” ตามเส้นทางเดียวกันนี้เป็นเวลา 8 วัน ผู้สำรวจกลุ่มนี้จะเดินทางด้วยระยะทางเฉลี่ยกี่ไมล์ใน 1 วัน

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 8 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

หากผู้สำรวจกลุ่มหนึ่งเลือกเดินทางสำรวจ “ดราเคนสเบิร์กตอนเหนือ” ในเดือนมิถุนายน แทนที่จะเป็นเดือนพฤศจิกายน นักเรียนคิดว่าเป็นเพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ 9 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

สมมุติว่า วัดอุณหภูมิบริเวณช่องเขาแฟงส์ได้ 7 องศาเซลเซียส (°C) แล้วจะวัดอุณหภูมิได้กี่องศาในหน่วยองศาฟาเรนไฮต์ (°F) หากอ้างอิงจากข้อมูลในตารางอุณหภูมิและปริมาณน้ำฝน

.....

.....

.....

คำถามที่ 10 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

จากข้อมูลใน “ช่วงเวลาและฤดูกาล” ค่าเฉลี่ยอุณหภูมิกับค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำฝนในแต่ละเดือนมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

.....

.....

.....

สามารถฝึกการทำแบบฝึกจากบทอ่านเรื่อง เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

ให้นักเรียนคลิกที่ลิงก์

https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/CES/quiz?quiz=quiz&problem=183|184|185|186|187|188

ในรูปแบบ Computer based Test ได้จากลิ้งค์ และ QR Code นี้

แบบฝึกเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

คำชี้แจง แบบฝึกเพิ่มเติมเพื่อพัฒนความฉลาดรู้ด้านการอ่านจัดทำขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียน หรือครูผู้สอน นำไปใช้ฝึกเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ได้จัดเป็นชุดของแบบฝึกไว้ และสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ฝึกเพิ่มเติม โดยสามารถสแกนและดาวน์โหลดแบบฝึกตาม QR CODE นี้ ไปฝึกทักษะหรือความสามารถในการจับใจความ ตีความ สรุปความ แปลความ ย่อความ ขยายความ วิเคราะห์ ประเมิน และวิพากษ์วิจารณ์บทอ่านหรือเรื่องที่อ่าน หรือ ทักษะการอ่านอย่างฉลาดรู้ตามแนวของ PISA หรือสามารถจัดทำเป็นแบบฝึกเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านได้ตามความเหมาะสม

https://drive.google.com/drive/folders/1Vx0yo5rZiEWExxPvn_1D6bDty_JdEnsW

บันทึก

เอกสารอ้างอิง

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี , Organisation for Economic Co-operation and Development-OECD. (2555). *ตัวอย่างข้อสอบการประเมินผลนานาชาติ PISA การอ่าน ..* กรุงเทพมหานคร .: ห□างหุ□นส□วนจำกัด อรุณการพิมพ์

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี , Organisation for Economic Co-operation and Development-OECD. (2555). *ระบบออนไลน์ข้อสอบ PISA ที่ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่ .* เผยแพร่ 15 เมษายน 2567 , จาก https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/ .

University of Cambridge Local Examinations Syndicate (UCLES). (2015). *Cambridge International Examinations : Cambridge International General Certificate of Secondary Education - Cambridge -IGCSE. FIRST LANGUAGE THAI .* Public June 2015 , จาก https://papacambridge.com/category/practice-papers/caie-practice-papers/caie-practice-papers-igcse/.

University of Cambridge Local Examinations Syndicate (UCLES). (2016). *Cambridge International Examinations : Cambridge International General Certificate of Secondary Education - Cambridge -IGCSE. FIRST LANGUAGE THAI .* Public June 2016 , จาก https://pastpapers.co/cie/?dir=IGCSE/Thai-First-Language-0518/2016

University of Cambridge Local Examinations Syndicate (UCLES). (2017). *Cambridge International Examinations : Cambridge International General Certificate of Secondary Education - Cambridge -IGCSE. FIRST LANGUAGE THAI .* Public June 2017 , จาก https://pastpapers.co/cie/?dir=IGCSE/Thai-First-Language-0518/2017

University of Cambridge Local Examinations Syndicate (UCLES). (2018). *Cambridge International Examinations : Cambridge International General Certificate of Secondary Education - Cambridge -IGCSE. FIRST LANGUAGE THAI .* Public June 2018 , จาก https://pastpapers.co/cie/?dir=IGCSE/Thai-First-Language-0518/2018-May-June

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

1. พลตำรวจเอก เพิ่มพูน ชิดชอบ	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
2. ว่าที่ร้อยตรี ธนุ วงษ์จินดา	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. รองศาสตราจารย์ธีระเดช เจียรสุขสกุล	ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
4. นางเกศทิพย์ ศุภวานิช	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
5. นายภูธร จันทะหงษ์ ปุณยจรัสธำรง	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
6. นายธงชัย ชิวปรีชา	ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษาคณะกรรมการพัฒนาโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

คณะกรรมการอำนวยการจัดทำเอกสาร

1. นางสาวรัตนา แสงบัวเผื่อน	ผู้อำนวยการสำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. นายวิษณุ ทรัพย์สมบัติ	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
3. นายชนาธิป ทุ้ยแป	ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษา
4. นายภูริวรรษ คำอ้ายกาวิน	ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา
5. นางสาวสุพัตรา ผาติวิสันต์	รองผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. นางธันยากานต์ กุลศุภกร	ผู้อำนวยการ สาขาประเมินผลทางการศึกษา สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
7. นายจักรพงษ์ วงค์อ้าย	ผู้อำนวยการศูนย์ขับเคลื่อนโครงการโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล
8. นายสมเจตน์ พันธ์พรม	ผู้อำนวยการศูนย์ PISA
9. นางสาวชามาศ ดิษฐเจริญ	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ช่วยราชการสำนักบริหารงานความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นายปรีชาญ เดชศรี	ข้าราชการบำนาญ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. นางสาวจรูญศรี แจบไธสง	รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
3. นางสาวมาเรียม ซอหมัด	ข้าราชการบำนาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

4.	นางสาวิตรี ทัดพินิจ	ข้าราชการบำนาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
5.	นางดรุณจิต ม่วงมงคล	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1
6.	นางอรวรรณ เยาวกรณ์	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1
7.	นายณัฏฐเมธร์ ดุลคนิต	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1
8.	นายธิติภัทร จรูญชัยกุลเจริญ	นักวิชาการอิสระ

บรรณาธิการกิจ

1.	นางสาวชามาศ ดิษฐเจริญ	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ช่วยราชการ สำนักบริหารงานความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา
2.	นางสิริลักขณ์ หลงขาว	โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง
3.	นายมาณัสย์สร อุดมธรรมปัญญา	โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช
4.	นางสาวมณีรัตน์ กายดี	โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย บุรีรัมย์
5.	นายโกญจนาท คูณพูล	โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
6.	นางสาวสุวดี นาสวัสดิ์	โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
7.	นายนิรัตน์ อจลพล	โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

คณะผู้ออกแบบปกและจัดทำรูปเล่ม

1.	นายกฤษฎา	ทองเชื้อ	โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี
2.	นายกิตติธัช	ทองแย้ม	โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี
3.	นางณัฏฐา	ทองเชื้อ	โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี
4.	นางสาวนภาพร	อมรเดชาวัฒน์	สำนักบริหารงานความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา
5.	นายภัทรพงษ์	ปักกะตา	สำนักบริหารงานความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา

https://sites.google.com/view/pisaobec

https://d2ieq.ipst.ac.th/

https://www.pisacenterobec.org

https://ipst-pisatest.ipst.ac.th

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
กระทรวงศึกษาธิการ